Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσὶν ἀπαράδεκτοι· Το τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολὴ, διατριβὴ, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτὴ· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, London-Street, Fenchurch-Street, E. C. καὶ 33, Brompton Square S. W., London· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

Αριθ. 86.—Τομ. Δ'.—Ετος Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1862. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [Μετα Πολιτ. Παραρτηματος.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κυριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπολει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ο Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ἐν Ἀλεξανδρεια καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλα.
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρα.*
Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
Ὁ Κύριος Δ. Ε. ΔΑΝΑΙΝΟΓΛΟΥΣ ἐν Ἀταλία.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΕΓΗΣ ἐν Γαλαζιῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλια.
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΑΝΔΡΕΑ ἐν Γιουργέβῳ.
Mr VINCENT, Publisher, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψις τοῦ προγράμματος τοῦ "Βορρᾶ" ..... Σελις 114
Γευσις ..... ,, 115
Ἔρως καὶ ἔργον ..... ,, 115
Διάφορα ..... ,, 118
Στατιστικαὶ ..... ,, 118
Δικαστικὰ• Γαλλίας ..... ,, 119
Ὁ Ἀλὴ πασᾶς ..... ,, 122
Πυρίπνοα ὄρη ..... ,, 126
Ὁ ἀνὴρ ζῆζάνιον ..... ,, 126
Δόγος Μ. Ε. Ῥοδοκανάκη ..... ,, 126
Ἐμποροικὰ ..... ,, 126
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 125, 126, 127, 128 (δίς).
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.
Ἡ αὐρηλιανὴ κόρη ..... ,, 116
Ἡ γυνὴ τοῦ κτηματίου ..... ,, 116
Ὁ πρίγκιψ Μετερνίχος ..... ,, 117
Πλατεια ἐν Περουγίᾳ ..... ,, 117
Ἀντιθάλαμος τοῦ δικαστηρίου ..... ,, 120
Πλημμυρα τοῦ Ῥοδανοῦ ..... ,, 121
Χειροτονία ἡγουμενου ἐν Σινικῇ μονῇ ..... ,, 124
Τάφος Οὐελλιγκτῶνος ..... ,, 125
Ὁ ἄγγελος τῆς δόξης ..... ,, 125

ΤΟΥ ΡΟΟΥΛΑΝΔ ΤΟ KALYDOR

ΩΡΑΙΑ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΛΕΥΚΑΝΣΙΝ ΚΑΙ ΑΒΡΟΤΗΤΑ

ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΒΡΑΧΙΟΝΩΝ.

Ἡ σύνθεσις αὕτη εἶναι κατεσκευασμένη ἐξ ἀνατολικῶν βοτάνων, μὴ ἔχουσα οὐδεμίαν μεταλλικὴν σύμμιξιν. Διεκρίθη προ πολλοῦ δι' ἣν προξενεῖ λευκότητα καὶ ἀπαλότητα ἐπὶ τοῦ δέρματος. Ὁ μεταχειριζόμενος τὴν σύνθεσιν ταύτην καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος προφυλάττει γενικῶς τὴν ἐπιδερμίδα αὐτοῦ ἀπὸ πάσης ἐνδεχομένης φλογώσεως, καὶ οὐδέποτε ὁ μεταχειριζόμενος αὐτὴν δύναται νὰ ὑποφέρῃ ἐκ τῶν ἐξανθημάτων καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἐπιδερμικῶν νοσημάτων. Ἡ ἐκλεκτὴ ἑπομένως εὐωδία αὐτῆς καὶ τὰ λοιπὰ προτερήματα της καθιστῶσιν αὐτὴν ἔτι ἀνωτέραν πάσης ἄλλης τοιούτου εἴδους συνθέσεως.

Τὴν ἐπιτυχῆ ταύτην εὐωδίαν διὰ τὰ εἰρημένα ἀποτελέσματά της μεταχειρίζεται ὡς καὶ ἡ βασίλισσα Βικτωρία, ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ ἡ κατ' ἄπασαν τὴν Εὐρώπην ἀριστοκρατία.

Πωλεῖται ROWLAND & SONS, 20, Hatton Garden, London.—Ἰδιωτῆται δι' ἀδείας τῶν ὑπὸ τοῦ K. J. W. TAYLOR ἐν Κερκύρᾳ, καὶ τῶν KK. BAKER & HAYDEN ἐν Πέρα Κωνσταντινουπόλεως

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΤΟΥ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ἐν Λονδίνῳ, ὡς γνωστόν, ἀνοίγεται κατὰ τὸν προσεχῆ μάϊον ἡ Ἀλληλεθνὴς Ἔκθεσις· ὁ δὲ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» προτίθεται νὰ δώσῃ ὅσον οἷόν τε λεπτομερῆ αὐτῆς περιγραφὴν μετ' ἐκλεκτῶν εἰκονογραφιῶν.

Καταχωρήσαντες μέχρι τοῦδε τὰς σπουδαιοτέρας εἰκονογραφίας τῶν παρελθόντων, ἵνα ἐνήμεροι οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν γείνωσι τῶν ἐν Εὐρώπῃ, Ἀμερικῇ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ κτλ. συμβαινόντων, προτιθέμεθα ἤδη μετὰ τῶν εἰκονογραφιῶν τῆς Ἐκθέσεως νὰ καταχωρῶμεν καθ' ἑβδομάδα εἰκονογραφίας, ἀντικείμενον ἐχούσας γεγονότα τῆς ἡμέρας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν πιεστηρίων τοῦ «Βρεττ. Ἀστέρος,» ἕνεκα τοῦ πολυδαπάνου, δὲν ἐξέρχονται ἀντίτυπα πολλῷ περισσότερα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀνωτέρω νέος ὀργανισμὸς τῆς ἐφημερίδος ἄρχεται πρὸ τῆς λήξεως τοῦ 2ου ἔτους αὐτῆς, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀπανταχοῦ Κυρίους συνδρομητὰς ἡμῶν, νὰ εἰδοποιήσωσιν ἡμᾶς, ἢ τοὺς πράκτορας ἡμῶν πρὸ τῆς 20ῆς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς μαρτίου, ἐὰν προτίθενται ἢ μὴ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τοὺς βουλομένους νὰ καταγραφῶσιν ὡς νέοι συνδρομηταὶ, νὰ ἀναγγείλωσι τοῦτο κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν· διότι· καί τοι τοῦ τρίτου ἔτους ἀρχομένου τὴν 1ην ἰουλίου, οἱ νέοι συνδρομηταὶ, ἵνα μὴ στερηθῶσι τὰ καθέκαστα τῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νέων συμβάντων ὡς καὶ τὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως, θέλουσι λάβει, ἀντὶ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς αὐτῶν, δεκατεσσάρων μηνῶν φύλλα, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης μαΐου 1862 μέχρι τῆς 31ης ἰουνίου 1863.

Παρατηροῦντες μετὰ λύπης τοὺς πλείους τῶν συναδέλφων ἡμῶν ἑλλήνων δημοσιογράφων παραπονουμένους διὰ τὰς καθυστερήσεις τῶν συνδρομῶν αὐτῶν, χρέος ἡμῶν θεωροῦμεν ν' ἀπονείμωμεν τὰς θερμοτέρας ἡμῶν εὐχαριστήσεις πρὸς τοὺς Κυρίους συνδρομητὰς τοῦ «Βρετ. Ἀστέρος,» οἵτινες, καί τοι πολυαριθμότεροι τῶν συνδρομητῶν πάσης ἄλλης ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, καὶ τῆς συνδρομῆς ἐξ ἀνάγκης οὔσης ὑπερτέρας, οὐδεὶς οὐδεμίαν καθυστέρησε συνδρομήν. Ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» θεωρεῖ καθῆκον ἀπαραίτητον νὰ κηρύξῃ τοῦτο εἰς τρανὴν καὶ μεγάλην ἠθικὴν ἱκανοποίησιν ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ Πανελληνίου σύμπαντος, εἰς πεῖσμα πασῶν τῶν γενομένων καταδιώξεων, ἐπισήμων τε καὶ ἀσήμων.

ΠΕΡΙΑΙΡΤΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ.»

Ἐπέστη, λέγει, ἡ στιγμὴ ἵνα μετὰ ἔπταετῆ ὕπαρξιν, ἐγκαταλείψῃ ἡ ἐφημερὶς αὕτη τὴν ἕνεκα ἐξαιρετικῶν περιστάσεων προσκαιρως καταληφθεῖσαν θεσιν, καὶ τελειοποιουμένη ἀναλάβῃ καὶ παραστήσῃ ὅσον ἐνδέχεται τελειότερον τὴν ἰδέαν, τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐκπροσωπευομένην.

Ἀναγκασθεῖσα ἕνεκα τοῦ τότε ὑφισταμένου πολέμου νὰ ἐκδοθῇ πρῶτον ἐν Βρυξέλλαις, ἔδεισε πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀληθεύειν αὐτῆς προορισμοῦ ν' ἀποφύγῃ τοῦ νὰ καταστῇ τοπικὴ ἐφημερὶς ἢ ὄργανον πολιτικῆς μερίδος ἐν τῇ Βελγικῇ· ἀλλὰ, καί τοι οὔτως ἔπραξεν ὑπείκουσα εἰς τὰς περιστάσεις, οὐδέποτε ἀπέβαλε τὸν σκοπὸν νὰ μεταβάλῃ διαμονὴν μεταβαίνουσαι εἰς τόπον, ἐν ᾧ καὶ ἐκτενεστέρα ἡ δημοσιότης, καὶ ἀμεσαιτέρα ἡ ἐνέργεια καὶ τολμαιρεμότεραι αἱ πηγαί, οἷος ὁ ὁμφαλὸς τῆς πολιτικῆς, οἱ Παρίσιοι.

Καὶ τοῦτο μὲν ἔπραττεν ἀν εὐθὺς μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης, ἀν μὴ τὸ τότε διέπον τὰ τοῦ τύπου σύστημα ἐν Γαλλίᾳ παρενέβαλλε νέον κώλυμα εἰς τὴν μεταφοράν. Ἀφ' ἧς ὅμως ἡμέρας ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις νέαν ἐχάραξεν ὁδὸν, τείνουσαν ἀναγκαίως εἰς βαθμιαίαν φιλελευθέραν πρόοδον, ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς Βρυξέλλας. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐξαιτησαμένη ἔλαβεν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένην ἄδειαν ἵνα δημοσιεύηται ἐν Παρισίοις, ἄδειαν χορηγηθεῖσαν, ὁμολογητέον, δίχα οὐδενὸς ἄλλου ὅρου ἢ τῆς ὑποταγῆς εἰς τοὺς καθεστῶτας καὶ ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ τόπῳ νόμους τε καὶ διατάξεις.

Μηδεὶς δὲ ὑπολάβῃ ὅτι ἐγκαθιδρυομένη εἰς Παρισίους, τὴν κατ' ἐξοχὴν ταύτην κοσμοπολίτιδα πρωτεύουσαν, μεταστρατήσεται εἰς γαλλικὴν ἐφημερίδα· ἀπεναντίας, εὑρίσκουσα ἐκεῖ τὴν φυσικὴν καὶ οἰκείαν εἰς αὔξησιν αὐτῆς ἄρουραν, εἰς ἣν ἐκβάλλουσι καὶ ὅθεν ἐκπηγάζουσιν ἅπαντα καὶ πολιτικά, καὶ βιομηχανικά, καὶ ἐμπορικὰ ῥεύματα πάσης τῆς οἰκουμένης, τραφήσεται ἐπεξερχομένη, συζητοῦσα καὶ ὑπερασπίζουσα τὰ σπουδαιότερα τῶν γενικῶν συμφερόντων, ὧν ὁ Βορρᾶς" ἔσται ὁ ἐκπρόσωπος ἐν Παρισίοις. Μὴ ὦν δὲ οὐδὲ γαλλος, οὐδὲ ξένος, διατηρήσει τὸν οἰκεῖον ἀληθεῦνοῦ χαρακτῆρα, πραγματευόμενος συνάμα τά τε ζητήματα καὶ τὰ καθαρῶς γαλλικὰ συμφέροντα ἐκτενέστερον μετὰ τῆς προσηκούσης εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐν τῷ κόσμῳ κατεχομένην θέσιν.

Ἐφημερὶς σκοποῦσα οὐχὶ συμφέρον φατρίας τινὸς ἢ πολιτικῆς μερίδος, οὐχὶ ἀποκλειστικὴν τινα γνώμην, ἀλλὰ γενικὴν πολιτικὴν ἰδέαν, καθ'ὃν ἔχει ν' ἀκολουθῇ ἑκάστην τῶν φύσεων αὐτῆς, νὰ προβαίνῃ καὶ συμπροσδεύῃ. Ἐπιτυχοῦσα δὲ τῆς παρὰ τῷ λαῷ παραδοχῆς αὐτῆς ὀφείλει ἔτι νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ κατὰ μικρὸν ἐμπράκτως ἐφαρμόζῃ.

Γνωστὴ εἶναι ἡ ἰδέα τοῦ «Βορρᾶ,» ἐφ' ἧς βασίζονται πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ, καὶ οἰκονομικαὶ, καὶ κοινωνικαὶ αὐτοῦ θεωρίαι, καὶ ἥτις ἀρχῆθεν ὑπῆρξεν ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ φύλλου, πολλῷ πλέον ἢ τὸ ἴδιον καὶ στιγμιαῖον συμφέρον, εἰς ὃ ἀπεδόθη ἡ σύστασις. Ἀπὸ ἑπταετίας ὑπερμαχεῖ αὐτοῦ, καὶ τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν, ὅτι δὲν εἶναι ἰδανικόν τι. Συνίσταται τὸ μὲν, εἰς τὸν συνδυασμὸν δύο μέχρι τοῦδε διεστώτων στοιχείων, ὧν ἡ ἀκατάπαυστος ἀλληλομαχία ὑπεκκαίει τὰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ αἰῶνος ἤδη νεμομένας ἐπαναστατικὰς ταραχὰς, καὶ ἔσται ἀείποτε ἐμπόδων εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ μοναρχικοῦ μετὰ τοῦ δημοκρατικοῦ στοιχείου, τοῦ συμφέροντος τῶν δυναστειῶν μετὰ τοῦ συμφέροντος τῶν λαῶν, συγχωνευομένων καὶ ἀπεργαζομένων τὸ ἑθνικὸν στοιχεῖον· τὸ δὲ, ὅπερ καὶ συνέπεια τῆς συγχωνεύσεως, εἰς τὴν τακτικὴν καὶ νόμιμον ἐκπλήρωσιν τῆς ἀπανταχοῦ παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔθνεσιν αἰσθητῆς ἀνάγκης τοῦ ἀφ' ἑαυτῶν νὰ ἐξαρτῶνται, ν' αὐτοκυβερνῶνται, ἀμεινον ἀλλήλα νὰ γινώσκωσι, καὶ ν' ἀνταλλάσσωσιν ἐλευθέρως τὰς ἰδέας καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Ἐπανειλημμένως εἴπομεν καὶ ἀριδήλως ἀπεδείξαμεν ὅτι, ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ταύτης κινήσεως, ἣν ὁ ἀτμὸς, ὁ ἠλεκτρισμὸς, αἱ συνθῆκαι καὶ νεώτεραι συμβάσεις ἀιαπτύσσουσι καὶ ὀσημέραι αὐξάνουσι, καὶ ἥτις ἀνὰ ἔνα ἀνατρέπουσα τοὺς ἀπηρχαιωμένους φραγμοὺς, συμπλησιάζει οὐχὶ πλέον τοὺς λαοὺς ἀλλ' αὐτὰς ταύτας τὰς φυλὰς, συγκιρνᾷ τὰς δυνάμεις αὐτῶν, συγχέει τὰς πηγὰς, ταυτίζει τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἰδέας, αἱ μοναρχίαι δὲν δύνανται εἰς τὸ μετὰ ταῦτα νὰ μένωσιν ἀσάλευτοι εἰς τὰς περὶ φατρίας καὶ τοῦ θεόθεν δικαίου παλαιὰς αὐτῶν προλήψεις· ὅτι καὶ τὸ μᾶλλον κατεπεῖγον συμφέρον καὶ τὸ ἀπαράγραπτον καθῆκον ἐπιτάτουσιν αὐτοῖς νὰ συνδραμωσιν εἰς τὴν κίνησιν ταύτην οὐχὶ ἑπόμενοι, ἀλλ' ὁδηγοῦντες· καὶ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλουσι νὰ κατανοήσωσι τὰς νέας τῆς κοινωνίας ἀνάγκας ἡγούμενοι τῆς ἐθνικῆς ἰδέας.

Ἐνδομύχως ἀσπαζόμενοι καὶ ἐξ αἰσθήματος καὶ ἐκ πεποιθήσεως συντηρητικὰς ἀρχὰς, αἴτινες, σημειωτέον, δὲν σημαίνουσι, καθάπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ὀξυζουσι, στασιμότητα· ἀλλ' ἀπεναντίας διατήρησιν τάξεως ἐν τῇ κινήσει καὶ νομιμότητος ἐν τῇ προόδῳ, δὲν θέλομεν τὴν ἐκλειψιν τοῦ μοναρχικοῦ στοιχείου ἐξ Εὐρώπης, αὐτὸ ὅπερ συμβήσεται ἐὰν διατελῇ ἐπιμένον εἰς τὴν μετὰ τοῦ παρελθόντος ἀναπόσπαστον σύζευξιν. Θέλομεν ἵνα ἐπὶ μήκιστον ζῇ, εὐημερῇ καὶ ἀκμάζῃ μετὰ τῶν νέων γενεῶν. Θέλομεν, ὥςπερ πολλάκις ἐν ταῖς ἡμετέραις στήλαις εἴπομεν, νὰ προκαλῶμεν τὴν κίνησιν, ἥτις ἄνωθεν προερχομένη καλεῖται πρόοδος καὶ προλαμβάνει ἐκείνην, ἥτις κάτωθεν ἐρχομένη καλεῖται ἐπανάστασις. Θέλομεν τὴν συμπλησίασιν τῶν λαῶν, τὴν συμφωνίαν μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ἑθνικοῦ δικαίου, τοῦ πράγματι ὑπάρχοντος, καὶ τὴν παῦσιν τοῦ θεόθεν δικαίου, τοῦ ἰδανικῶς μόνου καὶ κατὰ συνθήκην ὑπάρχοντος. Θέλομεν, ἐνὶ λόγῳ, τὴν μεγάλην ἐκείνην ἑνότητα, τὴν μεταξὺ τῶν ἑθνῶν ἀδελφότητα, ἥτις δὲν ἀρκεῖ ν' ἀφεθῇ πρὸς ἐγκατάστασιν εἰς τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, ἀλλ' εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διεγερθῇ καὶ προκληθῇ ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων καὶ αὐτῶν τῶν ἡγεμόνων ὡς τὴν μόνην βάσιν, ἐφ' ἧς δύναται τὸ ἀπὸ τοῦδε νὰ θεμελιωθῇ ἐν Εὐρώπῃ μόνιμος κατάστασις πραγμάτων καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ τάξις, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ γενικὴ εὐημερία.

Τοιαῦται αἱ ἀρχαὶ ἡμῶν, τοιοῦτον τὸ πολιτικὸν ἡμῶν σύμβολον πίστεως. Ἀπὸ ἑπτὰ ἤδη ἐτῶν ἐργαζόμενοι κατεστήσαμεν αὐτὸ γνωστὸν τε καὶ παραδεκτὸν νῦν δὲ οὐδὲ ὑποστηρίξεως ἔχει ἀνάγκην, διότι κατέχει τὸ πολιτικὸν θρήσκευμα πάντων τῶν τὰ πολιτικὰ πραττόντων, πάντων τῶν συνετῶν καὶ νομίμων ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης. Τὰ μεγάλα ἔκτοτε συντελεσθέντα γεγονότα ἐγένοντο γνώμων εἰς ὅλας τὰς κυβερνήσεις καὶ μετέτρεψαν καὶ ἐκείνων τὰς γνώμας, οἵτινες τέως ἐπρέσβευον πάντη ἐναντία. Ἡ μεγίστη δὲ αὐτὴ κίνησις πρὸς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις, ἡ νῦν ἐν Εὐρώπῃ ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ ἡς ἅπασαι αἱ μεγάλαι κυβερνήσεις ἀναγκάζονται νὰ προηγηθῶσιν, εἶναι ἀληθὴς θρίαμβος τοῦ «Βορρᾶ.»

Καὶ ἐν πρώτοις παράδειγμα ἔστω τὸ ἀχανὲς κράτος τῆς Ῥωσσίας, τὸ ἔχον ἐπιφάνειαν γῆς πλέον τῶν 20 ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν πλείονα τῶν 70 ἑκατομμυρίων ψυχῶν, ἕνα τῶν μεγαλητέρων καὶ νοημονεστέρων λαῶν τῆς οἰκουμένης, ὅστις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ ἐγείρεται νῦν ἐκ τοῦ μακροχρονίου ληθάργου, τείνων ἠρέμα πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν αὐτοῦ χειραφέτησιν.

Ἰδοὺ ἕτερον ἔθνος, μέχρι χθὲς κατακερματισμένον τυραννούμενον καὶ πενόμενον, ὅπερ, ἀφοῦ ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν, ἐπεκράτο εἰς μάτην ἀπὸ αἰώνων νὰ διαρρήξῃ τὰς ἁλύσεις· νῦν δὲ ἐλευθέρου ὄν, ἀνεξάρτητον, καὶ ὁσονοῦπω εἰς ἐν συνενούμενον, ὀφείλει τὴν τοιαύτην αἰφνιδίαν μεταβολὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα αὐτοῦ.

Ἰδοὺ ἡ Γαλλία, ἡ χθὲς μὲν ὑπὸ τῆς ἀναρχίας κατασπαρασσομένη, ἀνίσχυρος καὶ σχεδὸν ἀσήμαντος ἐν Εὐρώπῃ τὸν ἀέ, ὑπὸ τὴν νοήμονα καὶ κραταιὰν διεύθυνσιν τοῦ ἑαυτῆς ἡγεμόνος μετὰ τὴν ἐντὸς βραχυτάτου ἐκτέλεσιν τόσων μεγάλων ἔργων ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς, ἠγείρεται τῆς κινήσεως τῆς ἐπὶ ἄλλων παρὰ τὰς βάσεις τοῦ 1815 στηριζούσης τὴν Εὐρώπην.

Καὶ αὐτῆς δὲ τῆς Αὐστρίας ὁ ἡγεμὼν ἠναγκάσθη νὰ μεταῤῥυθμίσῃ τὰ κείμενα ἐπὶ τὸ φιλελευθερώτερον.

Αἱ ἀπανταχοῦ ὅμως τῆς Εὐρώπης συμβαίνουσαι αὗται μεταβολαὶ, οὖσαι ἐναντίαι πρὸς τὰς ἔτι ὑφισταμένας συνθήκας καὶ νόμους, συνιστῶσι κατάστασιν πραγμάτων ἄνομον, ἣν αὐταὶ μᾶλλον αἱ κυβερνήσεις συμφέρον ἔχουσι νὰ μὴ ἀφήσωσι παρατεινομένην.

Δύο ὑπάρχουσι σχολαὶ εὐχαρίστως ἴσως προσδεχόμεναι τὴν ἀνώμαλον ταύτην κατάστασιν, τὴν ἀφίνουσαν τὸ γεγονὸς ἀκαθιέρωτον ὑπὸ τοῦ νόμου· ἡ μὲν, ἐπ' ἐλπίδι ἐπανελεύσεως τοῦ παρελθόντος, ἡ δὲ, διότι ἡ τάξις καὶ ἡ νομιμότης ἀντίκειται εἰς τὰς ὀλεθρίους αὐτῆς τάσεις πρὸς ἀναστροπήν. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ὄντες ἄντικρυς ἀμφοτέρων ἐναντίοι, μὴ ἐπιθυμοῦντες τὸ ἀναποφάσιστον τῶν πραγμάτων, οὐδὲ τὴν βιαίαν ἐνέργειαν, ἡμεῖς, οἵτινες, σκοπεύοντες πρὸς τὸν σκοπὸν, θυσιάζομεν εὐχαρίστως τὴν θεωρίαν ὑπὲρ τῆς πράξεως, ἕνα διορώμεν κίνδυνον ἐν τῇ μεταβατικῇ ταύτῃ καταστάσει, κίνδυνον τόσῳ μᾶλλον σπουδαιότερον, ὅσῳ αἱ κρίβαι ἐπιθυμίαι τῶν ἀντιδραστικῶν, ὡς καὶ αἱ ταραχώδεις ὀρέξεις τῶν ἀναρχικῶν, δύναται, ἐν δεδομένῃ στιγμῇ, νὰ εὕρωσι βοήθημά τι ἀνέλπιστον καὶ καταστρεπτικὸν εἰς τὴν τάσιν τινῶν κυβερνήσεων, μηκέτι συγκατατεθεισῶν ν' ἀνεχθῶσι τὸ τετελεσμένον, καὶ ἀποποιουμένων ἅμα τὴν νόμιμον αὐτοῦ ἔγκρισιν.

Εἰς ταύτην τὴν ἔγκρισιν καὶ καθιέρωσιν τῶν γεγενημένων μέλλει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ ἑξῆς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν ὁ Βορρᾶς. Εἴθε αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Διότι ὁμολογητέον, ὅτι κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν στιγμὴν πλέον παρά ποτε ἤθελεν εἴσθαι ἀξιοθρήνητον, ἀν ἡ ἀπανταχοῦ διαδοθεῖσα διεύθυνσις τῆς κινήσεως εἴτ' ἐξ ἀδυναμίας, εἴτ' ἐξ ἀσυνεσίας ἐξωλίσθαινε τῶν στιβαρῶν χειρῶν τῶν νῦν κατεχουσῶν αὐτὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς τάξεως καὶ τῆς μετριότητος. Ἐξ ὅλων, τῷ ὄντι, τῶν ἐν Εὐρώπῃ γινομένων μεταῤῥυθμίσεων ἐγεννήθησαν διάφορα σπουδαιότερα ζητήματα, ὧν τὰ μὲν στενῶς καὶ ἀμεσαίτερον ἀφορῶσιν εἰς τὰς ἀλληλεθνεῖς συνθήκας, τὰ δὲ εἰς ἄλλους ἐσωτερικοὺς θεσμοὺς τῶν ἐπικρατειῶν.

Ἀναγράφων διὰ μακρῶν τὴν πορείαν, ἣν μέλλει βαδίσῃ περὶ τὰ παντοῖα ἐσωτερικά τε καὶ ἐξωτερικὰ πράγματα τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, ἐκφέρει τὴν γνώμην, ὅτι μετὰ τὴν καθαίρεσιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα ἡ Ῥώμη ἔσται οὐ μόνον πρωτεύουσα τοῦ νέου βασιλείου τῆς Ἰταλίας ἀλλὰ καὶ ἡ πέτρα ἐφ' ἧς βασισθήσεται ἡ ἕνωσις τῶν δύο ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, αὐτὸ ὅπερ, καθ' ἡμᾶς, ἀδύνατον ὡς τοῦ κωλύματος ὄντος οὐ μόνον ἡ κοσμικὴ ἐξουσία, ἀλλ' ἡ τῆς φιλοπρωτείας ὑπὲρ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους ἀξίωσις τοῦ Ποντίφικος.

Ἀπηλλαγμένος τὸ ἀπὸ τοῦδε πάσης μετὰ τῆς Ῥωσσικῆς κυβερνήσεως συναφείας καὶ ὢν ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, μεταξὺ τῆς σλαβικῆς καὶ λατινικῆς φυλῆς, θέλει διαπραγματεύσεσθαι ἐκτενέστερον τὰ ῥωσσικὰ, ὡριμάσαντα νῦν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἀν μὴ ἐπέλθωσιν ἐρηνικῶς ἄνωθεν αὐθόρμητοι παραχωρήσεις, θέλουσιν ἀναφυῇ κάτωθι βίαιοι ἐπαναστάσεις.

Ἐρχόμενος εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος λέγει·

«Μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῶν ἀδιαφιλονείκητον ἐχόντων τὴν ἐλευθέρας καὶ ἀνεξαρτήτου ὑπάρξεως, ἐὰν ὑπάρχῃ τι, οὗ τινος τὸ δικαίωμα, θερμῶς ὑπερασπισθὲν ὑπὸ τῶν νοημονεστέρων κυβερνήσεων καὶ ἀνδρῶν, παρέχει εἰς τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος καὶ τὰ παρόντα συμφέροντα τῆς Εὐρώπης ὅλως ἰδιαίτεραν βαρύτητα, εἶναι βεβαίως ἡ Ἑλλάς. Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι, ἐκπληρῶν τις τὸ δίκαιον κατορθοῖ τὸ ὡφέλιμον. Δὲν εἶναι τῷ ὄντι δικαιότατον ν' ἀποδώσῃ Εὐρώπη τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ ἔνδοξον αὐτὸ ἔθνος, περ τοσοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὸν πολιτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὑπεδουλώθη μόνον, διότι ὑπερασπίσθη τὸν χριστιανικὴν κοινωνίαν κατὰ τῶν ὀθωμανικῶν ὁρδῶν; Καὶ δὲν εἶναι, συγχρόνως, ἐν τῶν πρωτίστων συμφερόντων εἰς τὴν Εὐρώπην, ἵνα τὸ ἔθνος αὐτὸ, οὗ καὶ γεωγραφικὴ θέσις καὶ τὸ ἐμπόριον ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἀνατολῆς ἔχουσι τοσοῦτο σπουδαίαν ἐπενέργειαν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν σχέσεις, μὴ μένῃ ἀκαταπόστος αἰτία διαταραχῶν καὶ διχονοιῶν, εἴτε ἐξαλοῦθοῦν τὸν ἀδιάλλακτον αὐτοῦ ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐξαρχικοῦ δεσπότου, εἴτε γινόμενον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ ὄργανον μιᾶς τῶν μεγάλων δυνάμεων; Τὰς ἀληθείας ταύτας καλῶς ἐγνώρισαν αἱ τρεῖς ἐγγυητρίαι δυνάμεις, ὅτε κατὰ τὸ 1830 συνέστησαν τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος· καὶ πιθανὸν εἶναι, ὅτι δὲν ἤθελον μείνει ἐὰν ἐδῶ, ἀν εἶχον τότε τὴν νῦν πλήρη πεποίθησιν περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀκεραίας διατηρήσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ὡς ἐπίσης δὲν ἤθελον καθυποβάλει κατὰ τὸ 1815 τὰς Ἰονίους νήσους ὑπὸ τὴν Βρεττανικὴν προστασίαν, ἀν τότε ὑπῆρχε τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

»Δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους θέλομεν ὑπερασπίσει θαῤῥαλέως τὴν γενικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς· θέλομεν βοηθήσει διὰ τῶν συμβουλῶν καὶ ὑποστηρίξει διὰ τῆς δυνάμεως ἡμῶν τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς κίνησιν, ἐκείθεν μὲν σχετίζοντες αὐτὴν μετὰ τῆς κινήσεως τῶν Τουρκίας Σλάβων, ἐντεῦθεν ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ἢ ἡ Ἀγγλία εἶναι ἁπλῶς ὁ ἐντολοδόχος, τῶν Ἰονίων νήσων εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

»Καθὼς εἰς τὴν λύσιν τοῦ σλαβικοῦ ζητήματος τὸ κύριον καὶ διευθύνον πρόσωπον καὶ, ἐν ἀνάγκῃ, τὸ ἴσον ὡς ἡ Γαλλία ἐν Ἰταλίᾳ, ἐνεργητικὸν, ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ῥωσσίαν, οὕτω καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα δὲν δύναται ἀποχρώντως νὰ λυθῇ εἰμὴ διὰ κοινῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν ἐγγυητριῶν δυνάμεων Ῥωσσίας, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

»Τοιαυτη συμφωνία δὲν φαίνεται ἡμῖν ἀδύνατος καὶ πρὸς τοῦτο θέλομεν ἀκαμάτως ἐργασθῆ. Ὅτε ἐν νυὸ ἐνδεμᾶς ἐκ τῆς Εὐρώπης προτροπῆς ἡ Βρεττανικὴ κυβέρνησις ἐξαπέστειλεν εἰς τὰς Ἰονίους νήσους τὸν λόρδον Γλάδστωνα, ἵνα μελετήσῃ ἀκριβῶς τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων καταστασιν, δύο πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἀγγλίας παραστάντες ἐπρότειναν τὴν παραίτησιν τῶν Ἰονίων νήσων καὶ τὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ διατήρησιν τῆς νήσου Μελίτης, τῆς μόνης πραγματικῶς ἀναγκαίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπὸ στρατηγικὴν ἔποψιν· ὡς δ' ἐνθυμούμεθα, ἡ πρότασις αὐτὴ δὲν δυνηγερε σφοδρὰν ἀντίστασιν.

»Ὁποῖον ἀρά γε ἤθελεν εἶσθαι τὸ ἀποτέλεσμα, ἐὰν παρουσιαζομένη ἡ Εὐρώπη, ἡ ἁπλῶς ἀναθέσασα τὴν Ἰονίους νήσους εἰς τὴν προστασίαν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας χωρὶς τὸ παράπαν νὰ δώσῃ καὶ ἀπόλυτον ἐπ' αὐτῶν κυριαρχίαν, καὶ βοηθουμένη ὑφ' ὅλου τοῦ ῥωμαϊκοῦ τύπου ἀπῄτει τὴν παραίτησιν ταύτην λόγῳ τῆς κοινῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας;

»Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, τῆς ἀνεξαρτησίας ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἐλπίζομεν καὶ τὴν συνδρομὴν πάντων τῶν φιλελευθέρων συναδελφων.»

Ἵνα δυνηθῇ «ὁ Βορρᾶς» νὰ ἐξακολουθήσῃ σπουδαίως καὶ ἐκπληρώσῃ ἐπιτυχῶς ὅπερ ἀνέλαβεν ἔργον συμφώνως πρὸς τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα δύο τινὰ ἔτι ἀναγκαῖα

1ον) Ἀφεῖς νὰ δώσῃ μείζονα ἀνάπτυξιν εἰς τον ἐσωτερικὸν αὐτοῦ ὀργανισμὸν, τὰ μὲν, ὅσα παρεκτὸς τῶν πολιτικῶν τε καὶ θρησκευτικῶν συνφερόντων, κληρονομικῶς ἐπιβαλλόντων ἀναλόγως τὴν ἀξίαν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐθνῶν, τὰ περὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων, τῶν τελωνιακῶν κατοικοστασίων, τῶν τελεγραφικῶν κτλ· τὸ δὲ, ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὀλικαὶ μεταβολαὶ περὶ τε τὸ σχῆμα καὶ τὴν στοιχειώδεστέρα ἐν Λονδίνῳ ἐκδοθεῖσαν «Χρονικὴ ἔστι τῶν ἐπὶ μέρους καὶ ἰδίου βίου πληροφορία.

Ἐπομένως, πρὸς τούτοις, ἀνάγκαιον εἶναι ἡ Ἀθήναις, ἐν ὁδῷ τῶν Fossés-Montmartre, 9, ἰδιωτικὴν ἔχει ἀπαντοῦ ἔτος, ὅπου σταθμὸν ἐξ ἑβδομάδας ἀπίδας, ἐν ᾗ ὑπαρχουσι τὰ, τε γραφεῖον τῶν συνεστώτων καὶ τὸ ὀλίγον τῆς τυπογραφίας, συγκείμενον ἐκ τύπων διπλῆς καὶ τριπλῆς ἀντιθέσεως, ἐξ ἀτμοκινήτου μηχανῶν μέγιστον ἀριθμὸν ἀντιτύπων ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἐκτυποῦσῶν, καὶ ἐξ ἀγγλικῶν στοιχείων ἐντέλως νέων. Τὸ σχῆμα ἔσται μείζον τοῦ Μεγάλου ῥω, ἐπὶ δαπάνῃ τοῦ τόπου, ὅτι ἀν ἐξαιρέσεται αὐτοῦ ὑπὸ τῶν δικαστῶν.

Μέγα μέρος τοῦ φύλλου θέλει περιλαμβάνει τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἐμπορικὰ, αὐτὰ εἰς ἅπερ ἀπερὶ τὰ τοιαῦτα εἴδεται «Χρόνος» ἀφιεῖται κυείας τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν ἀκριβῶν τῶν περιεχομένων βίβλων πλήκτικα τὸ πάντα τὸν ἀγγλικὸν ἐφεδρικὸν παρουσίαζουν, καθ' ὃ ἑκαστος ἐγκύκλιος πάντοτε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον δ,τι μᾶλλον ἀρέσει εἰς τὰς ὀρέξεις τῆς ἀναγκαῖς κτλ.

Καθ' ἑκάστην θέλει δημοσιεῦν πολὺ αὐξὸν ἀρθρον περὶ διαφόρων θεμάτων τῆς τε ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ἀνὰ τὰς ποικίλας τῶν συστάσεων νὰ κατορθώσῃ πάντοτε ἢ περὶ τὸν ἀλλον ποικίλας καὶ ἀπαρεγκλίτου ἢ μονοτονίας ἢ τοσοῦτο κατακοσμοῦσα ὅστε νὰ ἔλκῃ τὸν ἀναγνώστην.

Πρὸς τοῖς πολιτικοῖς ἀντιπορεύεται ἐξ ἴσου τὸν πρωτεύοντα τῆς Εὐρώπης καὶ τὸν μᾶλλον ἀξιοπρεπῆ πόρον, καὶ πρὸς τοῖς διπλωματικοῖς καὶ ἐπιστολικὰ ἀγγελμάτων θέλει παρεκτεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέρα καὶ περιοδικῶς ἀντιπορεύεται τὰ τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιφορῶν καὶ πόλεων τῆς Γαλλίας, Γερμανίας, Ἰταλίας, Ἀγγλίας, κτλ. ἐν οἷς θέλουσι περιλαμβάνει τοπικὰ ἐνδιαφέρον ἐπίσης ἐξέτασιν.

Ἡ κατὰ κεφαλίδας μέχρι τοῦδε διάκρισις τῆς ἐφημερίδος διατηρεθεῖσα, κατεχωρισμένων τῶν διαφόρων τῆς διαφόρου ὑλικοῦ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν. Εἰς τὴν σύνταξιν ἑκάστου κεφαλίδος θέλει ὁριστικοῦν συντακτὰ ἀνδρικὸς ἐξ ἑνὸς τῶν ἐν τῷ κεφαλίδος ἐνδιαφερομένων ἐθνικοτήτων.

Πρὸς ψυχαγωγίαν καὶ συμφέρουσαν μετὰ τῆς ἐρευνήσεως τῆς ἐφημερίδος καθ' ἑκάστην θέλει ἐπισκεφθῆ τὸν ἐθνικὸν κεφαλίδα τὰ νέα τῶν αἰθεσιῶν, τὰ ἐν τοῖς σώμασι καὶ τοῖς διάφορα φθόγγοι, ἐρανίσματα ἐκ τῶν πρωτίστων κωμῳδιῶν ἐφαρμόζων ἐν Γαλλίᾳ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ, κτλ.

Τὸ φιλολογικὸν μέρος θέλει περιλαμβάνει τὰ περὶ τῶν νέων πρωτοτύπων ἢ μεταφρασμένων συνιστορημάτων, ἐπιθεωρήσεις βιβλίων διαφόρων ἐθνῶν καὶ περὶ διαφόρων ἀντικειμένων πραγματευομένων, ἐπιστημονικῶν, κτλ. καὶ τέλος τὰ πρακτικὰ ἢ λογοδοσίαν τῶν πρωτίστων ἀκαδημιῶν τῆς Εὐρώπης.

Θέλει ἐκδίδεσθαι τρὶς τῆς ἡμέρας· ἡ πρωτὴ ἔκδοσις, ἡ τῆς ἑσπέρας ἤτοι μὲν θέλει ἐκδίδεσθαι κατὰ τὰς τίτταρας ὥρας μετὰ μεσημβρίαν, ἡ δευτέρα, ἡ τοῦ ταχυδρομείου, κατὰ τὰς ἑπτὰ ὥρας τῆς ἑσπέρας, καὶ ἡ τρίτη ἡ τῆς πρωΐας, κατὰ τὴν νύκτα.

Οὕτω μεθερμοσθεὶς «ὁ Βορρᾶς» ἀδύνατον νὰ μὴ καταστῇ, ἔτι καὶ ὑπὸ ἀεροδοκοπικὴν ἔποψιν, ἐπικερδὴς ἐπιχείρησις.

2ον) Δεύτερος ὅρος ἀναγκαῖος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου ἀνδρὸς ὁ «Βορρᾶς» ἔργου, ἔτο νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀνεξαρτησίαν δι

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

Η ΑΥΡΗΛΙΑΝΗ ΝΕΑΝΙΣ ΙΩΑΝΝΑ Δ' ΑΡΚ.

Τὴν αὐρηλιανὴν κόρην Ἰωάνναν Δ' Ἄκρ διαφοροι ζωγράφοι διαφοροτρόπως ἐζωγράφισαν, οἱ μὲν ὡς μαχητὴν ὡπλισμένον ἕτοιμον εἰς πόλεμον, οἱ δὲ ὡς ἁγίαν στρατευομένην μετ' ἐμβλήματος ἀνεστραμμένου ξίφους. Ἀλλ' εἰς τὴν παροῦσαν εἰκόνα ὁ ζωγράφος Βενουβίλλος εἰκονίζει τὴν ἁγίαν κόρην τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐμπνέεται. Φωνή τις ὑδδόμυχος καλεῖ αὐτὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς της. Οἱ ὀφθαλμοί της εἰσὶ προσηλωμένοι εἰς τὸ ἀπέραντον τῆς ἐκτάσεως, ὡσανεὶ ζητοῦντες νὰ ἀναγνώσωσι τὸ μέλλον· μύλις ἀναπνέει, καὶ ἐπὶ τέλους ἀκούει τῆς φωνῆς τῆς λεγούσης αὐτῇ· «Κόρη Ἰωάννα! θυγατερ τοῦ Θεοῦ! εἰς τὴν Γαλλίαν! εἰς τὴν Γαλλίαν! σπεῦσον! σπεῦσον!

Ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ἐργασία τῆς εἰκόνος εἰσὶν ὑψίστης κλάσεως. αἱ δὲ παραφοραὶ τῆς κόρης τόσον ἐξαίρετα εἰκονίζονται, ὥστε, θεωρῶν ὁ θεατὴς τὴν εἰκόνα. συμμερίζεται τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῆς Ἰωάννας, συναισθανομένης ἑαυτὴν τὸ ὄργανον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος της. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι τὸ τελευταῖον τῶν ἔργων τοῦ περιφήμου Βανουβίλλου, ὅστις διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ ἐπιμονῆς του εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἄπακρον τῆς τέχνης ἐν τῷ βραχυτάτῳ τοῦ βίου του σταδίῳ.

Η ΓΥΝΗ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΙΟΥ.

Ἡ κατωτέρω εἰκὼν, ἔργον τοῦ ζωγράφου Γεράρδου, παρίστησι ζωηρότατα σκηνὴν θεριστῶν ἐν Βρεττανίᾳ τῆς Γαλλίας, εἰς ἣν χώραν εἶναι συνήθεια μετὰ τὴν συιτέλεσιν ὅλων τῶν ἐργασιῶν τοῦ θέρους, ἤτοι μετὰ τὸν θερισμὸν τῶν ζαχύων, τὴν ἁλωνοτριβὴν αὐτῶν, τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ τὴν ἀποταμίευσιν τῶν ἀχύρων, οἱ θερισταὶ νὰ φέρωσιν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν ἐν θριάμβῳ τὴν σύζυγον τοῦ κτηματίου ἀπὸ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν οἰκίαν ἐν τῷ μέσῳ ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παίδων, χορευόντων πρὸς ἔνδειξιν τῆς γενικῆς αὐτῶν χαρᾶς διὰ τὴν ἄφθονον γενομένην ἐσοδίαν, καὶ βοώντων «ζήτω ἡ δέσποινα ἡμῶν.» Ἡ εἰκὼν αὕτη ὑπομνηματίζει ἐν τῶν πανδήμων ἐθίμων τοῦ τόπου ἐκείνου ἐπιτηδείως ἐξειργασμένον.

ΩΡ. ΤΕΧ.—Η ΑΥΡΗΛΙΑΝΗ ΚΟΡΗ ΙΩΑΝΝΑ Δ' ΑΡΚ.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΜΕΤΕΡΝΙΧΟΣ.

Ὁ Κλεμέντιος Βενσέλαος Δόθαιρ, πρίγκιψ τοῦ Μετερνὶχ-Βιννεβοὺργ, δοὺξ τῆς Πορτέλλας, κόμης τοῦ Κοινσβὰρτ, μεγιστὰν τῆς Ἱσπανίας, διπλωμάτης καὶ ὑπουργὸς τῆς Αὐστρίας, ἢτο υἱὸς τοῦ Φραγκίσκου Γεωργίου Καρόλου πρίγκιπος τοῦ Μετερνὶχ-Βιννεβούργ, γεννηθεὶς εἰς Κόβλεντς τὴν 15ην μαΐου 1773· ἐπαιδεύθη δὲ εἰς Στρασβοῦργον καὶ Μαγένσην, καὶ τὸ 1790 ἐτιμήθη διὰ τοῦ ἀξιώματος τελετάρχου κατὰ τὴν στέψιν τοῦ Αὐτοκράτορος Λεοπόλδου τοῦ Β'. Τὸ δὲ 1794 ἐπεσκέφθη τὴν Ἀγγλίαν. Ἀκολούθως διωρίσθη πρέσβυς τῆς Αὐστρίας εἰς Χάγγ· τὸ δὲ διπλωματικὸν αὐτοῦ στάδιον ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἐν Ῥαστὰδ συνόδου, εἰς ἣν ἀντιπροσώπευσε τοὺς εὐγενεῖς τῆς Βεστφαλίας. Τὸ 1801 διωρίσθη πρέσβυς τῆς Αὐστρίας εἰς Δρέσδην, καὶ τὸν χειμῶνα τοῦ 1809 ὡς τοιοῦτος εἰς Βερολῖνον, ὅπου διεπραγματεύθη συνθήκην μεταξὺ Αὐστρίας, Πρωσσίας καὶ Ῥωσσίας, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔτος ἀπεστάλη ὡς πρέσβυς καὶ εἰς Γαλλίαν, ὅπου ὡς τοιοῦτος καὶ πρότερον κατὰ τὸ 1807 εἰσῆλθε κλείσει εἰς Φοντενεβλὼ τὴν τοσοῦτον ἐπωφελῆ διὰ τὴν Αὐστρίαν συνθήκην.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Γαλλίας πολέμου, τὸ 1809 ὁ Μετερνὶχος ἔσπευσεν εἰς τὸ Κομόρν, ὅπου διέμενεν ἡ αὐτοκρατορικὴ Αὐλὴ καὶ μετὰ τὴν μάχην τῆς Βάγραμ διεδέχθη τὸν Σταδιον ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν. Ὁ αὐτὸς διεπραγματεύθη καὶ τὰ τοῦ γάμου τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος μετὰ τῆς ἀρχιδουκίσσης Μαρίας Λουΐζης, τὴν ὁποίαν καὶ συνώδευσεν ὁ ἴδιος εἰς Παρισίους. Καὶ ὅμως ὁ Μετερνὶχος διετέλει ἐχθρικῶς διακείμενος κατά τε τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ναπολέοντος, καὶ ἅμα παρουσιασθείσης εὐκαιρίας εἰς τας ἐν Δρέσδῃ συνδιαλέξεις καὶ κατὰ τὴν ἐν Πραγᾳ συνέλευσιν ἔδωκεν ἀπότολμον ὤθησιν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Αὐστρίας, δι' ἧς παροτρύνας τὰ ἔνοπλα συμμαχικὰ ἔθνη ἐπήνεγκε κατὰ τυχὸν τὴν πτῶσιν τοῦ Ναπολέοντος.

Ὅταν δὲ οἱ σύμμαχοι εἰσέβαλον εἰς τὴν Γαλλίαν, ὁ Μετερνὶχος ἔλαβε μέρος ἐνεργητικὸν μέρος εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν πραγμάτων, ὑπέγραψε τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων, καὶ ἀκολούθως ἀπεσταλη δι' ὑποθέσεις εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν τιμητικὸν βαθμὸν. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐν Βιέννῃ Συνόδου ὁ Μετερνὶχος 42 ἐτῶν ἡλικίας τότε ἐξελέχθη πρόεδρος αὐτῆς, καὶ διὰ τῆς συστάσεως τῆς Ἱερᾶς ὀνομασθείσης Συμμαχίας ἐπέτυχε νὰ στηρίξῃ ἐπὶ στερεᾶς καὶ ἐπί τινας χρόνους διαρκοῦς βάσεως τὴν ἀπόλυτον κυριαρχίαν τῆς Αὐστρίας.

Ἡ μετὰ ταῦτα πολιτικὴ τοῦ Μετερνίχου συνίστατο εἰς τὸ νὰ αὐτενεργῇ καὶ ἐναντιῶται, εἴτε ἀναφανδὸν, εἴτε δολίως καὶ κεκαλυμμένως, ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας, καθ' ὅλων τῶν ἀποπειράσεων τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν, ἢ πρὸς ἐπέκτασιν οἱασδήποτε ἐλευθερίας ἤδη ἀποκτηθείσης· καὶ τὸ σύστημα τοῦτο ἐξηκολούθει μετ' ἐπιτυχίας, ἀπολαύων ἕνεκα τούτου ἐπὶ ἔτη τὴν εὔνοιαν τῶν κυρίων αὐτοῦ Αὐτοκρατόρων. Ἀπὸ τοῦ 1809 ἀνεδείχθη πρωθυπουργὸς, ἀκολούθως ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ κατὰ τὸ 1821 μέγας καγγελάριος τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐπελθούσης δὲ κατὰ τὸ 1847 καὶ 1848 τῆς ἀξιομνημονεύτου ἐπαναστάσεως, ἡ μὲν δύναμις καὶ τὸ πολίτευμα τοῦ Μετερνίχου κατεστράφησαν, αὐτὸς δὲ, παραιτηθεὶς τῶν πραγμάτων τὴν 13ην μαρτίου 1848, μετέβη εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου διέμεινεν ἐπί τινα χρόνον καὶ ἔπειτα εἰς Βέλγιον· καὶ μόνον ὅταν ἡ ἐπανάστασις κατηυνάσθη ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς Αὐστρίας θαρρήσας ἐπανῆλθε κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1851 εἰς Βιέννην ἡμιεπισήμως καὶ κατέστη εἰς τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ παλάτιον, ἀλλ' ἔκτοτε πλέον οὐδὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὰ πολιτικά.

Ὁ πρίγκιψ Μετερνὶχος ἐνυμφεύθη τὴν 27ην σεπτεμβρίου 1795 τὴν Ἐλεονόραν, θυγατέρα τοῦ Ἐρνέστου πρίγκιπος τοῦ Καύνιτς-Ῥιέτβεργ, ἐξ ἧς (ἀποθανούσης τὴν 19ην μαρτίου 1825) ἔσχε δύο θυγατέρας, τὴν πριγκιπέσσαν Λεοντίναν, σύζυγον τοῦ κόμητος Σανδὸρ-δὲ Σλαβνίκζα, καὶ τὴν πριγκιπέσσαν Ἑρμηνείαν, ἡγουμένισσαν τοῦ τάγματος τῶν ἐν Βιέννῃ σαβοϊκῶν καλογραιῶν. Ἐνυμφεύθη δὲ τὸ δεύτερον ὁ πρίγκιψ τὴν 5ην νοεμβρίου 1827 τὴν Μαρίαν Ἀντωνιέταν, κόμισσαν τοῦ Βεϊλστεῖν, ἐξ ἧς (ἀποθανούσης τὴν 17ην ἰανουαρίου 1829) ἔσχεν ἕνα υἱὸν, τὸν πρίγκιπα Ῥιχάρδον Μετερνὶχον. Ἐνυμφεύθη δὲ καὶ τρίτον, τὴν 30ην ἰανουαρίου 1831, Μελανίαν Μαρίαν Ἀντωνίετταν, τὴν κόμισσαν τοῦ Ζέχυ-Φερράρις, ἐξ ἧς (ἀποθανούσης τὴν 3ην μαρτίου 1854) ἔσχε δύο υἱοὺς, τὸν πρίγκιπα Παῦλον βαρῶνον Ὀρβαθ, καὶ τὸν πρίγκιπα Δόθαιρ, καὶ μίαν θυγατέρα Μελανίαν, κυρίαν τῆς τιμῆς τῆς Αὐλῆς καὶ τοῦ παλατίου τῆς Αὐτοκρατείρας τῆς Αὐστρίας, σύζυγον δὲ τοῦ ἀρχιθαλαμηπόλου Ἰωσὴφ, κόμητος Ζίχυ-δε-Βασόνι-Κέο.

Ὁ πρίκιψ Μετερνὶχος ἀπέθανεν ἐν τῷ ἐν Βιέννῃ αὐτοῦ μεγάρῳ τὴν 11ην ἰουνίου τοῦ 1859. Ἡ οἰκογένεια τῶν Μετερνίχων εἶναι ἀρχαιοτάτη καὶ τιμάοχος κατὰ τὴν ΙΣΤ' καὶ ΙΖ' ἑκατονταετηρίδα τρία μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης ἐχρημάτισαν ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐκλογικοὶ πρίγκιπες· ἐξ ὅλων δὲ τῶν κλάδων τῆς γενεᾶς ταύτης εἷς μόνος, ὁ τοῦ ἀποθανόντος, ἐπέζησε μέχρι τῆς σήμερον. Ὁ κλάδος οὗτος ἀνυψώθη εἰς τὸ ἀξίωμα τῶν κομήτων τῆς Αὐτοκρατορίας τὸ 1696, εἰς δὲ τὸ τῶν πριγκίπων τὴν 3ὴν ἰουνίου τοῦ 1803· τὴν δὲ 20ὴν ὀκτωβρίου τοῦ 1813 ὁ τίτλος οὗτος ἐγένετο διαμέχρι τῆς σήμερον. Ὁ κλάδος οὗτος ἀνυψώθη εἰς τὸ ἀξίωμα τῶν κομήτων τῆς Αὐτοκρατορίας τὸ 1696, εἰς δὲ τὸ τῶν πριγκίπων τὴν 3ὴν ἰουνίου τοῦ 1803· τὴν δὲ 20ὴν ὀκτωβρίου τοῦ 1813 ὁ τίτλος οὗτος ἐγένετο διαμέχρι τῆς σήμερον.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΜΕΤΕΡΝΙΧΟΣ.

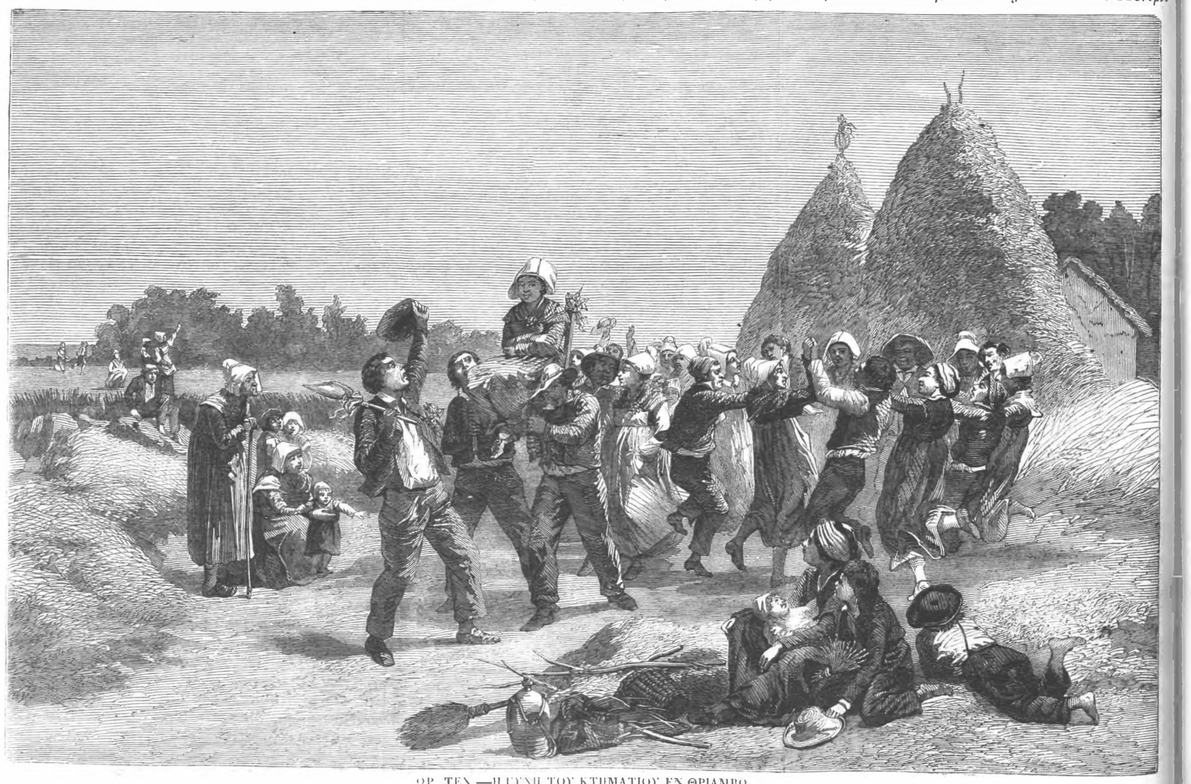

ΩΡ. ΤΕΧ.—Η ΓΥΝΗ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΙΟΥ ΕΝ ΘΡΙΑΜΒΩ.

Η ΠΕΡΟΥΓΙΑ.

Ἡ Περουγία, ἡ πρὸ δύο ἡμισυ περίπου ἐτῶν τοσοῦτον ἀκαθεῖστα ὑπὸ τῆς βαρβαρότητος τῶν παπικῶν στρατευμάτων, κεῖται ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὄρους, ἀνερχομένου τῆς κοιλάδος τῶν ποταμῶν Τίβερος καὶ Τιβρένος. Ἡ ἐξωτερικὴ θέα τῆς πόλεως ταύτης εἶναι περιφανὴς καὶ ἐπιβλητικὴ, ἡ δὲ κυκλὸς ἀπὸ τῶν προπόδων τοῦ ὄρους μέχρι τῶν πύλων αὐτῆς εἶναι ὀρθία, διὸ καὶ ἀπαιτεῖται διπλασία δύναμις βοῶν ἢ ἵππων πρὸς ἀναβίβασιν τῶν ἁμαξῶν. Τὸ δὲ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως γέμει πολλῶν περιέργων οἰκοδομημάτων, ἤτοι παλατίων, ἐκκλησιῶν, μονῶν, τεμένων καὶ ἀγγλικοτάτων καὶ ὀλίγαι πόλεις τῆς Ἰταλίας ὑπερβάλλουσι τὴν πόλιν ταύτην κατὰ τὸ πλοῦτος. Ἔχει δὲ ἐκκλησίας ὑπερ τὰς ἑκατὸν καὶ μόνας πεντήκοντα. Μεγάλα μέρη τοῦ ἀρχαίου Ἐτρουσκικοῦ τείχους καὶ θεμέλιοι τῶν πύλων αὐτοῦ σώζονται ἔτι· καὶ πολλοὶ δὲ τάφοι τῶν Ἐτρουσκίων ἀνακαλύφθησαν ἐν αὐτῇ ἀπὸ τοῦ 1840, περιέχοντες διάφορα πήλινα, ὡς ἀγγειοχύματα ἀγγεῖα, ἰωχύματα, ὅπλα κτλ. Ὑπάρχουσι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ πολλαὶ ὡραῖαι πλατεῖαι, σχηματιζόμεναι ὑπὸ οἰκοδομῶν λαμπρῶν καὶ ζωηραγορῶν, ἐξ ὧν πολλοὶ κατὰ δυστυχῆ παρεφορφώθησαν. Μία ἐκ τῶν πλατειῶν ταύτων παρίστησι ἡ κατωτέρω εἰκονογραφία μας, τὰ μάλιστα ζωηραγορωτάτην παριστόνουσαν λαμποστάτην καὶ ζωηροτάτην σκηνὴν, ἰδίως κατὰ τὰς ἡμέρας ἀγορᾶς. Ἡ πλατεῖα Σοπρα μούρα εἶναι ἐξαιρετικὴ, καθὸ βαίνουσα ἐπὶ ὑπόγειον κτίριον. Ἄλλη πάλιν πλατεῖα ἔχει μίαν ἐκ τῶν περιφημοτέρων τῆς Ἰταλίας βρύσεων, κατεσκευασμένην ἐξ ὀμιχλίου καὶ μαρμάρων, καὶ ὡρισμένας δὲ ἀγάλματων καὶ ἀναγλύφων τῆς τέχνης τοῦ Νικολάου καὶ Ἰωάννου τῶν ἐκ Πίσης. Το συνάλλακτήριον, τὸ διοικητήριον καὶ τὸ δημαρχεῖον εἰσὶ κίριαι ἐξαίρετα καὶ μάλιστα τὸ τελευταῖον ὀν ῥυθμοῦ ἰταλογοτθικοῦ.

Ἡ Περουγία, καθὸ χρηματίσασα τὸ κέντρον τῆς Ὀμβριανοῦ σχολῆς, πολλὰς ὡραίας καὶ πολυτίμους εἰκόνας ἐν τε τοῖς ἐκκλησίαις αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις. Ὁ ἀρχιδιδάσκαλος τῆς σχολῆς ὁ μέγας Πίτρος Περουγῖνος ἦτο κάτοικος τῆς πόλεως ταύτης καὶ διδάσκαλος, ὡς γνωστὸν τοῖς Ῥαφαήλοις.

Ἡ Περουγία τὸ πάλαι πολλακὶς ἀπεδεκατίσθη ὑπὸ τῆς πανώλεως, ἀπολέσασα κατὰ μόνον τὸ ἔτος 1348, 100,000 ἐκ τῶν κατοίκων της. Κατὰ δὲ τὸ 1524 καὶ ὁ Περουγῖνος Πέτρος αὐτὸς ἔγινε τὸν θῦμα τῆς αὐτῆς νόσου. Ἄλλως ὅμως, ὡς ἐκ τῆς ὑγρᾶς αὐτῆς θέσεως, ἔχει κλίμα εὐκρατὲς, καὶ κατὰ τὸ θέρος, ὅτε ὁ κόσμος εἶναι ὑπερβολικὸς εἰς τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν, πολλοὶ ξένοι καταφεύγουσιν εἰς αὐτὴν διὰ τὴν εὐφρόσυνον θρόσον της. Ἔχει δὲ ἡ πόλις καὶ θέας εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς ἐκτεινεῖς καὶ ὡραίας ἀπὸ τῶν τειχῶν αὐτῆς.

Η ΕΝ ΠΕΡΟΥΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΑΤΕΙΑ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΓΥΝΗ ΑΠΟΜΑΧΟΣ. — Ὁ πρεσβύτερος θῆλυς στρατιώτης τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ πρὸ μικροῦ ἀπέθανεν ἐν Ἰσπανοῖς, ἄγων τὸ 94ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ὀνομάζετο Θεόπιστα Ζουρδάν, ἤτις ἐγεννήθη τὸ 1768 ἐν Βεσανσῶνι, ὑπανδρεύθη δὲ τὸ 1783 τῷ Δ. Πατρολ, ὅστις μετὰ τὸν γάμον ἐγίνετο ἐνωμοτάρχης τοῦ 69ου στρατιωτικοῦ σώματος. Ἠκολούθησε τὸν ἐνωτῆς σύζυγο εἰς τὴν τοῦ Βουνάπαρτου ἰταλικὴν ἐκστρατείαν τῷ 1796—7. Μετὰ ταῦτα ἐπῆγεν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔτο παρούσα εἰς τὴν ἀποβίβασιν τοῦ στρατοῦ πρὸ τῆς Ἀλεξανδρείας· παρευρέθη ἐν τῇ μάχῃ τῶν Πυραμίδων καὶ εἰς τὴν τοῦ Κλέβερ παρὰ τοῖς ἐσεπτοὶς τῆς Ἡλιουπόλεως. Μετὰ ταῦτα ἐπιστροφὴν τῆς ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς παρεκολούθησε τὸν στρατὸν εἰς Αὐστρελίτσαν, Ζένεν καὶ Φριεντλάνδιον. Ἀκολούθως ἐπῆγεν εἰς Ἰσπανίαν, ὅθεν ἐπιστρεφὲ νὰ ἴδῃ τὰς μάχας τῆς Ἐσλίγκς καὶ Οὐδεγαονου. Τῷ 1812 παρακολούθησε τὸν μεγαν ἐκείνον στρατὸν εἰς Ῥωσσίαν καὶ παρευρέθη ἐν τῇ ἁπροσδέκτῳ τῆς Μόσχας μάχῃ, ἐνθα ὁ σύζυγός της ἔπεσεν εἰς τὴν κατὰ τοῦ φρουρίου ἔφοδον. Ἔπειτα ἐπανέκαμψεν εἰς Γαλλίαν μὲ τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ ἐκείνου καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ 1813· παρῆ δ' ἐν Βώτζεν, Λειψσίκῃ καὶ Οὐατερλῶ. Ὅτε ὁ στρατὸς ἀνωμεγνώθη, αὐτὴ προσεκολλήθη εἰς τὸ 4ον σύνταγμα τῆς γραναῦς· καὶ μετ' αὐτοῦ συνεξεστράτευσεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν τῷ 1823 ὑπὸ τὸν δοῦκα τῆς Ἀγκουλέμς. Ἀπὸ τοῦ 1830—1831 ἔτο ἐν Ἀφρικῇ. Τὸ 1839 ἔπεμψε πάλιν αὐτόθι, ἔνθα καὶ ἔμεινε μέχρι τοῦ 1860. Ἀκολούθως ἐπῆγεν μετὰ τοῦ αὐτοῦ σώματος εἰς Ἰσπανθόνον καὶ οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ τὴ ἐχορήγησαν σύνταξιν, οἱ δὲ στρατιῶται ἐλάπρεον αὐτὴν ὡς εἴθολον. Μέχρι δὲ τοῦ τέλους τῆς ζωῆς αὐτῆς διετήρει τὰς σωματικὰς τῆς δυνάμεις καὶ ἀπέφευε θάνατον ὅλως ἄωρον καὶ ἄπονον.

ΜΕΑΙΣΣΑΙ ΕΝ ΔΥΣΑΣΤΙΡΕΩΙ ΖΑΚΝΑΡΕΩΣ. — Οἱ ἐκτασμένοι λειμῶνες ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Ὄθρο παρουσιάζουσι πολλὰς καὶ ἡλεγχτὰς κτηνώδεις καὶ θυκαρσίας μελίσσας· ἀλλὰ τὰ ἔσχατα τοῦτα ζωῦμα φαίνεται, ἐπὶ ἐπρεσίμων νὰ ἐκνοβωνοῦν τὸ μέλι αὐτῶν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλίγον κάπνο καὶ ἐπὶ πολλὰ παρελθόντα ἔτη συνιθίζων νὰ φειτσάνι εἰς δύο διϋλιστρῖτα ζακχάρεως, ἄπανα ἔσαν ἐκεῖ πλησίον. Αἱ μέλισσαι τοιαῦτας εὐνοίας περιστάσεις εὑροῦσαι παρεγαρν πολὺ μᾶλ καὶ οἱ μελισσοτρόφοι τοῦτο παρατηρήσαντες διετήρουν θεκαπλάσιον καὶ εἰκοσαπλάσιον ἀριθμὸν κυψέλων παρ' ὅσας ἐρῶλλαντον προηγουμένως. Οἱ ζαχαροδιϋλισταὶ ὅμως τυχαίως τοῦ εὑρόντες τὰς μελίσσας πολὺ ἐνοχλητικὰς, συνάμα ἀνκαλλψᾳν, ὅτε οὐ μόνον ἀχλροεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπιζέωει φίλοι ζαχα καὶ τούτων ἔνεκα ἀπεφάσισαν τὴν ἐξολόθρευσιν αὐτῶν. Καὶ τοῦτο κατόρθωσαν κλείσαντες αἰφνιδίως πάσας τὰς θύρας καὶ θυρίδας καὶ ἔπειτα ἐνοιξεν σμιερὰν ὀπὴν, πρὸς ἣν οἱ μέλισσαι πετῶσαι ἐφυσόνσονο κατὰ χιλιάδας διὰ κρούσιον ζέοντος ὕδατος. Αἱ φουνεῦμεναι οὕτω μέλισσαι ἔθελόντο ἀκολοῦθως εἰς λέβητα, ἵνα ἐξαχθῇ ἢ ὑπεξαιρεθῇ ἔτα ζακχαρι. Ὑπολογίσθω, ὅτι ὡς ἔνθεν ἐκατομμύρια κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐρουεθθεσαν εἰς ἓν ἔτος· καὶ ὅτι ἐξέχρι ἐξ αὐτῶν ζακχαρις ἀξίας 50 λιρῶν πεσίτου. Ἀξιοσημείωτον δὲ ἐστιν, ὅτι αἱ μέλισσαι οὐδέποτε ἐπεφόρτωσαν τὴν ἐκκαινουργίλλον ζάκχαριν μέχρι τὴς διϋλίσεως αὐτῆς ἔνεκα τῆς θρυμείας ὀσμῆς τοῦ φυτοῦ· τὴν κολαχζάκχαριν ὅμως ἐγέλοσαν διϋλισμένον ἢ μή.

Ο ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ, ὁ Ἀστὴρ καὶ ἡ Σημαία, ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου, ἀπαστῶσι δυσκολίαν, ἵνα παρέχωσιν ἐγκαίρως φύλλα εἰς τόσας χιλιάδας ἀγοραστῶν καθ' ἑκάστην πρωΐαν. Ἡ πρώτη τῶν εἰσημένων ἐφημερίδων ἔχει τὴν μεγαλειτέραν κυκλοφορίαν πασῶν ἄλλης πρωΐας ἐν Λονδίνῳ ἐφημερίδος τοῦ ἔους ἐνιαυτοῦ καὶ ἀνάτε πα αὐτῆς κοθ'ἡμέραν πωλοῦται ὑπερ τὰς 100.000. Ἡ Σημαία ἐν τοιαῦτ τοῦ προϊόντος αὐτῆς φύλλων ἀνέγραψεν, ὅτι ἐν τῷ τυπογραφείῳ τες τοῦ λοιποῦ ὅλα τυπόνωται 45,000 ἀν τεύτοιν ἐν τῷ διαστήματι μιᾶς ὥρας· διὰ τῶν ἐντελεστέρων πεστρεῖων καὶ ὑπεχθῶ, ὅτι θὰ δύνατο νὰ δίδῃ εἰς πάντα, ὅστις ἔχει ἐν ἀγκαίοις νὰ ἀπαιτῇς, ἴκαν ποιὶ τὴν τελευταῖαν ἧξεν τοῦ τελευταίου ῥήτορος πάσης συζητήσεως, συστόμου ἢ μακρᾶς, γενομένης τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ. Τοιοῦτε σῆξιν ἀπαρίς εἶναι, πῶς κατορθόνοντοι οἱ ἀγγῖοι δημοσιογράφοι νὰ δημοσιεύσωσι τὴν πρωΐαν λέπτοιεσῷ ἀφίχρσιν τῆς ἑσπερινῆς συζητήσεως ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόρδων ἢ τῶν κοινοτήτων, ἤτις πολλακις διαρκεῖ μέχρι τῆς 1 ἢς μετανυκτίου ὥρας, ἔσῃ ὅτε θὰ κοὶ μέχρι τῆς 2ας καὶ 3ης μ. το μεσανύκτιον. Καὶ δὲν δημοσιεύουσι μόνον ἁπλῶ καὶ ξῆρὰν τὴν ἀκχῆσιν τῆς ἑσπερινῆς συζητήσεως, ἀλλὰ καὶ περιλῆψιν αὐτῶν καὶ μετ' αὐτὴν ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἀρῖρα ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος τῆς συζητήσεως.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ τῶν τεχνιτῶν πρὸ τινων ἡμερῶν ἐγένετο ἐν Παρισίοις, ἵνα συνθήμωσι τρεῖς τεχνίτας ἐξ ἑκάστης εἰδικῆς συντεχνίας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν προσεχῆ Διεθνῆ Ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου καὶ ἴδωσι τὸς βελτιώσεις καὶ τὰς ἐφευρέσεις ὅσας ἀφορῶσι τὴν τέχνην αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ἐπανερχόμενοι νὰ δώσωσιν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας εἰς τοὺς συναδέλφους αὐτῶν περὶ πάσης βελτιώσεως καὶ ἐφευρέσεως, ἢν θὰ εἴδωσιν ἐν τῇ ἐν λόγῳ ἐκθέσει.

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΛΙΠΩΝ, πασίγνωστος γάλλος γελοιογράφος, ἐσχάτως μετέστη ἐκ τῆς προσωρινῆς ταύτης ζωῆς εἰς τὴν αἰώνιον. Ὁ μακαρίτης αὗτος κοθ'ὅρισε τὴν δημοτικωτάτην γελοιογραφίαν τῶν Παρισίων ἐφημερίδα Charivari, δι' ἧς ἔθειξε τὸ κομψὸν αὐτοῦ πνεῦμα.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ἐδημοσίευσε κατάλογον 131 ῥωρων καταστραφέντων καὶ φωτοβόλων πλοίων μετακινηθέντων ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐν Ἀμερικῇ.

Ὁ περίφημος πορτελάνιος πύργος ἐν Νανκίνῳ τῆς Σινικῆς, ὅστις ἐγέρθη τῷ 1412 ὡς μνημεῖον εὐγνωμοσύνης εἰς Αὐτοκράτειραν ἐκ τῆς οἰκογενείας Μιγκ, εἶνοι ὀκτάγωνος καὶ 236 ποδῶν ὕψος καὶ τέσσ ἢ ὀρισθτὸς αὐτοῦ ἀφιέται εἰς τὴν διαφάνειαν τῆς πορεκλανης, ὅι ἢς καλύπτονται οἱ τοῖχοι καὶ οἱ ὀροφαί.

ΥΠΑΡΧΕΙ εἶδός τι ἀσκῶν ἐχθύων ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ τοῖς ποταμοῖς τῆς Μεστιμβρινῆς Ἀμερικῆς, οἵτινες ἐκδαλλουσιν μελῳδικον ἦχον ὁμοιόζωνα τῶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων, ἅτινα ἔχουσιν οἱ εὐρωπεϊκαὶ ἐκκλησίαι. Περὶ τῶν μελῳδικῶν αὐτῶν ἰχθύων καὶ ἄλλοτε ἐπεκτσάμεθ λόγου ἐν ἑνὶ τῶν προλαβόντων φύλλων ἡμῶν.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. — Ὁ σὶρ Κοοολς Λυέλης πρωτεκιμαζῆτε εἰς δημοσιευσιν πόνημα ἐπιγραφθεισμενον «Γεωλογικαὶ Μαρτυρίαι περὶ τῆς Ἀρχαιότητος τοῦ Ἀνθρώπου,» ἐν ᾧ θὰ συλλεχθῶσιν ὅλα τὰ γεγονότα τὰ ἀφορῶντα τὸ αὐτοκιθόνιστον τοῦτο καὶ φιλοκεκούφεον ζήτημα.

ΕΝ Ἀλβεμάρλῃ εἰς Πρόσσος, ἀποῖσκε πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπασαν τὴν χρηματικὴν αὐτοῦ περιουσίαν ἐν τῇ χαρτοπαιξίᾳ, κρτοκτονεῖν ἐν τῇ ὑπῃς καὶ ἀδιφοκοκία. Σημειωτέον ὅτι ἐκ τῶν τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους συνέβησαν ἄλλαι ὅλαι αὐτοκτονίαι ἐκ ὁμοίας αἰτίας προεῖδοῦσαι καὶ ἡ κενεῖρα τοῦ Πρόσσου εἶναι τρίτη. Τίς εἰδῇ πόσους τὸ ὄλιβριον αὐτὸ ἑκατομμα μέχρι τοῦδε ὤφεσεν εἰς αὐτοχειρίαν!

ΣΥΝΑΓΕΛΑΣΜΟΣ ΠΤΗΝΩΝ. — Πολλὰ εἴδη πτηνῶν, ζῶντα ἤτε μόνα ἤτε κατὰ ζεύγη ἐν καιρῷ θέρους, ἀρχοντα νὰ συναθροίζωνται εἰς μεγάλας ἀγέλας, καὶ ἐπισκεπτόμενα τοὺς κάπους, τὰ ἐσώκηρα, καὶ τὰς ἀῶλὰς τῶν γεωργῶν. Ἡ πρὸς τὸν συναγελασμὸν ἀγκπὴ φαίνεται οὖσα κοινὴ σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῶν πτηνῶν κατ, εἰς τινα ἐξ αὐτῶν εἶναι τόσοι ἰσχυρὰ ἢ ἔνστικτος αὐτὴ ὁρκὴ, ὥστε κατανκᾷ καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ζελοτυπίας, ὅπερ φυσικῶς ἀκμαπόσσεται εἰς τὰ τότε ζευγαρόνοσα, ὡς παρκδείγματος χαριν συμβαίνει εἰς τὰς χελιδόνας, εἰς τὰς κορώνας καὶ τοὺς κολοιοὺς, πτηνὰ καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ὄντα συναγελαστικά. Ἡ φύσεις τῶν κοσσῶν διὰ τῆς ἐπιμελοῦς καταρρίψεως τῶν φυλλων αὐτῶν φαίνεται οὖσα ἡ κυρία αἰτία τῶν φανατικῶν ἔξεων τῶν πλείστων οἰκογενειῶν τῶν πτηνῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπωάσεως· διότι ἐκεῖνα τὰ πτηνὰ, ὧν οἱ φυλακὶ εἰν' ἐκτιμμένοι εἰς ὑψηλὰς καὶ ἀπροσίτους θέσεις, θὲν παόοντα συνκκστρεφόμενα καθ' ὃν χρόνον διατελοῦσιν ἐκτρέφοντα τοὺς νεοσσοὺς. Ἀλλὰ καὶ ἐκείνοι ἔτι, ὧν αἱ ἔξεις εἶναι λίαν μοναστικαὶ καθ' ὃν χρόνον οἱ νεοσσοὶ εἶναι σκέπαστοι καὶ προστατεύονται ἐκουτοῖς, ἢ πρὸς κοινωνίαν ἔξις ἐπικρέχρεται εὐθὺς ὡς αὐξήσωσιν οἱ νεοσσοὶ ἀσκούντες. Ὥστε νὰ ἴδωμ ἐκανοὶ νὰ ζῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν. Εἰς ἕνωδη χωρὶς ἀῶρτσι ἢ σύλλογὴ τῶν ἰεμνείων πτηνῶν εὐθὺς ὡς ἡ αὔξουσα δύναμις τῶν νεογνῶν πτηνῶν κατατήτη τὴν τῶν γονέων ἔυστικτον φροντίδα ἄῶρσιτον· αὐτὴ δὲ ἡ σύλλογὴ παρεκτοῦθη, ὅτι σόρρεται ἐνωμένοι καὶ κατὰ ἑνὰ ἔτη, ὅτε ἡ ἐλπὶς ἐγένετο προμήθεια. Παρεοῦῦς δὲ ὅμα τῆς σύλλογῆς τῶν πτηνῶν γενομένης ὁ κυκγὸς δὲν ἔχει πλέον ἐργασίαν, διότι τὰ πτηνὰ, οὕτω συνεδεγμένα, φουρουσιν ὀξυθερκὰς ὅστε θὲν ἐξαπατῶνται. Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρότερα πτηνὰ, ὡς εἰς τὰς χελιδόνας, τὰ στουθία, τοὺς κορυδαλλοὺς, τοὺς σπίνους, ἄπερ διατηρίχουσι μεῖζονα κίνδυνον ἐκ τῶν ἱερακων ἢ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὁ συναγελασμὸς εἴτε εἰς ἑῃμαρία συνόδοιστις εἶναι κάλλιστον μέτον ἀσφαλείας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ.— Εἰς τοὺς σιδηροδρόμους τοῦ Ἠσσαΐου Βασιλείου τῆς Μ. Βρεττανίας ὑπαρχουσι νῦν πλέον τῶν εἴκοσι διαφόρων ἐνοικιζόντων, ἑκαστης ἀποτελοῦσα ἴδιον ἔργον. Εἰς τὰ ἔρα ταῦτα ἐνασχολοῦνται πλέον τῶν 10.000 ἀνθρώπων καὶ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς δύο τὰς ἑκατὸν ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ κερδαίνουσι τὰ πρὸς ζωοποιειν ἐκ τῶν σιδηροδρόμων.

Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς θ' ἀφιερωθέντων ἀνδρῶν, τῶν ἰδίως ἀνκκύντων εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου, εἶναι, ἀπόκαν πλέρας, ὑπερ τοὺς 300, ὡς ἑξῆς:

Ἐπιθεωρηταὶ τῶν ταχυδρομ. φακέλλων . . .	5
Γραμματεῖς	17
Κατωκτωκτα	137
Φύλακες τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων περίπου	80
Ἐν ἐνεργείᾳ φύλακες τῶν ταχυδρ. φακέλλων .	30
Ἀγγελιαφόροι, κτλ.	10
	309

Οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ κατωκτωκα κατοχύνουσι ἐν καιρῷ τῆς παρείας εἰς τὸ κατασσεσιν τὴς ἐπιστολὴς κατὰ τὰς διευθύνσεις αὐτῶν καὶ εἰς τὸ ἐγγράψειν εἰς τὸ βιβλίον ὅσα ἔρχονται σχέσιν πρὸς τὸ ἔργον αὐτό. Ἐργαζόμενοι ἔσταστα ἀβλοι οἱ πλέστοι, ἀν καὶ ἔχουσι καθίσματα πολὺ χρήσιν· ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι οἱ πλέστοι αὐτοὶ προτιμῶσι νὰ ὀρθοστατῶσι σταριζόντες συγχρόνως τὸ δεξιὸν γόνυτον ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τραπέζης, ἐν᾽ ἐξ διαλείψεσι καὶ κατακοπτόμενοι ἐπιστολαὶ. Αἴγουσιν, ὅτι δύνωται σταθερώτερον νὰ κρατῶσι τὸ σῶμα εἰς τὴν ὀρθότεον θέσιν, ἢ εἰς πάσαν ἄλλην.

Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀποστασεως τῶν παρειῶν, ἃς διανύουσι οἱ γραμματεῖς αὐτοὶ καὶ κατωκτωκα, εἶναι περίπου 170 μίλια· ὁ δὲ μέσος ὅρος τοῦ ἀπαιτουμένου εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν χρόνου εἶναι περίπου πέντε καὶ ἡμίσεια ὥρα. Ἡ μεγίστη κατανθόλμεκν ταχύτης ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἀποστολῶν εἶναι ἡ μεταξὺ Λονδίνου καὶ Δοβέρ. Κατὰ τὴν σιδηροδρομικὴν ταύτην διεκόνεται τεσσαρακοντα τέσσαρα μίλια ἐντὸς μιᾶς ὥρας, συμπεριλαμβανομένου εἰς τὸν λογαριασμὸν καὶ τὸν ἐν τοῖς σταθμοῖς χρονοτριῶν. Ἡ ἀπόστασις δὲ, εἰς ἣν οἱ ταχυδρομικοὶ φάκελλοι μετακομίζονται διὰ σιδηροδρόμου, εἶναι τάρα ὑπὲρ τὰ 30,000 μίλια καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Αἱ ταχυδρομικαὶ ἀμαξαι διαφέρουσι πολὺ τῶν τῶν ἑπβατῶν κατεκρμένων, ἤτοι δὲν εἶναι διαρκμένοι διὰ διαιρίσεων καὶ ἔχουσι μέκος ἀπὸ εἴκοσι μέχρις εἴκοσι ἑπτὰ ποδῶν.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ. — Τὸ ἡμερονύκτιον ἔρξκτο διαιρούμενον εἰς ὥρας ἀπὸ τοῦ ἔτους 293 π. Χ, ὅτε ὁ Πυθίριος Κούσσωρ ἔγειρεν ἡλιοτρόπιον (μεριδιανόν) εἰς τὸν ἐν Ῥώμῃ Κυριακάλιον ναόν. Πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῶν ὑδροκλεψίων, 158 π. Χ., δημόσιοι κήρυκες ἐκήρυττον ἐν Ῥώμῃ τὰς ὥρας. Οἱ Σίναι διαιροῦσι τὸ ἡμερονύκτιον εἰς θώδεκα μέρη, ἑκαστον ἐν δύο ὡρῶν συμκειμένον. Οἱ Ἰταλοὶ ἀριθμοῦσιν τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας κατ' ἐξακολούθησιν ἀνὰ νὰ διαιρῶσι τὸ ὅλον ἡμερονύκτιον εἰς δύο θωδεκάδας, ὡς ἡμεῖς πράττομεν. Ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ μέτρομα τοῦ χρόνου ἦτο ἐξ ἴσου ἀβίβαιον καὶ ὀύσκολον. Εἰς τρόπος συνίστατο εἰς τὴν χρῆσιν λαμπάδων, ἐξ ὧν τρεῖς ἀκτιλοι ἐκαίοντο εἰς μίαν ὥραν, καὶ ἑξ λαμπάδες ἔκαιον εἴκοσι τέσσαρας ὥρας. Αἱ λαμπάδες ἐφευρίσκοντο ὑπὸ τοῦ Ἀλφρέδου, καθ' ὃν χρόνον εἰσέτι ἦσαν ἄγνωστοι ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἐκκρεμὲ ὡρολόγια καὶ τὰ τοῦ θυλακίου, ἅτινα κατὰ τὸ 886 μ. Χ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΓΑΙΩΜΗΛΟΥ (πατάτας). — Ἡ ἱστορία τοῦ γαιωμήλου παρέχει πιστικὸν παράδειγμα περὶ τῆς ἐπενεργείας τοῦ κόρους. Ἐπὶ πλείονας ἢ δύο ἑκατονταετηρίδας ἡ χρῆσις τοῦ πολυτίμου τούτου φυτοῦ ἀπέτυχε σφοδρατατὴν ἀντίστασιν πρὸς εἰσαγωγήν. Ἐπὶ τέλους Λουδοβίκος ὁ ἐ, προτρεψάσας ἐν ἄνδρι τοῦ φυτοῦ εἰς τὸ ἐπευδυθῆν αὐτοῦ καὶ παρουσιασθεὶς ἐν μέσῳ τῶν αὐλικῶν ἐθωνεν φρυγὴν, ὥστε ἡ κατανάλωσις τῆς βελθόδους αὐτῆς ρίζης νὰ γένῃ γενικὴ εἰς ὅλην τὴν Γαλλίαν.

ΓΑΖΕΤΤΑΙ Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ — Ὁ Κ. ὅε Σαινφρὰ εἰς τὰ «Ἱστορικὰ περὶ Παρισίων δοκίμια» αὐτοῦ ἱστορεῖ τὸ ἑξῆς περὶ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐφημερίδων· «Ὁ Θεόφραστος Ῥενοῦδος, ἰατρὸς ἐν Παρισίοις, συνδρίτζε πανταχόθεν τὰ νέα πρὸς διακοίδιαν τῶν πελατῶν αὐτοῦ· ἔνεκα τούτου κατέστη μάλλον ἐπιζήτητος ἢ οἱ σοφοὶ ἰατροί· ἀλλ' ἐπειδὴ ὅλη ἡ πόλις δὲν εἶναι ἀσφαλὲς ἡ τοιοῦτον ἔργον ἀνκτοῦσιν. ὅτι παρχοῦν, ἤρξατο πεκα τὰ νέα ἐπὶ τοῦ πόρματος, ὅτι ἄθλκνον νὰ κερδίσῃ πλείονα ἐλθέλων ἐφεμερίδ. καθ' ἑβδομάδα, περιέχουσαν τὰ νέα τῶν διαφόρων μερῶν. Πρὸ τούτο κίτρας ἔλαβε τὴν ἀναγκαίαν ἄδειαν, ἀποκτήσας συνεργὸν ἐπιφοβεστάτου πρυνόμου κύριον μόνον νὰ ἐκλίθῃ ἐφεμερίδ. Τοῦτο συνέβη τῷ 1632. Τοιαῦτα ἐφεμερίδες ἦσαν ἐξῆρκτοι ἐν πολὺ χρόνῳ ἐν Ἑσπερίᾳ, καὶ ἀνομάζοντο Γαζέτται, διότι πρὸς ἀγόρασιν αὐτῶν ἐπιβρόνετο εἶδος τι μικροῦ νομίσματος, καλουμένου γαζέττα. Ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρὰ τοῖς εὐρωπαίοις Gazette, ὀνόματος. Δέκα ἔτη μετὰ ταῦτα αἱ ἐφημερίδες ἦσαν κοινοὶ εἰς Ἀγγλίαν.

ΔΙΧΟΝ ΔΟΓΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΡΑΓΜΑ.—Ὁ Κ. Μαλτεβρὰν ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων» ἀναγγέλλουσαν τὸ ἑξῆς γεωγραφικὸν πρᾶγμα, ὅπερ ἔνεσεν ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Πορτλάνδῳ ὁδοιπόρου Βάρδ, περιεχούσης. Γνωστὸν εἶναι, ὅτι ὁ γραφεὺς τοῦ ἀποστόλου Ῥεβμάν ἐνόμισεν, ὅτε περιεγράφετο εἰς τὴν ὀρεινὴν χώραν τοῦ Ἴαγγα (εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Ἀφρικῆς) κατὰ τὸ 1848, ὅτι εἶδε μικρὰν εἰς τὸν ὀρέχοντα τὴς κορυφὴς δύο ὀρθοχιονοστεπεῖς. Ἡ ἀλασκὴς ὑπαρξὶς χιόνος εἰς αὐτὸ τὸ γεωγραφικὸν πλάτος ὑπεδέχθη ἀπίθανος, ὅτ ὁ κὰ πάντες ἐν Εὐρώπῃ ἐπιστέτευσον ἐπιστολὴν ἀπιστίας, ἀπὸ ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν. Τὸ πράγμα ὅμως νῦν βεβαιοῦται ἐντελῶς ἐξ ἐπιστολῆς σταλείσης εἰς τὸν ὀνόμα κα Βάρδ ἀπὸ τοῦ βαρῶνος Πίκκοτ, ὅστις μετὰ τοῦ γεωλόγου Κ. Θόρντωνος κατόρθωσε μετὰ πλείστας δυσκολίας νὰ ἀβρτῇ τὸ Κιλιμανδιαρον, ἐν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου ὀρωμενων ὀρέων, καὶ νὰ μάθῃ τοῦτο προσεῖδετο νὰ μετοῦῃ καὶ εἰς τὸ εἶδος κολοβιανοῦ Κίνα. Τὸ Κιλιμανδιαρον εἶναι κρυστεοειγνοῦς κατωγωγὴς, καὶ ὑψοῦται, κατὰ τὸ μέτρομα τοῦ βαρόνος, περίπου 20,000 ἀγγλικῶν ποδῶν (6,500 μέτρων), καὶ τὸ ἓξ 8.000 ποδῶν ἀνώτερον ἐκείνου εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ χιόνος. Ὁ Δόκτωρ Βάρδ ἀναμένει ἐνὸς βραχέος χρόνου ἀπὸ τοῦ βαρόνος Δίκκεως πλήρη ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀνακαλύψεως.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

ΠΙΣΤΕΥΟΥΣΙΝ, ὅτι ὅλο ἑκατομμύριο περίπου εἴδη ζώων καὶ φυτῶν τῆς τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ὑπάρχουσι. Τοῦτο χρίστον 100 χιλ. εἴδη φυτῶν καὶ 400,000 ζωωρίων μόνον ὑπάρχουσι γνωστὰ μέχρι τοῦδε.

ΕΙΔΗ ΦΥΤΩΝ.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἤδη γνωστῶν τοῦ θεκαοκλείστου φυτῶν ὑπερβαίνει τὰς 100,000 εἴδεα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅλεν ἀνκαλύπτονται εἴδη φυτῶν καὶ ἐπειδὴ εἰσέτι ἡ ἐπιφανεια τῆς γῆς πολὺ κατὰ μέγα μέρος ἀκεκάλυκτος, ὑπολογίζουσι οἱ βοτανολόγοι, ὅτι ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν εἴδων τοῦ φυτοῦ ἀνκβαίνει εἰς 200,000. Ὁ Θεόφραστος (π. Χ. 390) ἐγνώριζε μόνον 500 εἴδη, ὁ δὲ πολὺ μετανγενέστερος αὐτοῦ Πλίνιος, ὁ ἀποδοκιμὸς, ὡς γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἱστορίας, τὸν 79 μ. Χ. ἐν τῷ ἀκβυμκτικῷ τοῦ Βεζοῦβίου, ὅστε τότε κατὰ πρώτον φορὰν ἐξῆρχθη καὶ κατέγραψε τὴν Ἰρωμτεῖαν καὶ τὸ Ἡσάϊκειον, ἐγνώριζε 1000 εἴδη. Οἱ σοφοὶ τοῦ μεταμεσαιωνικοῦ ἀνθίβκσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν εἴδων εἰς 1,400. Ὁ πλείστος Λουνέος τὸ 1753 ἐγνώριζε 5,938 καὶ ὁ αὐτὸς τὸ 1762 ἀνεκάλυψε καὶ ἄλλα πολλὰ εἴδη, ὥστε ἀνεβίβασε τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς 8.800· ὁ δὲ Ὀλίβιελ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος κατὰ τὸ 1807 ἔλβεσε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς 20,000 εἴδη καὶ ὁ πολὺ μετὰ ταῦτα τὸ 1820 ἐν τῷ βοτανικῷ κήπῳ τῶν Παρισίων ἀριθμοῦντο 56,000. Τὸ 1847 ἡ συλλογὴ τοῦ Κ. Δελεσσέρτου ἐν Ἡσσαΐοις συνέκειτο ἐξ 86,000 εἰδῶν· τῷ δὲ 1854 ὁ γραφὺς βοτανολόγος Σπενδλίκς ἐπεβεβαίωσε τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰδῶν τῶν φυτῶν εἰδῶν εἰς 94,000, ἐξ ὧν 80,000 ἦσαν ἀνθοῦσαι φυτά, καὶ 15,000 ἐκ τῶν μὴ ἀνθούντων.

Η ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ. — Ἡ ἐπιφάνεια τῆς αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας εἶναι 12,104 τετραγωνικῶν μιλίων, οἱ δὲ κατοικοι 33,297,957, οἵτινες κατοικοῦσι 713 πόλεις, 2,468 κωμοπόλεις καὶ 64,208 χωρία. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κληρικῶν ἀνέρχεται εἰς 65,363 ἀτόμων, τὸ δὲ ἐκκλησιαστικὸν εἰσόδημα, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνεται τὸ τῆς Οὐγγαρίας, Τρανσυλβανίας καὶ τῶν στρατιωτικῶν μεθορίων, ὑπερβαίνει τὰ 7,000,000 φορίνια. Ἡ Λόστρια ὑπερβαίνει πάσας τὰς ἄλλας ἐπικρατείας κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν στοιχειωδῶν σχολείων εἰς ὁ φοιτοῦσι 4,000,000 μαθηταὶ καὶ ὧν τὴν διαστάρεσιν δαπανῶνται ἐτησίως 4,000,000 φλορίνια.

ΠΕΡΙ τὸ 36ον ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνδρὸς ὁ μὲν ἰσχυρὸς συνήθως παχαίνει, ὁ δὲ ἠαχὺς ἰσχναίνει. Μεταξὺ τοῦ 43ου καὶ 50οῦ ὁ ἄνδρωπος ἀπόλλυσι τὴν ὀρεξιν ἐκείνην, ἣν εἶχε μέχρι τῆς ἡλικίας ἐκείνης τοῦ βίου αὐτοῦ, ἡ κρᾶσις τῶν μαρμάτων, τὸ πρόσωπον ἀρχίζει νὰ ρυτιδῶται, ἡ δὲ γλῶσσα αὐτοῦ ἐν τῇ ἐλαχίστῃ ἀνεστρέφεται καὶ ἀνατιναρξεῖ το

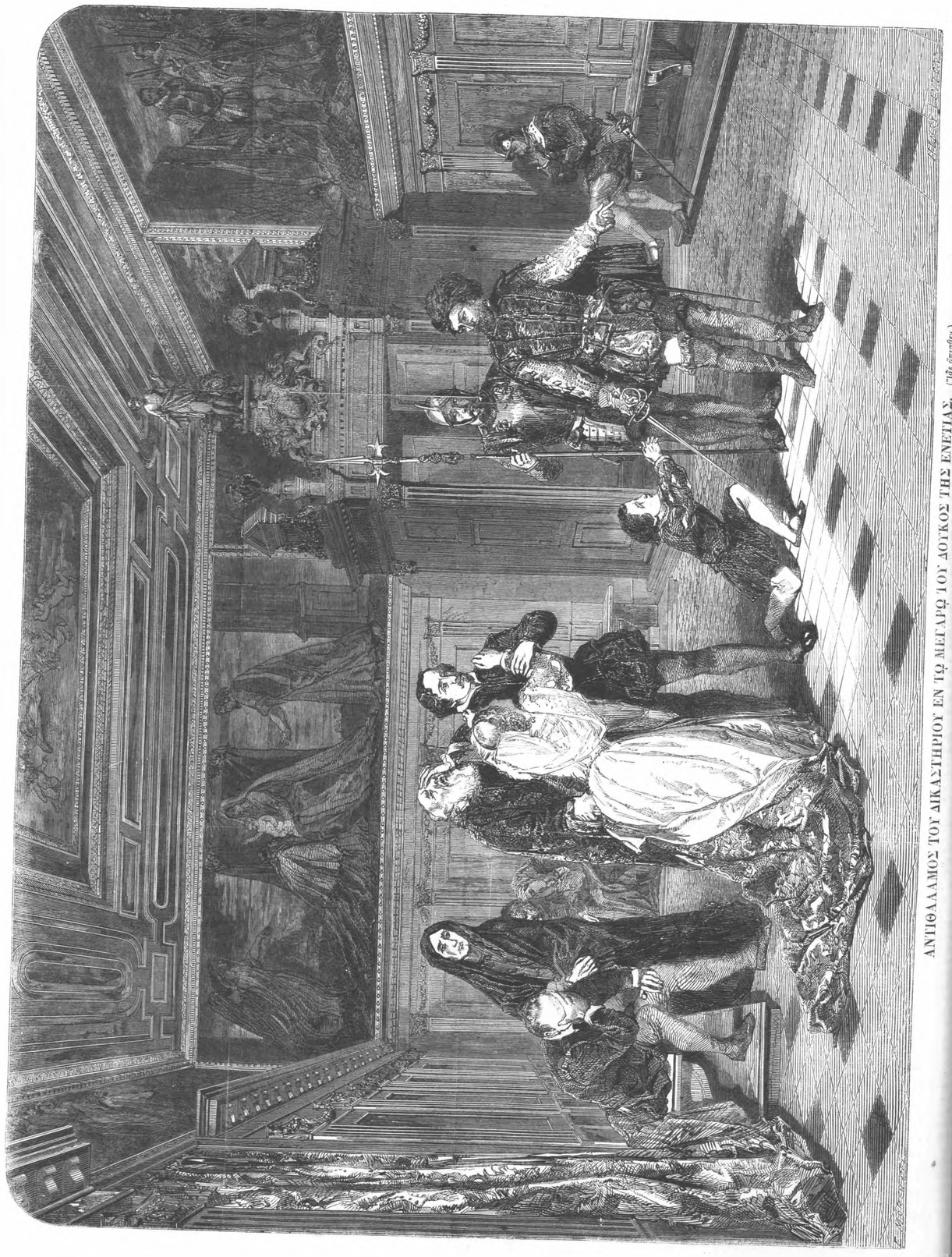

ΑΝΤΙΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΥΩ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΗΣ ΕΝΕΤΙΑΣ. (Ἰδε ὀπισθεν.)

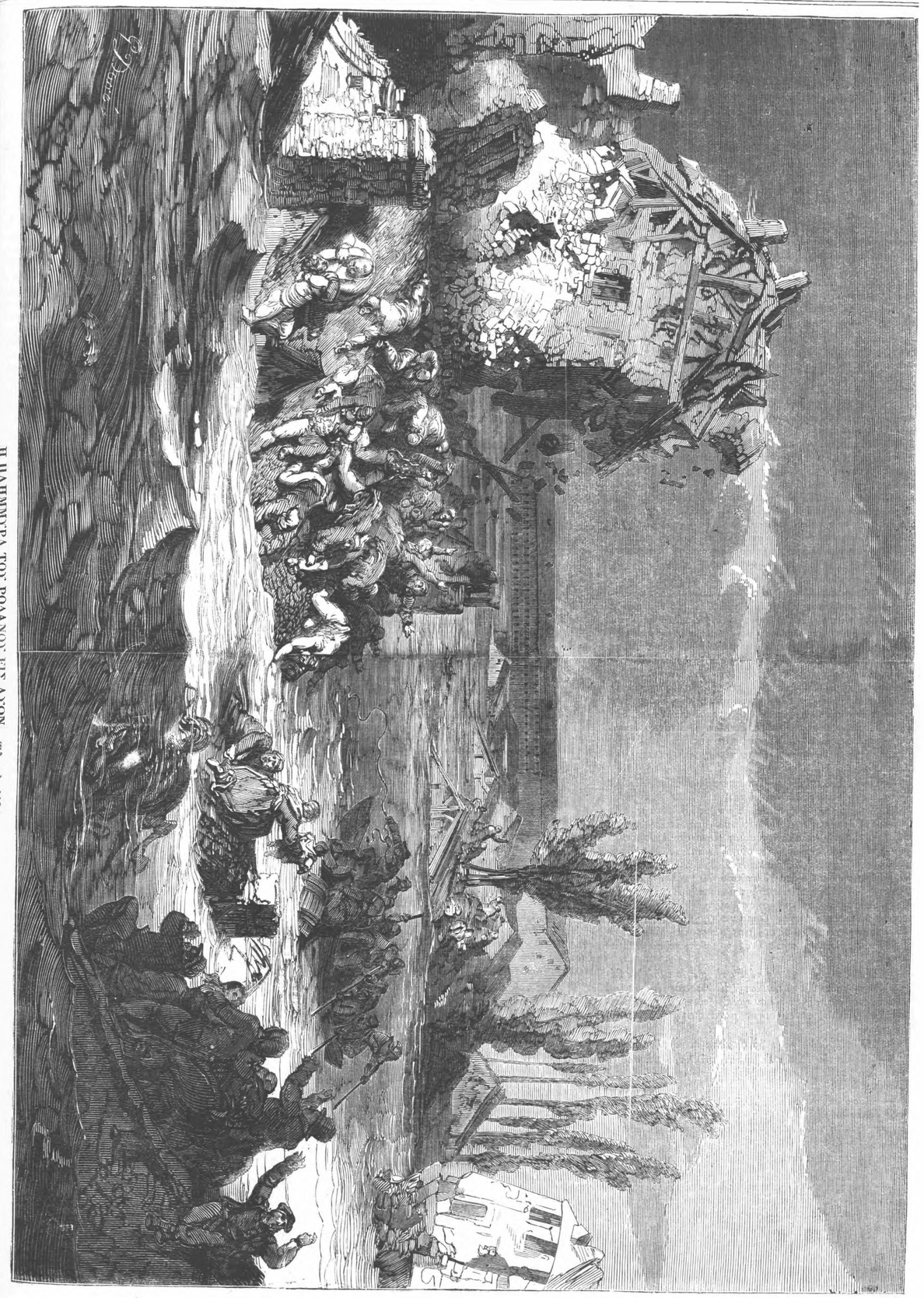

Η ΠΛΗΜΜΥΡΑ ΤΟΥ ΡΟΔΑΝΟΥ ΕΙΣ ΛΥΟΝ. (Ἰδε σελ. 119.)

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ

ΗΤΟΙ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΑΠΛΟΤΗΣ, ΤΥΡΑΝΝΙΑ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

ΥΠΟ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Θ. ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

ΜΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ.

(Συνέχεια.)

— Κατηγορεῖς τοὺς Τούρκους διὰ τὸ τυραννικόν των πλὴν γνωρίζεις νὰ μὲ εἰπῆς Τοῦρκον, ὅστις νὰ τραβᾷ τὸ σπαθί του διὰ νὰ κόψῃ μίαν γυναῖκα, καὶ τοῦτο διότι αὐτὴ τῷ δίδει μίαν ὀρθὴν συμβουλὴν; γνωρίζεις ἕνα Τοῦρκον, ὅστις νὰ πληρόνεται διὰ νὰ πιάνῃ τὰς γυναῖκας καὶ νὰ τὰς πωλῇ εἰς τοὺς Γαρδικιώτας . . . . κρίμα στὰ τζαμπράσσια σου, ἔπρεπε κἂν νὰ λυπηθῇς τὸ ὄνομά σου.

— Μωρὴ ψεύτρια Ἀτζιγγάνα, μάσσε τὰ χείλια σου γιατί τοὺς βανω κάπαις.... μὴ λογιάζεις, μωρὴ ἀραχνιασμένη. πῶς τώρα θὰ γλιτώσῃς ζωντανή; . . πισόχερα θὰ σὲ καρφώσω πάνω σὲ κεῖνο γιὰ τὸ ἔλατο . . . θώρα δῶ, μωρὴ Κατζιβέλλα... ἄμ' γρωρίζω τὸ μαραφέτι ποῦ ἀρμήνεψες τὸ Μπέη γιὰ νὰ γελάσῃ τὸ Παραφθῶμη καὶ τοῦ κατσιρδίαῃ ὄξου ἀπὸ τὸ μοναστῆρι... γρωνίζω ποιὰ ἤτανε ἡ Χείθα, ἡ κόρη τοῦ Καπλὰν πασσᾶ. Αὐτό ναι, μωρὴ, τὸ ἐκραμι (ἡ περιποίησις) ποῦ τῆς ἔκαμες; νὰ τὴ μπαρκάρῃς σὲ μιὰ σάπια περγαντίνα τὴ νυκτιὰ ποῦ τὰ ἀδέρφια σου οἱ ὀξ' ἀπ' ἐδῶ χαλοῦσανε τὸ ντουνιά; . . . μαῖνα, μωρὴ φιδοβιζίστρα, γιάτι γρωρίζω καὶ ἄλλο ἕνα· πῶς μ' ἔρχεστε ἀπὸ τὸ Μαυροβοῦνι.... δύο νυκτομέρια σὰ γεράκι παλαβόθηκα νὰ ῥοβολάω καταπόδι σου, ἀλλοιῶς χωρὶς λόγο θὰ σᾶς ξάπλονα καὶ τοὺς δυὸ στὸ χοῦμα γιὰ νὰ ταΐζετε ἀπόψε τὰ τσακάλια καὶ τοὺς κοράκους μὲ τὰ λέσια σας.

Ἡ τόλμη καὶ ἡ ζωηρότης τῆς Ζιδρὲ εἰς τοὺς ἄνωθι λόγους κατ' οὐδὲν ἠλαττώθη. Κατεθορυβήθη μικρὸν τι. Ἅμα ἤκουσεν ὅτι οὗτος ἐγνώριζε τὸ μυστικὸν τῆς Χείθας καὶ τὸν τρόπον τῆς φυγῆς τοῦ Ἀλῆ ἐκ τῆς μονῆς τῆς Πολλίνας, οὐχὶ δ' ἄλλο εἰμὴ διότι πᾶσα ἐπιῤῥοὴ, ἣν αἱ γνώσεις της ἠδύναντο νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπὶ τῆς δεισιδαιμονίας, ἀπέβαινε ματαία· πλὴν δὲν ἀπηλπίσθη, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς φρικτὰ ἀλεξήτηρια δυνάμενα νὰ προξενήσωσιν ἔτι μεγαλείτερα θαύματα. Γυνὴ γονιμωτάτης καὶ διαβολικῆς φαντασίας δὲν ἐμάχετο μὲ τὰς περιστάσεις, δὲν ἔκρουε τὸν ἄκμονα διὰ τοῦ ἄκμονος, ἀλλὰ συνεμορφοῦτο μὲ αὐτάς. Μακρὰν τοῦ νὰ δείξῃ δειλίαν ἢ ἀποκαρδίωσιν χαριεντιζομένη καὶ φιλαρέσκως μὲ τὰς δύο χεῖράς της ἀνασηκόνουσα ἐκ τοῦ μετώπου τὴν ἡμιπίπτουσαν μέλαιναν κόμην της εἶπε·

— Ποῦ νὰ μοῦ ζήσῃς χίλιαις πασχαλιαῖς καὶ δυὸ χιλιάδες φῶτα· πόσο λυποῦμαι ποῦ δὲ σ' ἐγνώρισα, μελαγχροινέ μου καπετάνε, πρὶν νὰ γνωρίσῃς τὴν Χείθα· ἀνδρεῖος καὶ εὔμορφος παλληκαρᾶς ἔπρεπε νὰ ἦσαι ἰδικός μου· τώρα παρόμοιος εἶσαι θυμωμένος καὶ δὲν ἠξεύρεις οὔτε τί λέγεις, οὔτε τί κάμνεις... ἐλησμόνησες, ὅτι εἶμαι ἡ μάγησσα ἡ Ζιδρὲ καὶ ὅ,τι ἔκαμα ἕως τώρα τὸ ἔκαμα διὰ τὸ καλόν σου, καὶ ὅτι ἂν δὲν ἔφερνα ἕως ἐδῶ τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν Χείθα, καὶ ἂν δὲν συνέβαινον ὅσα συνέβησαν αὕτη δὲν ἤθελεν εἰσθαι εἰς τὸ πλευρόν σου τὴν ὥραν ταύτην; καμίαν φορὰν θὰ συναπαντηθῶμεν οἱ δύο μας μόνοι καὶ τότε σοὶ ὁμιλῶ καθαρώτερα, προσέθεσε ποιοῦσα νεῦμα ἐκφραστικόν.

— Καὶ ἂν μένω χωρὶς τέρι στὸ κόσμο ποτὲ δὲν θάχω ἀλησθερίσια μὲ μιὰ Κατζιβέλλα σὰν ἐσένα· μὰ καὶ τὰ καρυδομάγουλά σου γοιαλίζουνε σὰ μετζοβίτικη κρυστάλλα, εἶπεν οὕτος μετὰ φωνῆς κατεπραϋμένης.

Ὁ Ἀλῆς ἔρριψε τρομερὰ ὄμματα κατὰ τῆς Ζιδρές.

— Τὸ λοιπὸν Μπέη, δόνεις τὴ πάλλα, ἢ θὰ σοῦ ἀνοίξω τὸ τσιβοῦρι σου (τάφος) ἐπάνω στὸ χοῦμα ποῦ πατᾷς τώρα;

— Δύσε καὶ τὸ σπαθί, Ἀλῆ . . . δὲν ἔχει κακὸν σκοπὸν ἐναντίον μας ὁ Βέλιος, νουθετοῦσα καὶ ζητοῦσα νὰ καταβάλῃ τὴν λεοντῆν διὰ τῆς ἀλωπεκῆς ἔλεγεν ἡ Ἀθιγγάνη, ὅτε ὁ Ἀλῆς ἔκραζεν.

— Τὸ σπαθὶ δὲν τὸ δίδει ὁ Ἀλῆς ἐνόσῳ εἶναι ζωντανός.

— Μώρε δόλιο ψυχοπαῖδι, τὸ λοιπὸ κάμε τὸ καμάζι σου προχοῦ σὲ στρώσω καταπάνω στὰ πράσινα χορτάργια, ἔκραξεν ὁ Βέλιος, ἀποσυρθεὶς πέντε βήματα μακρὰν καὶ ἑτοιμασθεὶς διὰ τὴν ἔφοδον.

— Στάσου . . . στάσου, καπετάνε, ὁρμήσασα ἐν τῷ μέσῳ μετὰ ζωντανῆς τώρα ἀνησυχίας ὁλοπόρφυρος ἔκραξεν ἡ Ἀθιγγάνη, ἐνῷ ἡ Χείθα ἀπεμακρύνετο ἔμφοβος καὶ ἐκρύπτετο ὄπισθεν τοῦ Νικο-Τζάρα· ἕνα λόγο ἀκόμη πρὶν πετσοκοφθῆτε· ἂν βάνῃ κάτω τὸ σπαθὶ ὁ Ἀλῆς, τί ἔχεις σκοπὸ νὰ τοῦ κάμῃς;

— Ὄ,τι ἔκαμα τῆς Χάμκως σὰ τιμημένος ἄθρωπος . . . σ' ὁμολογαω τὴν ἀλήθεια! . . . ἔχω δοσμένο ὅρκο στοὺς Γαρδικιώτας νὰ πάρω χίλια φλωριὰ γιὰ τὴ σκλαβιὰ τοῦ γιόκα της, καὶ πεντακόσια γιὰ τὴ θρηνημένη κεφαλη του, σὰ νάτανε κοτόπουλο· εἶπεν οὗτος γελῶν μετ' ἀπαθείας.

— Τραβίξου, Ζιδρέ! τραβίξου! ἐμμανὴς ἔκραξεν ὁ Ἀλῆς καὶ πρὶν τελειώσῃ τὰς λέξεις ταύτας, μὲ κόμην κυματίζουσαν ὡς λέοντος χαίτην ἐπῆδησε ξιφήρης κατὰ τοῦ Βέλιου κράζων, τὸ κεφάλι τοῦ Ἀλῆ δὲν εἶναι διὰ τὸ δοῦλον καὶ μισθωτὸν σπαθί σου νὰ τὸ πάρῃ.

— Βάρ του, μωρὲ Βέλιο, βάρ του, εἶπεν ὁ Νικοτσάρας· ὁ δὲ Βέλιος, ὅστις δεχθεὶς τὸ τρομερὸν κτύπημα τοῦ Ἀλῆ διὰ καταφρονητικῆς ἀντικρούσεως εἰς μάτην ἐζήτει νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀμυντικῆς θέσεώς του καὶ νὰ λάβῃ ἐπιθετικὴν, εἰς ἣν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπῆρχε μείζων ὑπεροχὴ πρὸς τοὺς εὐζώνους καὶ ἀτάκτους τούτους μονομάχους.

Τὰ κτυπήματα τοῦ Ἀλῆ ἦσαν ῥαγδαῖα ὡς ἡ χάλαζα, ἂν καὶ τὰ πλεῖστα ἦσαν π ρ ῶ τ α δηλ. τῆς κεφαλῆς, ἦσαν διαδοχικὰ, συνωδεύοντο δὲ ἀπὸ ὕβρεις καὶ ἐγγυκτικὰ ἐπίθετα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Πραγματικῶς αἱ σπάθαι των, λεπίδες δαμασκιναὶ, καμπταὶ καὶ ὑδατώδεις ἐῤῥίπτον κλαγγισμοὺς, ἀργυρώδεις ἠχους καὶ σπινθῆρας, αἵτινες ἐχάνοντο εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ ἔμενον ἀόρατοι.

Εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐν τῇ ἀγρίᾳ ταύτῃ μονομαχίᾳ ἡ ἀνδρία τοῦ Βελήζαδε δὲν ἤτον οὐδὲ κατὰ τρίχα κατωτέρα τῆς τοῦ Ἕλληνος ἀρματωλοῦ. Ὁ δὲ Βέλιος, ὅστις εἶχε δύο τυνὰς ὑπεροχὰς ποῖος τὸ μέρος του τὸν τε σύντροφόν του Νικοτσάραν καὶ τὸ ἴδιον περιαδόμενον ὄνομά του, ἐνόησε πρώτην φορὰν ὅτι, ἂν, ὡς ἔντιμος ἀρματωλὸς δὲν μετεχειρίζετο δόλον, ἡ πυροβόλον, ἡ δὲν ἐπεκαλεῖτο τὸν βραχίονα τοῦ πρωτοπαλληκαρίου του, ἀλλ' ἐξηκολούθει τὴν μονομαχίαν ταύτην μέχρις ὑστέρων μακρὰν τοῦ νὰ ἐξαπλώσῃ ὡς ἤλπιζε πρὸ τῶν ποδῶν του νεκρὸν τὸν Ἀλῆ, ἔπρεπε τοὐναντίον σοβαρώτερον νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἰδίας ζωῆς του.

Ὁ Νικοτσάρας ἤμενεν ἀπαθὴς θεατὴς, δεικνύων ἀκέραιον καὶ μοναδικὸν χαρακτῆρα, ὡς νὰ παρίστατο μάρτυς ἀμφοτέρων τῶν μονομαχων. Ἐνεκαρδίου ἄνευ διακρίσεως τὸν φαινόμενον, ὅτι ὑπεχώρει, ὡμίλει καὶ πρὸς τοὺς δύο προειδοποιῶν τούτους νὰ καλύψωσι τὰ τρωτὰ καὶ ἀπροφύλακτα μέρη των, καὶ τοῖς ἐπευθύμιζεν, ὅτι, ὅταν τὰ ξίφη καὶ ἡ ἀνδρία οὔτω κατεμετρῶντο αἱ ὕβρεις ἦσαν περιττα!.

Ἡ Ζιδρὲ ὁρῶσα τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς τὴν ἀνδρίαν καὶ τόλμην του καὶ ὅτι εἶχε τὸ αὐτὸ στάδιον μὲ τὸν ἀντίπαλόν του, ἐνόησε ὁ Νικοτσάρας ὅτι ἐπέμβαινεν ἀνεπτεροῦτο καὶ ἤλπιζεν, ὅτι δυνατὸν νὰ ἐξέλθωσι ὁσῳ ἀμφότεροι ἐκ τοῦ ἀῶρου τούτου κινδύνου.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐν τούτοις ὁ Νικοτσάρος ἔτυχε νὰ ἔχῃ ἐστραμμένα τὰ νῶτα πρὸς αὐτὴν, ἱστάμενος μεταξὺ ταύτης καὶ τῶν διαμαχομένων μερῶν, ἀνοίγει τὸ ἐπὶ τῶν νωτων αὐτῆς κρεμάμενον δισάκκιον καὶ ἡ ἐντὸς αὐτοῦ περιστερὰ, περὶ ἧς πρὸ ὀλίγου ἀνεφέραμεν, διὰ μιᾶς ἐπέταξεν ἄνω τῆς κεφαλῆς των πρὸς τὸν Τόμαρον.

Ὁ τόσον πλησίον αὐτῶν πτερυγισμὸς ὡς οἰωνὸς εἰρήνης διέκοψε τοὺς ἐκ τῆς φοβερᾶς ταύτης πάλης ἀπαυδήσαντας μονομάχους· ὁ δὲ Νικοτσάρας πρῶτος ἐστράφη καὶ ὕψωσε τὸ τουφέκι νομίσας ὅτι ὑπῆρχε ἐκεῖ προδοσία τις. Συγχρόνως ὅμως ἡ Ἀθιγγάνη ἔκραξε «μπά! . . . κάποιο πετεινὸ ἢ ἀγριοπούλι ἦτο καθισμένον ἐδῶ πλησίον.»

Οὐδεὶς ἕτερος τοῦ Ἀλῆ ἐγνώριζε καὶ ἐνόησε τὸν σκοπόν· ἂν δὲ καὶ ἦτον ἀργὰ ἐνεψυχώθη ὅμως πολὺ καὶ ἦτον ἕτοιμος νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν μονομαχίαν μετὰ πλείονος ῥωσῖσοῦ.

Ὁ βέης τοῦ Τεπελενίου καὶ ὁ ἀρματωλὸς τῶν Ἀκροκεραυνείων ἦσαν ἐξηντλημένοι ὑπὸ κόπου, καθότι ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ πεισματωδέστατα ἐμονομάχουν· ἐθεώρουν ὁ εἷς τὸν ἄλλον μετὰ λύσσης, μάλιστα ὁ Βέλιος εἰς τοῦ ὁποίου τὴν σπάθην πᾶς ἄλλος τῆς Ἠπείρου ἀνδρειωμένος εἶχεν ἕως τότε ὑποκύψει, ἠσθάνετο ἑαυτὸν τεταπεινωμένον, διότι τοσαύτην εὗρεν ἀντίστασιν.

Εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους ὁ ἀναγνώστης δὲν περιμένει νὰ εὕρῃ τοὺς ἀκροφυεῖς τῶν ἱπποτῶν χαρακτῆρας, ἐν τοῖς στέρνοις τῶν ὁποίων κατῴκει ἡ τιμὴ ἀπεσταλαγμένη εἰς τὴν καθαρωτέραν καὶ λεπτοτέραν αὐτῆς περιωπήν· οὔτε ἡμεῖς δυνάμεθα χάριν περιφιλαυτίας νὰ πλασωμεν τοιούτους. Ὅταν δύο ἐχθροὶ τότε συνηπαντῶντο καὶ ἐπρόκειτο ὁ εἷς νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν ἄλλον, οὔτε κανόνες μονομαχίας, οὔτε ὅροι τιμῆς περὶ τούτου ὑπῆρχον. Ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος, τὸ αἱμοχαρὲς καὶ ὅλαι αἱ παγίδες τοῦ κόσμου παρηκολούθουν ἀδιακρίτως τὸ ξίφος καὶ τὰ πυροβόλα των· τούτου ἕνεκα ὁ φέρων πιστόλια καὶ τουφέκιον ὑπερεῖχε πάντοτε τοῦ μόνου ξίφος κρατοῦντος. Ὁ Χριστιανὸς ἐθεώρει, ὅτι εἶχε χρέος νὰ ἐξαπλόνῃ τὸν Μουσουλμάνον νεκρὸν, καθ' ὃν τρόπον ὁ Μουσουλμάνος ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ ἤθελε πράξει τὸ ἴδιον· αἱ ἐξαιρέσεις ἦσαν σπάνιαι. Ὁ Ἀλῆς πρὸ πάντων, τοῦ ὁπωίου τὴν φύσιν θέλομεν ἀπαντήσει ἡμέραν τινὰ ἀνεπτυγμένην καθ' ὅλην τὴν θηριώδη αὐτῆς ὑφὴν, ἤθελε χιλιάκις πρότερον ἐξεῖ τὸ τοιοῦτον ἂν δὲν ἦτον εἰς ἣν θέσιν τὸν εὑρίσκομεν. Ὁ Νικοτσάρος ὅμως καὶ ὁ Βέλιος ἦσαν ἐξαιρέσεις κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην· εἶδομεν τὸν Βέλιον παραδώσῃ τὸ τουφέκιον πρὸς τὸν σύντροφόν του καὶ δεχθῇ τὴν μονομαχίαν· δὲν εἶχε λοιπὸν ἡ στήθος στῆθος νὰ μετρήσῃ τὴν ἀνδρίαν του μετ' ἐκείνης βέη, νὰ φονευθῇ ἢ νὰ τὸν φονεύσῃ καὶ νὰ ἀποκόψῃ τὴν κεφαλήν του.

Ὁ Ἀλῆς πραγματικῶς ἐστάθη εἰς τὴν νεότητά του ἀνδρεῖος, τολμηρὸς, ῥιψοκίνδυνος καὶ πανοῦργος, ὅμως καὶ οἱ περικλεέστεροι τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἀρματωλοὶ ἤδη δὲ πρώτην φορὰν ἐπληροφορεῖτο τοῦτο καὶ ὁ βέης ἡ δὲ μονομαχία αὕτη ἐπέπρωτο ὄχι μόνον ὡς τοιοῦτο νὰ τὸν ἀναδείξῃ εἰς τὴν Ἤπειρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Βέλιον ὅστις ἀπέβαλεν ἐκ τοῦ νοὸς τὸν τὴν κατάνησιν, μεθ' ἣν ἐθεώρει εὐάλωτον τὸν ἐχθρὸν τοῦτον.

Ἡ μονομαχία αὕτη, ἂν καὶ μεταξὺ ἀνδρῶν τοιαύτης φύσεως, ἐπὶ ἑνὸς τραχέος καὶ ἀπροετοίμαστου φους, ὅπερ ἔκτοτε ἐπονομάσθη τὸ Χάνι τοῦ Ἀλῆ, ἐθότι ἔκτισε τὸ ἄχρις σήμερον ἴσως σωζόμενον ὀνυμόν του Χάνι πρὸς ἀνάμνησίν της, περιεῖχε ῥομοιόν τι τῶν ἀνθιππασιῶν τῶν Ταμπλιέρων, ἔρις ἦτο διὰ τὸ ξίφος τοῦ Ἀλῆ· μάρτυρες δὲ εὐχεται ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἑκάστου, μία ἐκ τῶν ἀδ τέρων καλλονῶν, τὰς ὁποίας ποτὲ ἡ Ἤπειρος ἐγέ σε· ἀρχιδικαστὴς δὲ τούτων ὁ περιβόητος Νικοτσάρας, ὁ εὐθὺς, ὁ ἀνδρεῖος ἐκεῖνος ἀρματολὸς, μεθ' θέλομεν καλλίτερον γνωρισθῆ, καὶ ὁ ὁποῖος ἤθελε μήσει οἱανδήποτε κοινωνίαν, οἱονδήποτε αἰῶνα καὶ ἤθελε βιώσει.

Ἡ Ζιδρὲ πρώτην ἤδη φορὰν καὶ αὕτη ὀφθαλμῶς κατεγίγνωσκε τὸ ἀνδρεῖον καὶ τολμηρὸν τοῦ Ἀ ὅπερ ἄλλως τε μόνον ἐκ τῆς θερμῆς γλώσσης του γνωσκε. Τὸν ἐθαύμαζε λοιπὸν καὶ ἐνδιαφέρετο περ σότερον παρ' ἄλλοτε νὰ τὸν ἴδῃ νικητήν. Εἰς τοιαύτα περίστασιν ἐσκόπευε νὰ ἐκκενώσῃ ἀμφότερα τὰ πιστόλια της κατὰ τοῦ ἀνυπόπτου Νίκου καὶ ἀποπερατώσῃ αὐτὴν τὴν νίκην. Ὁ νοῦς τρόντι τῆς διαβολικῆς γυναικὸς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἦτον εἰς περισσοτέρα ἐνέργειαν ἀφ' ὅσον ἤθελέ τις ὑποθέσει. Καὶ ὅμως πρέπει νὰ κρύψωμεν, ὅτι μ' ὅλας τὰς εὐχὰς, ἃς ἀπ ἡ Ἀθιγγάνη ἐκ τῶν ἐρωτικῶν στέρνων της ἐξέπεμπε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Βέλιου, ἐθαύμαζε συγχρόνως τὴν Ἀπολλωνίειον καλλονὴν τοῦ τέκνου τούτου τῶν κροκεραυνείων. Ὁ Βέλιος ἦτον ὁ Ἄδωνος τῆς Τοσκίας· ἦτο μᾶλλον ὑψηλὸς, πελιδνὸς, μὲ χαρακτηριστικὰ τύπου τῶν ἡμιθέων. εὔζωνος, εὐτραφὴς, κατ ποντίζων ἐνώπιον τῆς ἀῤῥενωπῆς αὐτοῦ εὐσωμίας τοὺς ὡραίους γαλανοὺς τοῦ Ἀλῆ ὀφθαλμοὺς καὶ τὴ μετᾶξινον αὐτοῦ κόμην. Ἡ Χείθα τὸν ἠγάπα περιπαθῶς· ἔτρεμεν ἤδη ὡς φύλλον οὐχὶ δι' ἑαυτὴν ἀλλὰ διὰ τὴν ζωὴν ἐκείνου. Ἤκπιζεν εἰς τὴν ἀνδρίαν του ἀ ηὐχετο νὰ νικήσῃ, ἵνα τὴν παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ. Ἐπεθύμει τοῦτο καλλίτερον ἢ νὰ παραδοθῇ πρὸς τὸ πατέραν της Καπλὰν πασσᾶ, περὶ τοῦ ὁποίου ἔκαστ ἐννοεῖ μετὰ πόσης ἀπορίας καὶ ἐκπλήξεως ἤδη ἐλαβ θανεν.

Ἀφοῦ οἱ δύο μονομάχοι ἀνεπαύθησαν ἐπὶ μικρὸν, Ἀλῆς ἔδωσε πρῶτος τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως· «εἶμαι ἕτοιμος» ἔκραξεν καὶ ὠπισθοδρόμησεν, ἵνα ὁρμητικ τερον ἐπιπέσῃ.

Τότε ἡ Ἀθιγγάνη τεθεῖσα πάλιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτ καὶ ἀποτεινομένη πρὸς τὸν Νίκον λέγει·

— Καθὼς παρατηρῶ, καπετάνε, ἐδῶ δὲν πρόκειτ νὰ μετρήσωσι τὴν ἀνδρίαν των, διότι ἡ τοῦ Βέλιου εἶναι καὶ μεγαλειτέρα καὶ ὁμολογουμένη, οὔτε ποῖος ἡ σκοτώσῃ τὸν ἄλλον· ἀλλὰ πρόκειται διὰ πεντακόσι ἢ χίλια φλωρία. Εἰπέ με σὲ παρακαλῶ, ἂν τὰ πλ ρώσω ἐγὼ διὰ τὸν Ἀλῆ, τοῦ λόγου σου, κὺρ Νίκο, τοὺς ἀφήσῃς νὰ πετσοκοφτοῦνε; γιὰ ἰδὲ πῶς εἶναι σ ταματωμένοι!

— Δὲν εἶναι μονάχα διὰ τὰ φλωριὰ, εἶναι καὶ ἄλλο ποιὸ μεγάλο πρᾶγμα, διέκοψεν ὁ Βέλιος.

— Σταθῆτε.... ἂς ἴδωμεν ἂν δυνάμεθα νὰ σᾶς σ βιβάσωμεν, εἶπεν ἡ Ἀθιγγάνη.

— Ἀχλυὰ στὰ μάτιά σου Κατσιβέλλα!... ὁ Βέλ ἀπὸ τέτοια δὲν ἀγροικάει . . . ἔβγ' ἀπὸ τὴ μέση γ σὲ βάρεσα!

— Ἀφοῦ ἐπιθυμῇς, εὔμορφέ μου Βέλιο, νὰ φο σῃς μίαν γυναῖκα ποῦ τόσο σὲ καμαρόνει καὶ φρο ζει διὰ τὴν ἀνδρία καὶ τὴν εὔμορφιά σου, νὰ κτύπ καὶ μὲ τὰς λέξεις ταύτας ἔσυρε τὸ ἐπῶμιόν της ἐδεῖξε τοὺς ἐρμογλυφικωτάτους αὐτῆς ὤμους.

Ὁ Ἀλῆς, ὅστις τὴν ἐνόει, προσεποιήθη ζηλίαν, διαφυγοῦσαν τὴν ὅρασιν τοῦ Βέλιου καὶ ἄκρως σ βάλλουσαν πρὸς καταπράϋνσιν τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρ τολοῦ.

— Ἂς ἴδωμεν, ἐὰν δυνάμεθα τρόντι νὰ συμβι σθῶμεν χωρὶς νὰ χυθῇ αἷμα, Βέλιο, εἶπεν καὶ ὁ Νι τσάρας . . . ἀκουμβήσατε τὰ σπαθιὰ εἰς τὴν γῆν, τ σεθεσε καὶ ἐπροχώρησε καὶ οὗτος ἐν τῷ μέσῳ τ διαμαχομένων μερῶν... Τί ζητεῖς ἀπὸ τὸν Ἀλῆ, Βέ

— Πεντακόσια φλωριὰ καὶ ν' ἀπογρίψῃ μολ πῶς θὰ φύγῃ ὄξου ἀπὸ τὴ Ῥούμελη. Ἂς πᾷ στὸ

κέρι, στὰ Φτόνησα, ἢ ὅθεν τ' ἀρέσῃ στὰ γαλανὰ τὰ ματία του, γιὰ νὰ λιγοστέψῃ ἡ ἀχαμνὴ χώρα ἀπὸ τὸ σκοτομὸ καὶ τὴ ζάλα ποῦ αὐτοῦνος ὁ χαραμοφάης καὶ ὁ μανάρα του κάνουνε.

Ὁ Ἀλῆς ἔσπευσε νὰ ἀρνηθῇ. ὅταν ἡ Ζιδρὲ ἔκραξε διὰ μιᾶς, ποιοῦσα ἐκφραστικὸν νεῦμα πρὸς τὸν ἐραστήν της.

— Τοιαύτας προτάσεις πῶς δύναται ὁ Ἀλῆς, καπετὰν Βέλιο, νὰ μὴ τὰς δεχθῇ;. . . διατί δὲν τὰς εἶπες ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλ' ἤθελες νὰ τοῦ πάρῃς τὸ σπαθί του;... ἐπήγατε τὰ σκοτοθῆτε μόνο δι' ἕνα σπαθί;. . . δέξου, Ἀλῆ.... ἐλθὲ νὰ γείνωμε ὅλοι σταυραδέλφια νὰ καθίσωμεν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ ξεφαντώσωμεν.

— Ἔχεις μιὰ γλῶσσα, μωρὴ Νεράϊδα ποῦ τρέχει σὰ ῥοδάνι κι' ἀπιστομόνει . . . μηδὲ χαΐμαλὴ νὰ συναι τοῦ Μπέη ποιὸ γνωστικὰ δὲν θὰ τὸν βίγλιζες, ἀπεκρίθη ὁ Βέλιος, ὅστις μ' ὅλον τὸν ὑπεροπτικὸν τρόπον δι' οὗ ἀπετείνετο πρὸς αὐτὴν, ἤρξατο νὰ ἐμπνέται ὑπὸ θαυμασμοῦ διὰ τὴν τόλμην της.

Ὁ Ἀλῆς ἴστατο σύννους καὶ ἐδίστασεν, ὅταν ἡ γόησσα καὶ πάλιν τὸν ἐξύπνισε διὰ δευτέρου νεύματος λέγουσα·

— Δέξου, Ἀλῆ, . . . ἡ πρότασις τοῦ Βέλιου σοὶ κάμνει τιμὴν μεγάλην, διότι τὸ νὰ ζητοῦν νὰ σὲ ἀποπέμψωσι τῆς Ἠπείρου, δεικνύει ὅτι σημαίνεις . . . .

— Δίχομαι, εἶπεν ὁ βέης τοῦ Τεπελενίου, ἀλλὰ ποῦ εἶναι τὰ φλωρία; ποῦ θὰ εὕρω τόσα φλωρία;

— Σοῦ χαρίζω δέκα μεροῦυκτα γιὰ νὰ πᾷ νὰ τὰ φέρῃ ἡ Νεράϊδα σου, μπέη· μόνον θὰ σὲ κρατήσω ρεχμὶ ὅσου ποῦ νὰ γυρίσῃ.

— Εἰ; τόσσαρας ὧρας θὰ σοῦ μετρήσω τὰ φλορία, Βέλιο, ἀμ' ἀποφάγωμεν· διότι νηστικὴ δὲν ἔχω σκοπὸν ν' ἀναβῶ πάλιν τὰ βουνά· θὰ ὑπάγω νὰ σοῦ τὰ φέρω ἀπὸ τὴν Πλέντζα.

— Νίκο γραμματισμένε, γράψε τὸ χαρτὶ γιὰ ν' ἀπογράψῃ ὁ μπέης τὸ προσκύνημα, εἶπεν ὁ Βέλιος, στρύφων τὸν μύστακα μὲ ὕφος νικητοῦ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἀλῆ ἤστραπτον καὶ ἡ ὑπερηφάνεια του ὑπέφερε, κοθ' ὃν χρόνον ὁ Νίκος συνέτατε τὰς ἐγγράφους συμφωνίας· πλὴν εἰς τὰ νεύματα τῆς Ζιδρὲς κατέπνιγε τὴν χολὴν αὐτοῦ καὶ συνεκέντρου τὴν ὑποκρισίαν του ὑποκριτικῶς ἀναμένων τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τεχνασμάτων τῆς Ἀθιγγάνης.

— Ἀπόγραψε, μπέη, γιὰ νὰ γινοῦμαι καρδάσιδες, εἶπεν ὁ Βέλιος προσφέρων εἰς τοῦτον τὸ ἔγγραφον.

Ὁ Ἀλῆς τὸ ἔλαβε, τὸ ἀνέγνωσε καὶ κατηφὴς τὸ ὑπέγραψε.

Ὁ Βέλιος μετὰ ταῦτα λίαν ηὐχαριστημένος τὸ ἐναπθεσεν εἰς τὴν ζώνην του.

— Πιάστε τώρα τὰ χέρια, εἶπεν ὁ λακωνικὸς Νικοτσάρας . . , μπέσα γιὰ μπέσα!

— Σκύψε τώρα νὰ σὲ φιλήσω μπέη, εἶπεν ὁ Βέλιος, πρῶτος τείνων τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.

— Ἐδοῦ καὶ ἡ ἰδική μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἀλῆς ἀντασπαζόμενος αὐτόν.

— Τί ἔχεις στὸ ντουρβὰ, κὺρ Νίκο, τώρα νὰ μᾶς φιλεύσῃς, πρὶν πάρω τοῦ ψήλου, ἠρώτησεν ἡ Ἀθιγγάνη, διότι ἐνιοεῖς νηστικὴ δὲν θὰ τρέχω διὰ τὰ φλωριά.

— Ψωμὶ, ἐλιές καὶ κρεμμύδια . . . . μαζόνουμε καὶ μερικὰ κούμαρα ἀπεκρίθη οὗτος.

— Κάθησε, ὡραία μου καὶ μπριλαντένια Χείθα. Ποῦ ἐπερίμενες νὰ συναπαντηθῇς σήμερον μὲ τὸν ἀῤῥαβωνιστικόν σου εἶπεν ἡ Ἀθιγγάνη λαμβάνουσα ταύτην ἀπὸ τὴν χεῖρα.

— Ἀμ' σὺ νεράϊδα μὲ τὰ γλυκὰ ἀστροδιαβασμένα μάτια, τί θὰ μοῦ πληρώσῃς, καθήμενος ὁ Βέλιος ἐνόπιον τοῦ ἐπιμαξομένου γεύματος καὶ χαριεντιζόμενος ἠρώτησε τὴν Ἀθιγγάνη;

— Καὶ δὲν λέγεις τί θὰ μὲ χαρίσῃς ἡ ἀφεντιά σου, ὅπου ἔβγαλα τὴν Χείθα ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ἀσπλάγχνου Τρίκου καὶ ὠδήγουν αὐτὴν πρὸς τὸν πασσᾶν τὸν ἀληθῆ πατέρα της, ὅστις ἅμα τοῦ τὴν ζητήσῃ θὰ σοῦ τὴν δώσῃ; . . . . ὁ Καπλὰν-πασσᾶς δὲν θὰ εὕρῃ καλλίτερου γαμβρὸν ἀπὸ τὸν εὔμορφον καὶ ἀνδρεῖον Βέλιον.

— Σπολάτι . . . σοῦ σηκόνω τώρα τὸ βάρος, εἶπεν οὗτος κολακεύμενος καὶ γελῶν . . . . θὰ τοῦ πάγω ἀπατος μου, ἀφοῦ πρῶτα τὴν παντρευτῶ . . . . ἔτζι δὲν δὲν εἶναι, Χείθα μου;

— Ναί, ὑπεραύλισεν αὕτη ἐρυθριῶσα μέχρι βλεφάρων.

Ὁ Ἀλῆς ἦτο σοβαρώτατος, στενοχωρημένος, κατηφὴς καὶ πάντη ἄχαρις.

Ἡ γόησσα ἐγέλα, ἠστειεύετο, ἐκομψεύετο. ἀφῆρει τὸν νοῦν τοῦ δυστυχοῦς Νίκου καὶ ἐσκανδάλιζε οὐ μικρὸν τὸν τοῦ Βελίου, οὗ τινος τὴν καρδίαν ἤθελε πληγώσει βαθέως, ἂν ἡ θυγάτηρ το

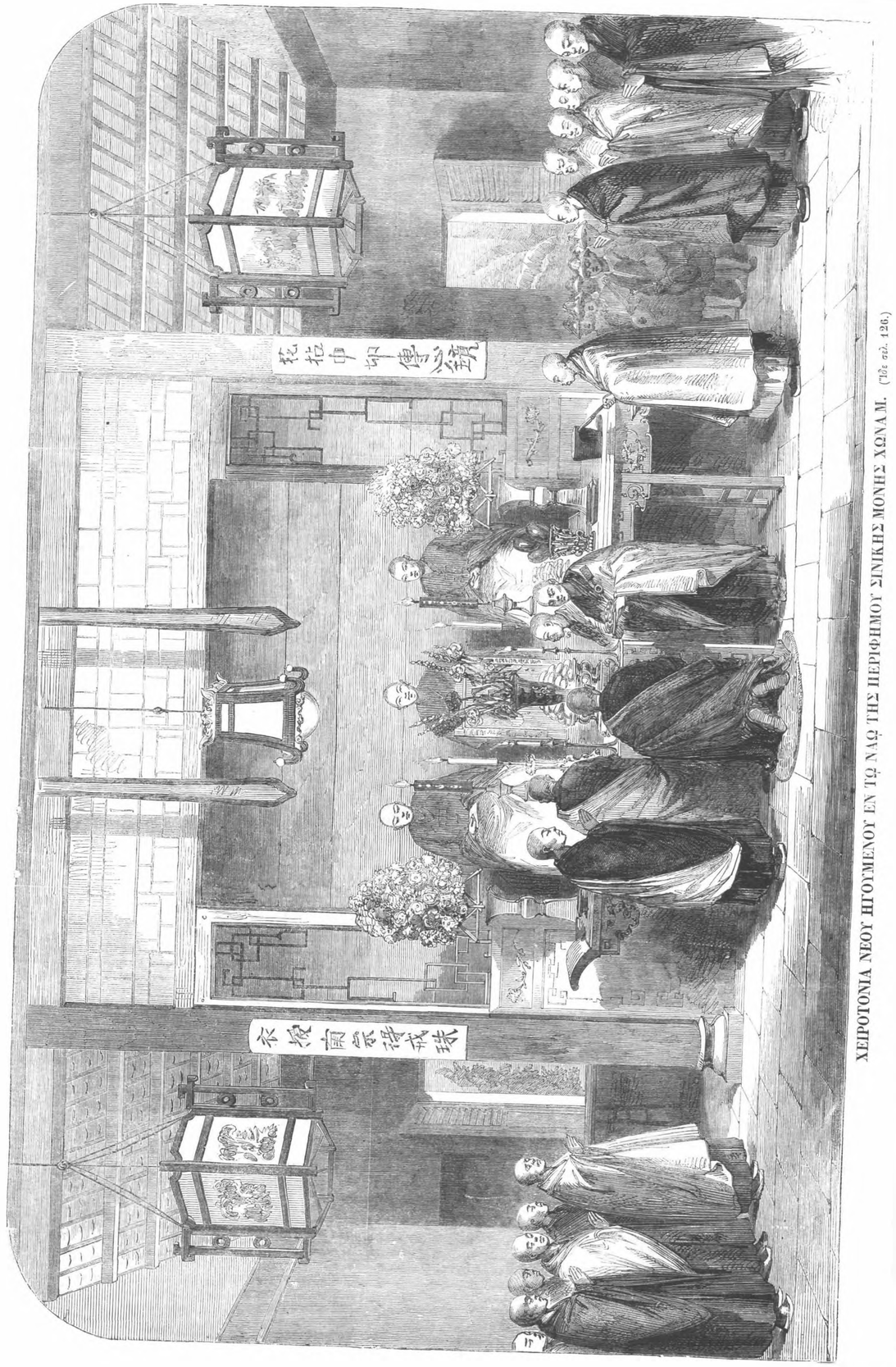

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΕΝ ΤΩ ΝΑΩ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΣΙΝΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΧΩΝΑΜ. (Ἴδε σελ. 126.)

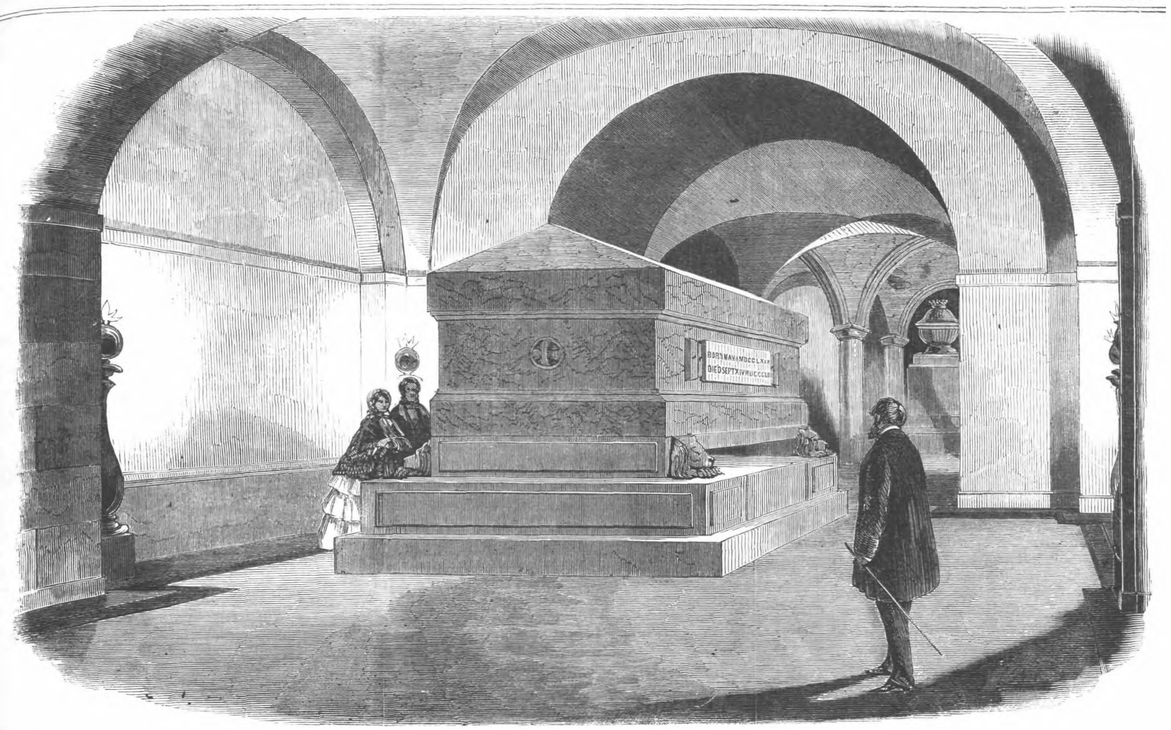

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΟΥΕΛΛΙΓΚΤΩΝΟΣ ΕΝ ΤΗι ΚΡΥΠΤΗι ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ.

ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΟΥΕΛΛΙΓΚΤΩΝΟΣ ΕΝ ΤΗι ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗι ΕΚΚΛΗΣΙΑ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ.

Μετὰ ἓξ περίπου ἐτῶν ἀναβολὴν ὁ τάφος τῆς ἀναπαύσεως τῶν λειψάνων τοῦ μεγάλου δουκὸς Οὐελλιγκτῶνος ἐν τῇ μητροπολιτικῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Λουδίνου συντελεσθεὶς ἐξετίθη εἰς τὴν θέαν τοῦ δημοσίου. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας αὐτοῦ ἡ λάρναξ τοῦ δουκὸς προσωρινῶς εἶχεν ἐναποτεθῆ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ κρυπτῇ σαρκοφάγου τοῦ Νέλσωνος, τῆς κειμένης ἀμέσως ὑπὸ τὸ κέντρον τοῦ θόλου τῆς ἐκκλησίας. Ἐνταῦθα διέμεινεν ἐπὶ δύο ἔτη, καὶ τότε ἀπεφασίσθη νὰ μετατεθῇ εἰς ἄλλην κατατομὴν τῆς κρυπτῆς, 40 πόδας περίπου ἀνατολικώτερον, ὅτε ὁ ἀρχιτέκτων Κ. Πευρόζης, ὁ ἐπιτηρητὴς τῶν ἐπισκευῶν τοῦ ναοῦ, ἤρξατο νὰ ἑτοιμάζῃ ἁρμόδιον σαρκοφάγον εἰς ὑποδοχὴν τῆς λάρνακος· ἐπειδὴ δὲ ζητήσας δὲν ἐπέτυχεν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ ἠπείρῳ τὸ ἀπαιτούμενον ὑλικόν, ἐπὶ τέλους ἀπεφασίσθη

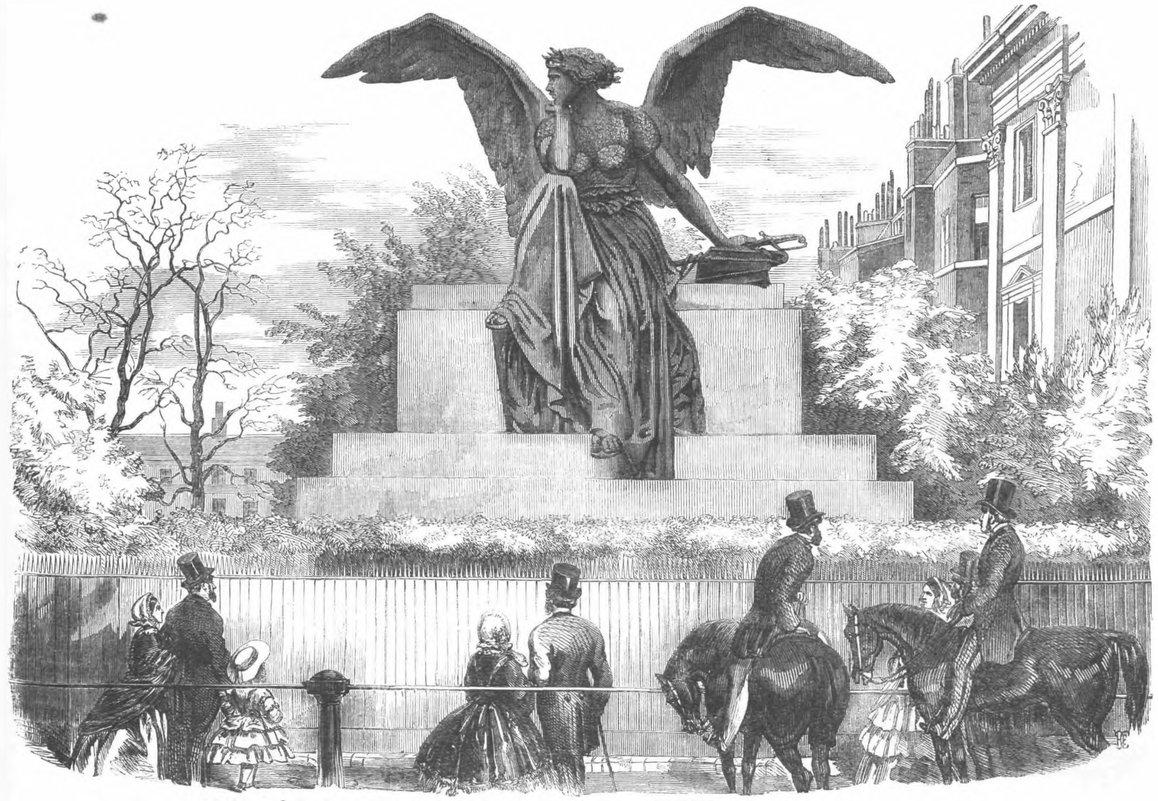

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ.

νὰ μεταχειρισθῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν μέγαν πορφυροῦν λίθον, ὅστις ἐπὶ αἰῶνας ἔκειτο ἐν τῷ κτήματι Τρεφφπάῦ εἰς Κόρνουολ· λατομήσαντες δὲ τὸν σκληρὸν τοῦτον λίθον ἐν τῷ αὐτῷ πεδίῳ, ὅπου ἔκειτο, εἰς σχῆμα σαρκοφάγου, καὶ στιλπνώσαντες αὐτὸν διὰ μηχανῆς ἀτμοκινήτου, τέλειον ἔπειτα μετεκόμισαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐναπέθεσαν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἄνω ῥηθείσης κατατομῆς τῆς κρυπτῆς. Εἶναι δὲ ἡ σαρκοφάγος αὕτη χρώματος οἰνοποῦ μετὰ κηλίδων κυπριωνῶν· βαίνει δὲ ἐπὶ βάσεως ὑπολεύκου γρανίτου, ἔχοντος κατὰ τὰς τέσσαρας γωνίας ἀναγεγλυμμένας κεφαλὰς λεόντων· ἐπὶ μιᾶς δὲ τῶν πλευρῶν τῆς σαρκοφάγου ὑπάρχει ἐγγεγραμμένον «Ἄρθουρ ὁ δοὺξ Οὐέλλιγκτων», καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου «Γεννηθεὶς τῇ ἁ. μαΐου 1796, ἐτελεύτησε τῇ ιδ'. σεπτεμβρίου 1852»· ἐπὶ δὲ τῶν δύο ἄκρων αὐτῆς ἐπὶ κυρτωμάτων στρογγύλων ἐπιποτικοῖ σταυροί, τὰ κέρατα τῶν ὁποίων εἰσὶ κεχρυσωμένα ὡς καὶ οἱ χαρακτῆρες τῆς ἐπιγραφῆς, ἀποτελοῦντες λαμπρὰν ἐπίδειξιν· εἰς ἑκάστην δὲ τῶν γωνιῶν τοῦ σηκοῦ ὑπάρχει λυχνία ἐξ ἐρυθροῦ στιλπνοῦ γρανίτου μετὰ κρουνῶν, ἐρευγομένων ἀέριον πρὸς φωτισμὸν αὐτοῦ. Ὁ τύμβος καὶ ὁ σηκὸς αὐτοῦ δὲν εἶναι μὲν πολυτελεῖς, εἶναι ὅμως ὀγκώδεις καὶ μεγαλοπρεπεῖς· ἐδαπανήθησαν δὲ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου τούτου 1400 λίρ. Ἐκ τοῦ σηκοῦ τούτου φαίνεται εἰς ἀπόχασιν ἡ σαρκοφάγος τοῦ Νέλσωνος, καὶ ἐπειδὴ ἡ κρυπτὴ εἶναι ἤδη καθαρισμένη, δύναται ὁ θεατὴς νὰ ἀνεύρῃ καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα ἀντικείμενα, οἷον διαφόρους μνημείων μορφᾶς, διατηρηθείσας ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας, τάφους περικλεῶν ζωγράφων καὶ ἀρχιτεκτόνων, τεθαμμένων ἐνταῦθα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοὺς τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ ναοῦ σὶρ Χριστοφόρου Βρὲν, καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Παραθέτομεν δὲ καὶ εἰκονογραφίαν, παριστάνουσαν ἄγγελον τῆς δόξης, ἀνάγλυφον ἐκ μαρμάρου κατασκευασθὲν, ὅπως τεθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Οὐέλλιγκτῶνος.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΕΝ ΤΩι ΝΑΩι ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΣΙΝΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΧΟΝΑΜ.

Ἡ παρακειμένη εἰκονογραφία εἰκονίζει σινικὴν τελετὴν, καθ' ἣν χειροτονεῖται νέος ἡγούμενος ἐν τῷ ναῷ τῆς περιφήμου μονῆς Χονάμ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς εἰκόνος φαίνεται γουμενὴς ὁ ἡγούμενος ἐν ἐσθῆτι ὑσγίνῳ καὶ πορφυρᾷ, προσάγων τοῖς θεοῖς προσφορὰς, τὰς ὁποίας τέσσαρες ἱερεῖς ἐγχειρίζουσιν αὐτῷ ἐπὶ δίσκων, ἑκατέρωθεν δὲ αὐτοῦ ἑπτὰ τινος ἀποστάσεως ἵστανται μοναχοί, οἵτινες μετὰ ψαλμῶν προσπίπτουσι ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸ ἔδαφος παίουσι κατ' αὐτοῦ τὰ μέτωπα. Ἐπὶ δὲ τοῦ βωμοῦ ὑπάρχουσι τρία ξύλινα εἴδωλα ἐζωγραφισμένα, παριστῶντα ἱερεῖς ἐν ἐσθῆτεσιν ἐρυθραῖς, καὶ πρὸ αὐτῶν κήριναι λαμπάδες ἀνημμέναι. Ἃ ἄμφια τῶν ἱερέων ὁμοιάζουσι τὰ τῶν καθολικῶν, ὡς καὶ ὁ τρόπος αὐτοῦ τῆς ἀναγνώσεως τῶν προσευχῶν. Ὁ ἡγούμενος φέρει περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ κομβολόγιον, καὶ μεταβαίνει εἰς διαφόρους ἄλλους βωμοὺς τοῦ μεγάλου τούτου ναοῦ, τελῶν τὰς αὐτὰς γονυκλισίας καὶ προσφοράς. Ἀκολούθως ὑποδέχεται τινων μανδαρίνων τὰς ἐπισκέψεις, αἵτινες γίνονται μετὰ πλείστης ὅσης ἀβροφροσύνης μεγαλοπρεπείας καὶ χάριτος. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς τελετῆς τῆς χειροτονίας ὁ νέος ἡγούμενος μεταβαίνει εἰς αἴθουσαν, ἔχουσαν θρόνον, ἐφ' οὗ καθήμενος δέχεται τὰς προσαγορεύσεις καὶ προσφωνήσεις τῶν συναδέλφων αὐτοῦ ἱερέων, πρὸς οὓς ἔπειτα δίδεται γεῦμα εἰς τὸ ἐστιατόριον· πρὸς δὲ τοὺς φίλους τοῦ ἡγουμένου παρατίθεται φιλοτίμως ἰδιαιτέρα τράπεζα συμποσίου.

Πυρίπνοα ὄρη.

Οἱ περὶ τὰ τῆς γῆς θεωριολογοῦντες βεβαιοῦσιν, ὅτι αἱ ἀνωμαλίαι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς προῆλθον ἔνεκα ἐξάρσεων πυριπνόων ὀρέων, σεισμῶν, κλπ. καὶ εἰς ταῦτα ἀποδίδουσι τὴν κλίσιν τῶν γείσων στρωμάτων κλπ. Πλὴν αἱ λεπταὶ φλέβες αἱ παρατηρούμεναι εἰς τὸν ψαμμίτακον σχηματισμὸν ἐνδεικνύουσιν, ὅτι τὰ πάντα εἶναι ἀποτέλεσμα κατακαθίσματος τῶν ἐν ὕδατι διαλυομένων ὕλων, οὐδόμενον ἢ ἐλαττουμένον κατὰ τὰς περιόδους, καθ' ἃς ἡ γῆ εὑρίσκεται εἰς τὸ περιήλιον σημεῖον, καὶ ἐπομένως ἡ θάλασσα πλημμυρεῖ ἢ παλιρροεῖ.

Περὶ τὰ δικόσια ἡρκίστεια ἐν ἐνεργείᾳ ἀναφέρονται ὑπάρχοντα, ὧν ὀγδοήκοντα ἐννέα ὑπάρχουσι εἰς νήσους. Ὑποβρύχια ἡρκίστεια συχνάκις ἐξαίφνης νήσους παρωδείγματα ἔστησαν αἱ Ἀζορίδες, αἱ Λίπαροι, αἱ Καναρίαι κτλ. Ἡ ἀπὸ τῶν ἡρκιστείων τέφρα συχνάκις κατασκοτίζει τὰ περιξ εἰς ἐπίφανειαν τριακοντα μέχρι πεντήκοντα μιλίων καὶ εἰς ἀποστασιν τριακοσίων μιλίων. Τεμάχια βράχων ἐξερευγόμενα ἐκσφενδονίζονται μετὰ δυνάμεις βολῆς κανονείου. Τὸ ἡφαίστειον Κοτοπαξίου ἐρρίφθη ποτε τεμάχιον ἑκατὸν κυβικῶν πήχεων ὀπτὸ μίλια μακράν. Οἱ ἰχθὺς ἐκφοβούμενοι ὑπὸ τῶν ἡφαιστείων ὁμοιάζουσι τοις τῶν πλησίον ὑδάτων.

Ἡ λάβα εἶναι γαιώδης ὕλη ὁμοία τῇ βασάλτῃ, καὶ ἐνίοτε δύναται νὰ ἴδῃ αὐτὴν εἰς τὸ πυρίμενα τοῦ κρατῆρος ἐρυθρὸς πεπυρακτωμένον ὡσεὶ τεγκος μέταλλον, ἀναβλύζουσαν ὡς κρήνη. Ὅταν ὑπερεκχεάζῃ, εἶναι λίαν ροώδης. Εἰς τὸν Βεζούβιον ρεῦμα ἐρυθρὸν πεπυρακτωμένον εἶχε βάθος ὀκτὼ μέχρι δέκα πήχεων, διακοσίων ἢ τριακοσίων πήχεων πάκτος, καὶ σχεδὸν ἑνὸς μιλίου μῆκος. Εἰς τὸ Μεξικὸν ὁλόκληρος πεδὰς ἐγέμισεν ἐντελῶς ἐξ αὐτῆς σχηματισθέντος ὄρους χιλίων ἑξακοσίων ποδῶν ὑψηλοῦ, ἔνεκα ἐκρήξεως συμβάσης τῷ 1759. Τόσον μεγάλη ἦτο ἡ θερμότης, ὥστε ἐξεκαλοῦθει νὰ κατνίζῃ ἐπὶ ἑξακοσι ἔτη κατόπιν, καὶ τεμαχιον ξύλου ἔκαψεν ἐντὸς τῆς λάβας τρία ἔτη καὶ ἡμισυ ἀφ' οὗ χρόνου ἐξεταζόμενὸν εἰς πέντε μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ κρατῆρος. Ὑπερμεγέθεις λίθοι ἀνυψοῦνται εἰς ὕψος ἑπτὰ χιλιάδων ποδῶν, καὶ ἄλλοι, σκιζοντες τὴν ἀτμοσφαῖραν πίπτουσιν εἰς ἑκατὸν μιλίων ἀπόστασιν.

Τὰ ὑπὸ τῆς ἱστορίας μνημονευόμενα παραδείγματα μεγάλων ἐκρήξεων τοῦ πυριπνόου ὄρους τῆς Αἴτνας ἀριθμοῦσιν εἰς τριακοντα ἕν. Ἐπὶ τῆς ἐκρήξεως τοῦ 1693 ἡ πόλις τῆς Κατανίας ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀνετράπη, καὶ δεκακοτὰ χιλιάδες ψυχαὶ ἀπώλοντο. Ὁ κρατὴρ τῆς Αἴτνας ἔχει ὕψος ἑνὸς τετάρτου τοῦ μιλίου καὶ κεῖται ἐπὶ πεδιάδος τριῶν μιλίων καταμεστῆς πλατείας. Τὸ στόμιον ἔχει ἑνὸς μιλίου διαμετρον, καὶ εἶναι ὡς ἀνεστραμμένος κῶνος, φέρον εἰς τὰ ἔνδον προσστρωμένα διαφορα ἄλατα καὶ θεῖον. Τὸ κέντρον αὐτοῦ ποικίλλει κατὰ τὰς διατασεις καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξερχόμενα βροντα μετὰ μεγάλων ὀγκων καπνοῦ. Ὁ Δορβίλλης κατέβη διὰ σχοινίου πλησίον τοῦ βαραθρου, τοῦ κεντρικοῦ, ἀλλὰ κατεστενοχωρεῖτο ὑπὸ τῆς φλογὸς καὶ τῶν θειωδῶν ἀναθυμιασεων. Ἡ Πομπηΐα κατεστραφη ἐκ βροχῶν τέφρας, τὸ δὲ Ἡρακλειον ἐκ θερμῆς ἰλύος, ἐγγὺς ἑκατὸν συνεστερεύθεσαν ἐξ στρώματα λάβας, ἀπερ ἐσχατως κατεστραφησαν ἐκ σεισμοῦ καὶ πάλιν ἐθεμελιώθησαν. Εἰς τοὺς στρατώνας τῆς Πομπηΐας εὑρέθησαν σκελετοὶ ὀυο στρατιωτῶν δι' ἀλύσεων δεδεμένων· εἰς δὲ τὰ ὀπόγεια ἀγροτικὰς οἰκίας εὑρέθη γυνὴ φέρουσα ἐν ἀγκάλαις βρέφος, ὡς ἐὰν ἦτο εἰς τύπον κεχρυσίνου.

Ὁ ἀνὴρ ζιζάνιον.

Ὁ ἀνὴρ εἶναι κακοποιὸν ζῶον, πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ πίθηκος, καὶ ἰσχυρὸς πεφυσιωμένος καὶ πλήρης· τῶν πρὸς πειράκματα κλίσεων, αἵτινες διακρίνουσι τὸ μακρόφορον ἐκεῖνο δίπουν ζῶον! Ἂν περὶ τουτου ἀμφιβάλῃς, κάπισε ἐξέτασον τὸ ζῶον καὶ θέλεις πεισθῆ. Ἤδέ ποτε ἀφσειωσν βρέφος μὴ θέλον νὰ κατοπίσῃ τὸ χροτινὸ τὸ φίρον ἐμπεπαρμένας τας καρφοβελόνας, καὶ μὴ ἐπιμένον ἰσχυρογνωμόνως νὰ κυλίεται εἰς τὸ μελανοδοχεῖον, καὶ μὴ προσκολλῶν τὴν μύτην αὐτοῦ εἰς τὰς χαραγμὰς τῶν θυρῶν ὡς ἐκ προθέσεως, ἐν ᾧ τὸ θηλυκὸν βρέφος τετυλιγμένον ἐν μέτῳ φλοιεῖλλον καὶ ποικιλτῶν φορεμάτων καθηται ὑπνῶον ὡς μῦς, καὶ ἐκμυζᾷ τοὺς μαργκριτῶδεις δακτυλους τῶν ποδῶν μετ' ἀγγελικῆς ἀταραξίας; Αὐτὸ κυρίως αποτελεῖ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν δύο φύλων καθ' ὅλον τὸν βίον! Εἴδες ποτε παῖδα δυνάμενον νὰ κρατῆσῃ τοὺς δακτύλους μακρὸν πενταλεπίδου κονδυλοκαχκιρίου, ἢ νὰ ἐμποδίσῃ ἑκατὸν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ πλησιέστατα εὑρισκομένου ἐπικινδύνου τέλματος; Ὡς διὰ μαγείας ἀφρστοι τὰς κακοποιίας· εἶναι δυστυχὴς ἔως οὗ δεν ἀναπτυχθῇ ὑπὸ ἐπιμησοροτήτησις ὑπονόμου, ἢ δεν ἀρβωστήσῃ προσπαθῶν νὰ κατνίζῃ τὸν ἀθλιον κατνόν, ἢ δεν βαλῃ τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τοῦ στόματος τῆς μεγαλυτέρας ἀρκτου εἰς τὸ ἱπποδρόμιον! Καὶ εὐθὺς ὡς ἀπαλλαχθῇ τῶν ποδῶν, τῶν πλίσεων καὶ τῶν ἄλλων τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐνδυμάτων, ἐνδύεται ἀμίσιος τὰ μακρόσχοα ἐπικωφόρια, καὶ νυμφεύεται ὑποβαλλόμενος ὑπὸ τὴν εὐθύνην γυναικὸς τινος, ὑποχειρομένης νὰ προσέχῃ αὐτοῦ μεγάλως ἐν δὲν θέλῃ τὴν ἀρετὴν καὶ χρηστὸν. Μὴ ἀρίνος χαρτιον περιέχον στυρχνίνην εἰς μέρος, ὅπερ δύναται νὰ εὑρῃ, διότι ἄλλως, βεβαίως θέλει δοκιμάσει ποιον γεῦσιν ἔχει· μὴ ἐμπιστεύσῃς ἀφίνων μαχμάρον οὐδὲ τρεῖς πήχεις μακρὰν τῶν δακτύλων αὐτοῦ! Οὐδέποτε θεώσει αὐτὸν σῶον καὶ ἐπὶ στιγμὴν, ἐκτος ἂν ἀνέπτυξεν ἤδη νεωστὶ φδαυσαν ἐφεμερίδα ἢ ἀν κατελήφθη ὑπὸ ὕπνου. Ταλαίπωροι, ἀγραπτοὶ γυναῖκες, δὲν γνώσκετε τί παθὼν τάρκυον ἔχετε νὰ ὑποστῆτε! Εἴχετέ ποτε νέον τι γραφεῖον ἐκ ῥοδίνου ξύλου κατεστεναμένον, χωρὶς ὁ σύζυγος ὑμῶν νὰ μὴ ἐνεργήσῃ πειράματα σκαίζων ἐπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ κονδυλομαχαιρίου, ἵνα ἴδῃ ἂν ἔχει ὀλόκληρον στερεὸν ἢ ὄχι; Ἠγορασατέ ποτε νέον ζεῦγος χειρακτίων ἐξ ἐριφείου σκύτους, χωρὶς ἐκείνος νὰ μὴ προσπαθήσῃ παντοιοτρόπως νὰ σχίσῃ τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, στρομόνων τὴν παμμεγέθη χεῖρα αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ χειροκτίου καὶ ἐπειτα ἀπορων νὰ μὴ λέγῃ «διὰ τί αἱ γυναῖκες νὰ θέλωσι ν' ἀγοράζωσι χειρόκτια ἴσον μικρὰ δι' αὐτὰς;»

Ἠμείδηκατέ ποτε, κατὰ δυστυχίαν, νὰ κλειδώσητε τὸ χαρτοφυλακιον ὑμῶν, χωρὶς αὐτὸ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν ὡραιοτατων ῥοδοχρόων χαρτίων γράφων λογαριασμοὺς ἢ ἀλληλογραφίας πρὸς τοὺς ἔμπορους; Ἀράγαρε ποτε αὐτὸν καὶ τὴν ραπτικὴν ἀκμὴν ὁμοῦ χωρὶς, ἐπαυερχόμεναι, νὰ μὴ ἴδητε ὅτι οἱ τροχοὶ ἐστρωφησαν κατ' ἐναντιαν διεύθυνσιν, αἱ βελόναι ἐθραύσθησαν, καὶ τὸ ἔργον ἀξιόλογον ἐσχρεωσθῆ διὰ δακτυλικὸν κηλίδων; «Δὲν ὑπέθετεν ὅτι θὰ πρᾶττε τι κακόν, ἁπλῶς ἤθελε νὰ ἴδῃ πῶς τὸ πρᾶγμα ἐγίνετο!» Ἐταξειδεύσατέ ποτε μετ' αὐτοῦ χωρὶς νὰ καταζαλισθῆτε βλέποντας αὐτὸν προσκρούοντα τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ἀτμοκαμκὴν τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ ταλαντευόμενον ἐπὶ τῶν διαμέσων κενῶν τῶν σιδηροδρομικῶν ἁμαξῶν; Ἐλίησον τὸν ἄνθρωπον! Τίποτε εἰς τὸ κοσμον δὲν εἶναι κινδυνώδες δι' αὐτὸ, καὶ ἀμέρα τινα δύνασθε βεβαιοτατα νὰ περιμένετε νὰ ἴδητε αὐτὸν ἀναβαίνοντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐν ἀεροστάτῳ χωρὶς ποτε νὰ καταβῇ! Ἐπωμαχτίζει τὴν γιαῖκν τὴν περιέχουσαν τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας, κατατασσει τὸ ἐλαφριον κέρας, καὶ ἀρπαζει τὸ κίνουν ἔλαιον ὑποθέτων ὅτι εἶναι τὶ θαυμασιον στομαχικὸν ἰατρικὸν, καὶ ὅταν οὐδὲν ἄλλο ἔχῃ νὰ πράξῃ, ἐνεργεῖ χημικὰ πειράματα, ἐκτινασσει τὰ σώματα τῶν ἀγγείων τοῦ τείου, καὶ ἐκσπᾷ τὰς λαβὰς τῶν φιαλῶν τοῦ τείου. Θραύει πάντα τὰ σινικὰ ἀγγεῖα ἵνα δεῖξῃ πόσον εὐκολον εἶναι νὰ καθαρίσῃ τις τὴν τραπεζοθήκην χωρὶς νὰ μετακινῆσῃ τὰ τοῦ τείου ἀγγεῖα, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχωι ἀρκούσας ἐπιδέξεις, ὅπερ κάτος δὲν ἔχει! Ἐπὶ λόγου δὲν ὑπαρχει σοβαρὰ κακοποιία, κατορθωτὴ ἢ μὴ, εἰς ἣν νὰ μὴ ἔνοι προθυμότατος. Δὲν δύνασαι νὰ ἐκποδισθῇ, εἶναι λέγει, φυσικὸν εἰς αὐτὸν. Ὅσον ὅμως περὶ τὴς γυναικὸς, ἤτις ἐπέχει τοπον φύλακος πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ὑγιοῦς ἀνοστου;

Αἴ, αὐτὴ εἶναι σύζυγος, καὶ αἱ σύζυγοι, ὡς εἶναι πασίγνωστον, δύνασαι σχεδὸν τὰ πάντα νὰ ὑπομένωσι χαριν τῶν συζύγων αὐτῶν. Ἡμεῖς δυνάμεθα μόνον νὰ ἐκφρασωμεν τὸν οἶκτον ἡμῶν, καὶ πιθανὸν εἶναι ὅτι οὕτος θέλει ἀπορριφθῆ περιφρονητικῶς ὡς παντὸ ἀχρηστον πρᾶγμα!

ΔΟΓΟΣ

Μ. Ε. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗ.

Παραλείψαντες κατὰ τὸ παρελθὸν ἡμῶν φύλλον τὸν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῶν ἐνταῦθα ὁμοιῶν λόγον τοῦ προεδρεύοντος Κυρίου Μ. Ῥοδοκανάκη, ὁρμοσιεύσμεν σήμερον αὐτὸν, ἐκπληροῦντες τὴν ὑπόσχεσιν, ἣν ἐδώκαμεν κατὰ τὸ προπαρελθὸν φύλλον.

«Κύριοι,

»Ἐξ ὧν ἐλάβατε προσκλητηρίων γιγνώσκετε τὸν σκοπὸν, δι' ὃν συνήλθομεν ἐνταῦθα. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀρχώμεν εἰς τὸ ἔργον, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω ὀλίγα τινὰ περὶ τούτου.

»Ὅλοι γινώσκομεν, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Τρικούπη ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτῆς, ὡς ἀνδρὸς πολιτικοῦ, διπλωμάτου, συγγραφεως, κατὰ πολλὰς περιστάσεις ὑπηρετήσαντος τὴν Πατρίδα καὶ τιμήσαντος καὶ ὠφελήσαντος αὐτὴν διὰ τῶν φρονίμων συμβουλῶν καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀρετῶν, καὶ ἐν καιροῖς μαλιστα χαλεπο(Ἐπευφημίαι).

»Ἀδιστάκτως ἄρα λέγω, ὅτι μετὰ λύπης ἀποχωρίζομεθα τοιούτου ἀνδρὸς (ἐπευφημίαι καὶ χειροκροτησεις)· ἀλλὰ τῆς λύπης ἡμῶν ταύτης εὔλογον ἔχομεν παραμυθίαν, ὅτι αἱ φιλελεύθεροι καὶ προοδευτικαὶ τοῦ ἀρχαὶ, ἃς πάντες γνώσκομεν, ἔσονται χρησιμεύσαι τῇ φιλτάτῳ Πατρίδι, ὡς ἀπερχομένου εἰς τὴν μετὰ πολυχρόνιον διαμονὴν ἐν τῇ ἑστίᾳ τῶν Σταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ὧν μέγιστον καὶ κάλλιστον ὑπάρχει πλεονέκτημα ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ τύπου.

»Καὶ ἄλλοτε, κύριοι, ἀναχωρήσας ἐκ Λονδίνου ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ πρεσβεύσεως ὁ Κύριος Σπυρίδων Τρικούπης, ἐνεπιστεύθη παρὰ τῆς Α. Μ. Βασιλίσσης τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἡνίας. Καὶ ἡ ἀγνοῶ μὲν, ὁποία θέλει εἶναι ἡ ἐκεῖ διατριβὴ τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς· πέποιθα ὅμως, ὅτι καὶ τὰς ὑπολοίπους αὐτοῦ ἡμέρας, ὅσας ὁ πανάγαθος Θεὸς εὐδοκήσῃ νὰ προσθέσῃ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ, θέλει ἀφιερώσει εἰς τὴν Πατρίδα, λέγων καὶ πράττων ὅ,τι δύναται νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς. (Κάλλιστα· χειροκροτήσεις.)

»Καταπαύων δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν συνήλθομεν, παρακαλῶ ἵνα ἐκλέξητε τὴν ἐπιτροπὴν ἥτις ἐν ὀνόματι πάντων ἡμῶν θέλει ἐκπληρώσει τὴν δικαίαν πάντων ἐπιθυμίαν.»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19 Φεβρουαρίου 1862.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ.— Σίτος. Ἡ ἀγορὰ τῶν σιτηρῶν μετὰ τὴν ἐν τῷ παρελθοντι ἡμῶν φύλλῳ ἀναγγελθεῖσαν βελτίωσιν ἐπενέκαψεν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς κατάστασιν. Ἡ ποιότης τῶν ἐν αὐτῇ προσφερθέντων δειγμάτων ἐλαχιστου ἐβελτιώθη. Ἡ κρίσις μόλις διετήρησε τὰς τιμὰς της καὶ ὁ βρῶμος ἦτο λίαν θολερός. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἀγοραὶ, ἐν γένει, ἦσαν ἥσυχοι. Ἡ τῆς Γαλλίας ἐμμένει εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. Ἡ τοῦ Βελγίου μάλλον ἐβελτιώθη, ἀλλ' ὀλίγα πράξεις γίνονται. Αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐν Ῥοττερδαμ μένουσιν ὡς ἦσαν, ἤτοι καλῆς ποιότητος 53/—57/. τὸ κουάρτερ. Ἐν κοινῷ 42/. Αἱ τῆς Ἐλβετίας καὶ τοῦ Βερολίου ἦσαν χαλαραί. Ἡ ἀγορὰ τῆς Ὀδησσοῦ ὑπερχάρησε κατὰ 1/—2/. τὸ κουάρτερ ἕνεκα τῶν ἐκ τῆς ἐπιφοίτου Εὐρώπης προτεινομένων εἰδήσεων. Ἡ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἰταλίας ἀγορὰ ὑπὸ τὴν Αὐστριακὴν ἐξουσίαν ἐπήρειαν εἰσὶ θολεραὶ, ἀλλ' αἱ πρὸς δύσμας καθὼς καὶ ἡ τῆς Μασσαλίας εἰσὶ σταθεραί. Αἱ ἀγοραὶ τῆς Ἱσπανίας ἤρξαντο νὰ ὑποφώσκωσιν, ἀλλ' αἱ τῆς Νέας Ὑόρκης ἀνέβασαν.

Αἱ ἀρίξεις ἀπὸ τῆς 6ης τρέχοντος ἀριθμοῦσιν εἰς 17 φορτία, ἐξ ὧν 14 εἰσὶ σίτου καὶ 3 διαφόρων ἄλλων εἰδῶν. Αἱ ἀναγγελθεῖσαι πράξεις ἦσαν ὡς ἀκολούθως: Σίτος ἐρυθρὸς Μιχιγάνος ἐπωλήθη πρὸς 53/6 κατὰ 480 λίτρας, μαμμμένος Ἀμερικῆς πρὸς 60/., ἀμφοτέρα πρὸς 57/., καὶ ἄλευρα πρὸς 30/. τὸ βαρέλιον. Ἐν ἐπίσης φορτίον ἀραβοσίτου Ἀμερικῆς μεμιγμένου πρὸς 31/6 τὸ κουάρτερ.

Αἱ πωλήσεις κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνεπεσώθησαν εἰς 83,947 κουάρτερ σίτου. Αἱ δὲ εἰς τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἀρίξεις, κατὰ τὴν ἑβδομάδα λήγουσαν τὴν ἱσταμένου ἀνέβησαν εἰς 141,254 κουάρτερ σίτου καὶ ἀλεύρου.

Τρέχουσαι τιμαὶ τῶν καθ' ὁδὸν φορτίων προσορμισθησομένων εἰς Κουϊνστάουν ἢ Φαλμουθ διὰ διαταγὰς, περιλαμβάνουσαι ἔξοδα, ναῦλους, καὶ ἀσφαλείας μέχρι τοῦ λιμένος τῆς ἐκφορτώσεως ἐν καλῇ καταστάσει·

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἶναι 1/—2/. τὸ κουάρτερ περισσότερον.

Σίτος	Βερβάντικος	αἱ 492 λίτραι	53	—53/6
»	Μαριανουπόλεως	» »	53	—53 6
»	Ταγγανίου	» »	50 6	—51 6
»	Γίρκα Ὀδησσοῦ	» »	50	—51.
»	Συνδομίρκας	αἱ 480 λίτραι	53/	—54/.
»	Ὀδησσοῦ Ἰσλ.	» »	49/	—51.
»	Βανατ.	αἱ 492 λίτραι	53/	—54.
»	Οὐγγαρίας	» »	54/	—55/.
»	Γαλαζίου	αἱ 480 λίτραι	47.	—49/.
»	Ἰβραΐλας	» »	43/	—47/.
»	Αἰγύπτου Σούδας	» »	93	—40/.
»	Βαχρακ	» »	36/	—38/.
»	Ἐνετίας	αἱ 492 λίτραι	51/	—55/.
»	Μαλκοκκίας	αἱ 480 λίτραι	52,6	—53.6
»	Πλεκτροκοκκίνου	» »	54	—54/6
»	Ἀμερικῆς λευκοῦ	» »	59/	—60/.
»	» χειμερινοῦ	» »	56/	—57/.
Κριθὴς	Ὀδησσοῦ	αἱ 400 λίτραι	24/	—24 6
»	Ταγγανίου	» »	24.	—24.6
»	Δουνάβεως	» »	23 6	—24/
»	Αἰγύπτου	» »	23.6	—24/
Ἀραβοσίτου	Ἀλζίου	αἱ 492 λίτραι	34	—34/6
»	Ὀδησσοῦ	» »	34/	—34/6
»	Ἰβραΐλας	αἱ 480 λίτραι	33/	—33 6
»	Φοξωνίας	» »	33/6	—33.9
»	Ἀμερικῆς μεμιγμένου	» »	32	—32 3
»	» κυτρίου	» »	32 3	—32/6
»	» λευκοῦ	» »	33/	—33 6
Κυάμων (κουκίων)	Αἰγύπτου	αἱ 480 λίτραι	32/6	—33/.
»	Βαγκόκ	» »	32/	—32/6
»	Μαλαγκας	» »	33 6	—34/.
Βρίζης (σιναπόσπορος)	Δουνάβεως	αἱ 480 λίτραι	34/	—36/.
»	Ὀδησσοῦ	» »	34	—36/.
Βρώμης	»	τὸ κουάρτερ	17/6	—18/.
»	Ταγγανίου	» »	17 6	—18/.
Ἐλίμου (Dari)	Συρίας	αἱ 480 λίτραι	29/	—30/.
Κεγχρου	Δουνάβεως	» »	27/	—28/.

ΣΠΟΡΟΙ.— Ἡ ἀγορὰ τῶν σπόρων κατέστη θολερὰ καὶ ἡ ζήτησις δὲ ὅλα σχεδὸν τὰ εἴδη περιεστάλη. Τὸ τριφύλλιον ἦτο σταθερὸν κατὰ τὰς τιμὰς καὶ τὴν ζήτησιν. Τὸ κανναβόσπορον ὑπόπτωκατον καὶ ἀναλλοίωτον, ἀλλὰ τὸ παρακατινὸν εἶδος ἦν κατατεθλιμμένον καὶ προσεφέρθη εἰς εὐτελεῖς τιμάς. Ἡ αἴρα ἦτον εἰς περιορισμένην ζήτησιν εἰς ποικίλας καὶ ἀνωμάλους τιμάς, κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ σχῆμα. Ἡ ζήτησις τῶν λινοσπόρων ἐβελτιώθη· Καλκούττας πωλεῖται πρὸς 60/., καὶ Βομβάης πρὸς 63/. τὸ κουάρτερ. Καλκούττας ῥαπανόσποροι τιμῶνται 64/—63/., Βομβάης Γουζεράτης 70 — 71/., φαιοὶ Φεροζεπόρης 64 —64/6, κίτρινοι Σινάνδης 62 —66/., Σάμψων λευκὸν 70/., φαιὸν ἢ μεμιγμένον 62/—66/., Μάκας 59/., καὶ Νίγερ 52/. τὸν σταθμόν.

Τὰ στέμφυλα εἰσὶ θολερὰ, μόλις διατηροῦντα τὰς τρεχούσας των τιμάς.

Τρέχουσαι τιμαί·

Μέθιον.....ἐρυθρὸν 45/—50/.,...λευκὸν 86/—90/.
Τριφυλλόσποροι.....— —
Κανναβόσποροι μικροὶ—σ. τὸ κουάρτερ...Ὀλυνθιοὶ — σ. 50/.
Κορίανον... ὁ σταθμ.....16 —18.
Κάφου (τσιμρί).....26 — —σ.
Λινόσποροι τὸ κουάρ., Βαλτικῆς 50/—52/... Βομβάης 64/— —
Λινοστέμφυλα κατὰ τόνον.....Λ.9.10.—Λ.11.0
Ῥαπανόσποροι Ὀλλανδικοὶ.....—σ. —σ.
Ῥαπανοστέμφυλα.....Λ.5.0. =Λ.6. 0

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ.— Ἡ ἀγορὰ τῶν ἀποικιακῶν προϊόντων δὲν διετήρησε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν

ΠΑΓΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΣ

ΦΥΛΑΛΔΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΕΝΟΝ

ΠΕΡΙ ΟΛΩΝ ΝΕΑΣ ΚΑΙ ΑΠΛΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΠΑΓΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΟΥΣ·

(Δι' οἰκιακὰς ἀνάγκας).

Διὰ τεχνητῶν ἢ φυσικῶν μέσων,

Οὗτος ὅλως νέος ἐκπορισμὸς τῆς γνωστῆς ἀσχῆς τοῦ ἐμβόλου της ἀντικᾶς καὶ ἐπιτυχῶς ἐφαρμοσθείσης εἰς τὴν ἠλεκτικὴν μηχανὴν καὶ τὸν ψήκτην οἴνου τοῦ ASH.

Προνομιοῦται διὰ τὴν μηχανὴν εἰδοῦς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1861.)

Τὸ φυλλάδιον ἀποστέλλεται ἐνεδρίως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπὶ τῇ αἰτήσει πρὸς τὸν

GEORGE SIMPSON

Μ·νον κατασκευαστὴν τῶν μηχανῶν,

315, Oxford-St., πλησὶον Harewood Gates, London.

ΣΗΜ. Τ· φυλλάδιον τοῦτο δίδει ἀκριβῆ περιγραφὴ τῆς μόνης ἐντιοῦς καὶ ἀξιολόγου μηχανῆς τῆς παραγωγούσης παγου (εἰς τὰ θερμὰ κλίματα) καὶ ταχέως ψυχανουσῆς τὸν οἶνον κτλ. ὁ μοῦ ἢ χωρὶς τὰ.

ΠΓΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΑΥΤΟΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΙ

ΕΠΙΔΕΣΜΟΙ.

Οἱ ΣΑΛΜΩΝ, ΟΔΥ καὶ Σα εὐτελέστατοι εἰδεσπιεῦστι τὸ κόσμῳ, ὅτι οἱ ΕΠΙΔΕΣΜΟΙ αὐτῶν εὑρίσκονται εἰς χρεῖαν πρὸ πενταέτιον καὶ ἀπὸ τοῦ περιπου ἐτοῦς, καὶ ἀπεσέφθησαν ὅτι εἶναι οἱ καλλίτεροι μέχρι τοῦδε πάσης ἄλλης τοιαύτης ἐφευρέσεως. Φερόντεκ καὶ εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ, ἄνευ τινὸς ἀλλαγῆς ἢ προσθήκης. Ὁ ἐπίδεσμος δύναται νὰ σταυῇ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἄνα ὁ ἐπιθυμῶν ἀποστείλῃ τὸ μέτρον τῶν κάτω μέλῶν, ἐνδεκτικὸν κάτωθεν τοῦ ἰσχίου. Ἡ δερμάτινος θήκη, ἐν ἢ ἐμπεριέχοντει ρίρει τετυπωμένον τὸ ὄνομα «SALMON, ODY & Co.»

ΣΗΜ. Ἰδιαίτερον δωμάτιον ὑπάρχει εἰς τοῦ Κυρίου ΟΔΥ ὅσε Κυρίας, ἐν ᾧ εὑρίσκουσι γυναικεῖαν περιποίησιν.

Ἐργοστάσιον, 292, Strand, London.

ΤΟΥΡΚΙΟΣ ΚΑΥΣΟΣ πρὸς 10/ ἑκ λίτσον. Ὁ βιυλόμενος δύναται νὰ ἐχῃ δείγμα, ἆμ' ἀποταθῇ πρὸς τὸν Κ K , 19, Shannon Terrace, Broke Road, Dalston

BENJAMIN FOWLER & CO., WHITEFRIARS ST., FLEET ST. LONDON,

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΑΝΤΛΙΩΝ,

ΕΥΜΕΤΑΚΟΜΙΣΤΩΝ Ἢ ΣΤΕΡΕΩΝ, ΔΙΑ ΒΑΘΕΑ Ἢ ΜΗ ΦΡΕΑΤΑ, ΕΝΤΟΜΑΣ, ΔΕΞΑΜΕ' ΑΣ, κτλ., ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ, ΤΩΝ ΟΙΚΟΝ, ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ, ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ Π.ΟΣ ΠΑΝΤΑ ΑΛΛΟΝ ΣΚΟΠΟΝ, ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΥΣΩΝ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ. ΙΠΠΟΥ, ΥΔΑΤΟΣ, ΑΝΕΜΟΥ Ἢ ΑΤΜΟΥ.

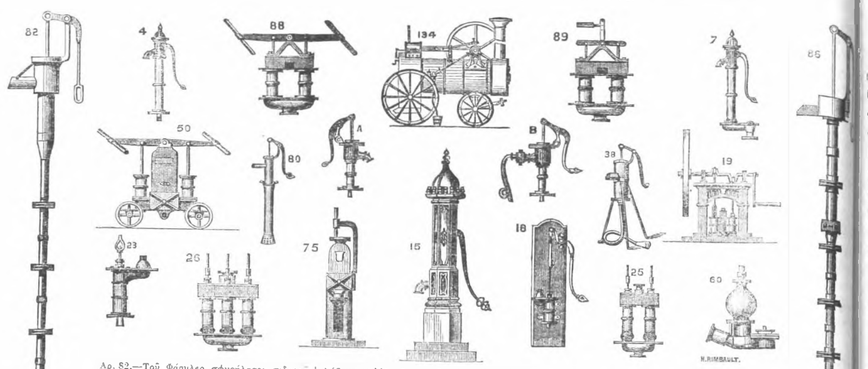

Ἀρ. 82.—Τοῦ Φάουλερ σφυρηλατοῦ σιδηραῖ καὶ εὐμετακομιστοὶ ἀντλίαι χρήσιμοι εἰς τοὺς ἐργολάβους καὶ ἀνασκάπτοντας, οἰουδήποτε μηκοῦς, ἔχουσαι σωλῆνας διαμέτρου 4 μελῶν ὁ δακτύλων.

Ἀρ. 4.—Αἱ βελτιωθεῖσαι χυταὶ καὶ μετέπειτα τρυπωμεναι ἀντλίαι διὰ γεκικοὺς σκοποὺς μέτρων, περιαιρετων ἢ μετὰ δέρματος διὰ μέσου 2½ δακτύλων μέχρι 5 δακτ. διαμέτρος σωλήνων.

88 καὶ 89.—Αἱ μὲ δύο σωλῆνες ἀντλίαι τοῦ Φάουλερ σφυρηλατοῦ σιδηραῖ καὶ φορητοὶ διὰ χειρὸς ἢ ἀτμοῦ ἐνεργοῦσαι εἰς οἰονδήποτε μήκος καὶ βάθος. Διάμετρος σωλήνων ὅ μέχρι 30 δακτ.

134.—Φορηταὶ ἀτμομηχαναὶ τῆς ἀρίστης ἐκατέρας κατασκευῆς πρὸς ἀντλησιν, πρυνσιὰν, περιστροφὴν, κτλ. δι' ἐνοικιάσεωι ἢ πωλήσεν.

7.—Προνομιοῦχοι ἀντλίαι τοῦ Φάουλερ μὲ παρασπεύρους γλωττίδας καὶ εὐκόλως ἐπιδιορθωμενοι, ἀν χαλασθωσιν, μὲ ὀρειχαλκίνους καδίσκους. Μέγεθος 2½ ἕως 5 δακτ.

50.—Αἱ προνομιοῦχοι φορηταὶ πυροσβεστικαὶ ἀντλίαι τοῦ Χόλμαν εἶναι ὑπερβαλλόντως ἁπλαὶ αν τελεσματικαὶ καὶ ἰσχυραὶ, εἰς πολὺ μετρίας τιμ ἀς.

80.—Φορηταὶ ἀντλίαι, σφυρηλατοὶ δι' ἐργοχάλβους μετ' ὀλισθαινουσῶν γλωττίδων. 4 μέχρις 9 δακτ. διαμ. σωλήνων.

Σχῆμα Α.—Αἱ βελτιωμέναι μικραὶ ἀντλίαι δι' ἀγροκτηνῖα καὶ ὑπαστεγους κήπους, φερουσαι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τὰς διεμβύσεωι μὲ ὀρειχαλκίνους γλωττίδας. Ἄκρα διὰ μολυβδίνους περιαιρετοὺς ἢ μετὰ δέρματος διὰ μέσου σωλήνος.

Σχ. Β.—Ὅσαιτοι ἀντλίαι, φέρουσαι μακρὰν τὸ ὕδωρ μὲ κρουνοὺς ἐχοντας σωστὰ κασσιτερωμενας περιαιρετὰς ἢ ἑτοίμους διὰ χαμηλοὺς σωλῆνας καὶ ἄκρα ὁμοίως.

38.—Φορηταὶ, σφυρήλατοι, σιδηραὶ ἢ χάλκιναι ἀντλίαι ἐπὶ τρίποδος μὲ βελτιωθεισας γλωττίδας καὶ ἐνωσεις μετ' εὐκαμπτου ἐξ Ἰνδικοῦ κόμμεως σωλήνος.

19.—Ἀντλίαι προνομιοῦχοι τοῦ Χόλμαν ὠθοῦσαι μακραν τὸ ὕδωρ μετὰ δύο σωλήνων ἐξ ὀρειχάλκου, μετὰ θυρῶν εἰς τὰς γλωττίδας, τροχοὺ καὶ περιαιρετων χειρῶν, ὅπως προμηθεύωσιν ὕδωρ εἰς δεξαμενὰς οἰκιῶν κτλ.

23.—Ὀρειχάλκιναι ἢ σιδηραὶ ἀντλίαι διὰ βαθέα ὀρύγματα μετὰ τετραγώνων ἄκρων καὶ διαφόρων μηχανισμῶν πρὸς ἐνέργειαν.

26.—Φάουλερ ὀρειχάλκινοι ἢ σιδηραὶ ἀντλίαι μὲ ταῖς σωλήνας διὰ βαθεα ὀρύγματα μετὰ ἢ ἄνευ μηχανισμοῦ πρὸς κίνησιν δι' ὑπνου ἢ ἀτμοῦ. Τῶν σωλήνων ἡ διάμετρος ἐστὶ 24 μέχρι 12 δακτύλων.

75.—Προνομιοῦχοι ἀντλίαι τοῦ Χόλμαν διπλῆς ἐνεργειας, κατάλληλοι εἰς κίνησιν δι' ἀτμοῦ ἢ ὑπνου. Σωλῆνες διάμετρος 3 ἕως 15 δακτύλων. Αἱ ἀντλίαι αὗται εἶναι ἐξαιρετοι διὰ πλειθυσιεῖα, ἐργοστάσια καὶ ἄλλους σκοποὺς.

15.—Ἀντλίαι πεσοκιλμεναι διηφόρων εἰδῶν. Εἰκονογραφίαι τῶν ἀντλιῶν τούτων μετὰ τῶν τιμῶν αὐτῶν δίδονται.

18.—Βελτιωμέναι, ὠθοῦσαι τὸ ὕδωρ ἢ οὐ. ὀρειχάλκιναι ἢ σιδηραὶ ἀντλίαι, ἐπὶ σανίδων μετὰ κασσιτερωμένων, περιαιρετῶν ἢ μετὰ δέρματος διὰ μεσου κρουνῶν καὶ ἀκρων. Διάμετρος σωλήνων 2 μέχρι 5 δακτύλων.

25.—Αἱ ὀρειχάλκιναι μὲ δύο σωλῆνας ἀντλίαι διὰ βαθέα ὀρύγματα 24 μέχρις 6 δακτ. ἐχουσαι διάμετρον, μετὰ μηχανισμοῦ πρὸς κίνησιν διὰ χειρὸς ἢ ἀτμοῦ.

60.—Βελτιωμέναι ὑδραυλικαὶ ἀντλίαι πρὸς ἀνυψωσιν τοῦ ὕδατος εἰς ἐκαυν ὑψος, ὅπως ἐκεῖθεν καταπίπτῃ εἴτε ὡς καταρράκτης ἢ τὰ ἀναβρὴν ὡς ἀπὸ πηγῆς.

86.—Φορηταὶ ἀντλίαι μετὰ κεφαλῶν στερεῶν, κατάλληλοι διὰ βάθη 30 μέχρι 200 ποδῶν, ὧν οἱ σωλῆνες ἔχουσι διάμετρον 3 μέχρις 9 δακτύλων εἰνργοῦσαι διὰ χειρὸς ἢ ἀτμοῦ.

Σχεδὸν πάντα τὰ ἄνω εἴδη τῶν ἀντλιῶν εἶσιν ἕτοιμα εἰς ἐντελῆ κατάστασιν ἢ χρήζουσι μικρῶν προσθηκῶν.

Κατάλογοι μετ' εἰκόνων στέλλονται ἐλευθέρωι διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Ὁ Βενιαμὶν Φάουλερ καὶ Σα εἰσὶ κατασκευασταὶ ἀντλιῶν καὶ ὑδραυλικῶν μηχανῶν διὰ τὴν Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς προτέττους τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀποικιῶν τῆς ἐργολάβους σιδηροδρόμων καὶ λοιπῶν.

ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΤΟΥ SINGER.

72, CORNHILL, LONDON, E. C.

Ἐριστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ τελειοτέρων τούτων μηχανῶν τῆς ραπτικῆς. Εἶναι χρήσιμοι εἰς πάντα κλάδον τῆς τέχνης, ἤτοι εἰς τοὺς ΡΑΠΤΑΣ, ΥΠΟΛΗΜΑΤΟΠΟΙΟΥΣ, ΜΟΛΙΣΤΑΣ καὶ εἰς πᾶν εἶδος ῥαπτικῆς. Πλέον τῶν 70,000 εὑρίσκονται εἰς καθημερινὴν χρῆσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἰρλανδίᾳ, Σκωτίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ῥωσίᾳ καὶ ἄλλαις χώραις τῆς Εὐρώπης. Πᾶσα οἰκογένεια ὀφείλει νὰ ἔχει κάτοχος μιᾶς τοιαύτης μηχανῆς· διότι δι' αὐτῆς δύναται νὰ κατασκευάζῃ ὁ,τιδήποτε ἔργον τῆς ῥαπτικῆς δεκάκις ταχύτερον ἢ διὰ τῆς χειρός. Πᾶς ἐργοστασιάρχης, ὅστις εἰσάξει τοιαύτην μηχανὴν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του, θέλει κερδίσει περισσότερον ἢ διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου. Αἱ μηχαναὶ αὗται κάμνουσι τὸ αὐτὸ ὡς τὰς χεῖρας ῥάψιμον καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἀπεδείχθη προτιμότερον ἢ τῆς χειρός. Τοῦτο δὲ ἀπεδείχθη τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ τοσαῦτα κατασκευασθέντα ῥοῦχματα, κτλ. κτλ.

Ἔχομεν τὰς λαμπροτέρας μηχανὰς εἰς θήκας παντὸς εἴδους πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν, ὧν αἱ τιμαὶ εἶναι ἀπὸ λίρας 15 ἕως 20 ἑκάστης. Αἱ δὲ μηχαναί μας πρὸς χρῆσιν τῶν ῥαπτῶν καὶ υπσδηματοποιῶν πρὸς λίρας 13 ἕως 15. Δίδονται δ' ὅλαι ὑ·' ἐγγύησιν. Στέλλομεν μεθ' ἑκάστης μηχανῆς καὶ ὁδηγίας ἑλληνιστ· τυπωμένας, καὶ ὁ ἀποτεινόμενος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης θέλει λάβει πληροφορίας περὶ τῆς φήμης μας. Διαταγὴ τωνδεομένη μεθ' ἑνὸς τραβέματος ἐπέτευξε κακῆς τραπέζης τοῦ Λονδίνου, ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Διαταγαὶ δύναται νὰ σταλῶσι καὶ πρὸς τὸν K. JOHN F. O'BRIEN εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Μεγάλα καταναλωμοὶς δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τῶν μηχανῶν τούτων, ἂν ἀξιόχρεώς τις ἤθελεν ἀναδεχθῇ νὰ γείνῃ πράκτωρ ἡμῶν· θέλομεν τὸν ἐφοδιάσει διὰ μηχανῶν καὶ τὰ παραχωρήσει γενναίαν ὑποτίμησιν τῶν ἀνωτέρω τιμῶν.

I. M. SINGER & Co.
72, Cornhill E C.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ BENSON

Χρυσᾶ πωλοῦνται ἀπὸ 4 ἕως 100 γυνίας.

Ἀργυρᾶ » » 2 » 50 »

Τὰ ὡρολόγια στέλλονται πανταχοῦ δι' ἐξόδων τοῦ ὡρολογοποιοῦ

Διεύθυνσις 33 καὶ 34, Ludgate Hill, London E. C.

Παραγγελίαι δύναται νὰ σταλῶσι καὶ πρὸς τὸν K.

J. F O'BRIEN, 33, Brompton Square.

Ο ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ 1861 ΤΟΥ OYAIT

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη ὑπὸ περπίου διακοσίων ἰατρῶν ὡς ἡ ἀποτελεσματικωτέρα ἐφεύρεσις εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ὑστεροκοιλίης. Χρῆσις χαλυβδίνου ἐλαστηρίου, πολλάκις επιδλαβῆ ἐχοντος αποτελέσματα, ὃν γίνεται· εἶναι ἀπαλὸν ὑπόδεμα περὶ τὸ σῶμα ἀεδεμένον, ἐνῷ ὡς ἀνθιστάμενη δύναμις υπάρχει τὸ προσκεφάλαιον καὶ τὸ προνομιοῦχον μοχλίον εὐκολώτατα καὶ ἐγγύτατα προσαρμοζομενα, ὥστε οὐδαμῶς φαίνονται· δύναται δέ τις καὶ κοιμώμενος νὰ φέρῃ. Περιγραφὴν δύναται τις νὰ λάβῃ ἅμα αἰτήσει, καὶ ὁ ἐπίδεσμος ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἂν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἐργοστασιάρχην Mr WHITE, 228, Piccadilly, London, ἡ περίμετρος τοῦ σώματος, ὀυο δακτύλους κατωθεν τοῦ ἰσχίου.

Τιμὴ ἑτεροπλεύρου ἐπιδέσμου 16σ., 21., 26σ. 6δ. καὶ 31σ. 6δ.

Τιμὴ ἀμφιπλεύρου 31σ. 6δ., 42σ., καὶ 52σ. 6δ.

Τιμὴ ὀμφαλικοῦ ἐπιδέσματος 42σ., καὶ 52σ. 6δ.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΗΟΔΙΑ, ΕΠΙΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΟΝΑΤΟΣ, κτλ.

Δι' ἐξοχωμένας φλέβας καὶ διὰ πάσας τὰς ἐξαισθήσεις καὶ ἐξοχώσεις τῶν κνημῶν, ἐξαρθρώσεις κτλ. Εἶναι πορώδη, λεπτὰ καὶ εὐθυνὰ, καὶ φορουνται ὡς τὰ συνήθη περιπόδια. Τιμὴ 4σ. 6δ., 7σ. 6., 10σ. καὶ 16σ. ἑκαστον.

JOHN V. HITE, ἐργοστασιάρχης.
228, Piccatilly, London

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL

Ποσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀπόλυθα μύρα

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματικαὶ βρῦσεις, πιεζόμεναι ἐλφερον γλυκυτάτην εὐωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ ἀνιλιμένη λεβαντὶς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτερα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνῆσιον καὶ μελανὸν σαποῦνι τοῦ Οὐδιτζῶρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιὸν. Ἐξαλείφει τὴν κοκκινάδα καὶ σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ κυθιστᾶ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιρροὴν του.

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ ἀκαρῆμ. ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον

Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐλλειτότερον μύρον.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ζύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλιωτερ ὅλων τῶν κόνεων, ἀπαρέζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΡΜΙΑΙ ΒΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ βεβαίκ νὰ σχηματίσῃ κάθε εἶδους μελανοῦ ἢ μαλὶ φυσικοῦ λ. ἅματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει δυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βούρτσα ταυτοχρόνως πατρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται κατάλογοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται. Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London,

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

ΑΛΟΙΦΗ ΤΟΥ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Διὰ παντοειδεῖς πόνους καὶ ἄκη ὁπουδήποτε τοῦ σώματος.

Ο πάσχων ωτερικῶς ἐξωτερικὴν ἐπιζητεῖ θεραπείαν. Τῷ δὲ ἐσωτερικῶς πάσχοντι φαίνεται ἀπίθανος ἡ ἐξωτερικὴ θεραπεία· καὶ ὅμως τὸ ἀλας διαπερᾷ τὸ κρέας, ὁσονδήποτε παχὺ καὶ ἂν ᾖ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὀστᾶ. Οὕτω διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης δύναται νὰ θεραπευθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ἐδότατα πάθη.

Διὰ κνημαλγίας, στηθαλγίας, καὶ χρόνια ἕλκη.

Ἡ ἀλοιφὴ αὕτη ἀείποτε, ἐθεράπευσε τρυμάτα, πληγὰς, ἕλκη, ὡς ἄν δειχνύεται ὑπὸ τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ὡς ἀθεραπεύτων ἀποδιδόμενων ἐκ νοσοκομείων, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης θεραπευθέντων.

Δι' ἐπιδερμικὰ καὶ σκουρβουτικὰ νοσήματα.

Εἰς ταῦτα ἡ ἀλοιφὴ πρέπει νὰ συνοδεύσῃ διὰ καταποτίων καθαρστικῶν τοῦ αἵματος, ἐνῷ ἐπείγει ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ δέρματος.

Δι' ὕδρωπα.

Τὸ νόσημα τοῦτο σπανίως θεραπεύεται διὰ συνήθους θεραπείας. Πρέπει νὰ γείνῃ ἄρθρους χρῆσις ἀλοιφῆς καὶ θραστηρία τρίψις τῶν παχυσάρκων μερῶν, τοὐλάχιστον ὀὶς τῆς ἡμέρας πρὸς ἐξουδωτέρωσιν τῆς πάθεως. Ὁ πάσχων πρέπει νὰ τρώγῃ ἀρθοῦως ζωϊκὴν τροφὴν, νὰ διατηρῇ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ὕπαιθρον, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ καταπότια κατὰ τὰς ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς θεραπείας, ἐκτὸς ἐὰν ζῇ εἰς τοιαύτην ἠλικίαν, ἥτις ἀπαιτεῖ παράτασιν τῆς θεραπείας πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ νοσήματος.

Ὠρλοῦσι δὲ ἢ τε ἀλοιφὴ καὶ τὰ καταπότια εἰς τὰ ἑξῆς νοσήματα· τὸν ῥευματισμοὺς, τὴν ποδαγὰν, τὴν πλευραλγίαν, τὴν κεφαλαλγίαν, τοὺς πονοκεφάλους, τ' ἀποστήματα, τὸν καρκῖνον, τοὺς λειχῆνας, τὰ χίμαβλα, τὰς ῥαγάδας, τὰ ἐξοχώματα τῶν ἀδένων, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς κόλους, τὰ ὀζήματα τῶν κοινῶπων, καὶ ἄλλων ὀχληρῶν μυῶν, τὴν φλεγμονὴν, τὰ καύματα, τὰς θοθνίας, τὰ περικνήματα, τὰ ἐξανθήματα, τὰς τυλώσεις, τὰς χειρᾶδας, ἐπίεσμικὰ νοσήματα, πληγὰς, ἕλκη, καὶ καθεξῆς.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὀλλουαΐ (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σλ. 1½δ., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον ἐν χείον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέρου ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἰουδήποτε νοσήματος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

HOLLOWAY
ΧΑΠΙΑ ΚΑΙ ΑΛΟΙΦΑΙ.
Ζητοῦνται Πράκτορες

Ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅπου ἄλλου δὲν υπαρχουν ταιοῦτοι πρὸς πώλησιν τῶν δύο τούτων περιφήμων ἰαματικῶν. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐχῃ πρακτορεῖον τοῦ Καθηγητοῦ Holloway, 244, Strand, London, δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἀνωτέρω διεύθυνσιν, συμβιβαζόμενος περὶ τῆς προμηθείας.

(ΑΡΙΘ. 86.)

Τὸ ὑπουργεῖον Μιαούλη καὶ πάλιν ἐθριάμβευσε, τουτέστιν ἐθριάμβευσεν ἡ βιαιοπραγῆς, ἡ ἀλβανόφρων, ἡ μιτελεύθερος καὶ ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως αὕτη κυβέρνησις, ἣν εὐξυχώτερά τινες ἀπεκάλεσαν τὸ καταχθόνιον σύστημα, ἡ κυβέρνησις ἡ διὰ παρανομιῶν διαρκέσασα τοσούτους χρόνους, ἡ ἑνοχοποιήσα τὸ ἔθνος πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ, τὸν βασιλέα πρὸς τὸ ἔθνος, τὸν βασιλέα καὶ τὸ ἔθνος πρὸς τὰς εὐεργέτιδας δυνάμεις, ἡ ἑνοχοποιήσασα τὴν βουλὴν, τὴν γερουσίαν, τὰ δικαστήρια, τὸ πανεπιστήμιον, τοὺς πολίτας, τὸν κόσμον ὅλον ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου καὶ διεγείρασα πρὸς τοὺς μακρὰν τῆς Ἑλλάδος Ἕλληνας, τοὺς μὴ τὰ καθέκαστα λεπτομερῶς ἐπισταμένους, γαμωμδίαν, σύγχυσιν ἰδεῶν, ἀγανάκτησιν, ψυχρότητα, ἡ ῥίψασα τέλος κατὰ πλείονα ἢ εἴκοσι ἔτη τὴν Ἑλλάδα ὀπισθεν τοῦ σταδίου της.

Ἀείποτε θὰ ἐνθυμῆται ὁ Ἕλλην, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἡ Ἰταλία ἔσειε τὸν ζυγόν της, ὁ υἱὸς τοῦ ἐνόδζου Μιαούλη ἐρίπτεν εἰς τὰς φυλακὰς τοὺς πρὸς βοήθειαν τῆς μητρὸς τοῦ Σάντα-Ῥόζα βουλομένους δραμεῖν· θὰ ἐνθυμῆται ὅτι, καθ' ὃν χρόνον τὰ ἔθνη ωπλίζοντο καὶ ἑτοιμάζοντο, ἡ μᾶλλον παντὸς ἑτέρου ἔχουσα ἀνάγκην προετοιμασίας Ἑλλὰς, ἡ παμφώνως ἐξαιτουμένη τὴν Ἑθνοφυλακήν, κατηγορεῖτο ἀπὸ τὸ ἀείμνηστον τοῦτο ὑπουργεῖον Μιαούλη ὡς λῃστρική, τουτέστιν ὅτι οἱ Ἕλληνες, ὡς αὐτόχραμα λῃσταὶ, ἦσαν ἀνάξιοι ἐμπιστοσύνης ὅπλων.

Δὲν εἶναι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὸ τοσούτους ἀθώους πολίτας εἰς τὰς φυλακὰς ῥίψαν δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ διότι ὕψωσαν φωνὴν ὑπὲρ τῶν ἐθνοτήτων; τὸ διὰ τῆς λόγχης παραβιάσαν τὰς ἐκλογὰς καὶ ἀποκλεῖσαν διὰ τῆς αἱματοχυσίας ἐκτὸς τῶν πυλῶν τῆς Βουλῆς τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους; τὸ μεταβαλὸν τὰς εἰσαγγελίας εἰς ἱερὰ ἀνακριτήρια, εἰς αὐτόχραμα δημοτροφεῖα; τὸ διαφθεῖραν ἐνόρκους καὶ δικαστάς; τὸ δωροδοκήσαν ἐφημερίδας; τὸ καθεῖρξαν τοὺς ἀνεξαρτήτους συντάκτας; τὸ κατασχὸν καὶ τὰς ἀκατασχέτους τοῦ συντάγματος ἰδέας; τὸ καταπαταλήσαν τὰ δημόσια χρήματα εἰς τὴν σύνταξιν τῆς Γενικῆς πατσαούρας καὶ εἰς τὴν ἐνασχόλησιν τῶν νομαρχῶν, τῶν προξένων καὶ τῶν ὑποπροξένων πρὸς σύλλεξιν ὑπογραφῶν κατὰ τῶν καταδεικνυόντων τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων; τὸ τιμωρῆσαν, ἢ ἐπαπειλῆσαν τοὺς ἐορτάσαντας πολίτας κατὰ τὴν τρίτην σεπτεμβρίου καὶ Εἰκοστὴν Πέμπτην Μαρτίου, ἢ τοὺς προσενεγκόντας πρὸς τὰ λείψανα τοῦ ἀγῶνος τεκμήριόν τι σεβασμοῦ; τὸ κρεμάσαν τὰ παράσημα εἰς τὸ στῆθος παντὸς κατασκόπου, προδότου ἢ θιασώτου τῆς μοχθηρᾶς πολιτικῆς του; Δὲν εἶναι τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ, καθ' ὃν χρόνον τὸ ἔθνος καὶ ὁ τύπος τῆς Εὐρώπης κατεβόων περὶ διαδοχῆς, σαραγῖζει τὸ στόμα ὡς νὰ ἦναι πάντ' ἀδιάφορον τοῦτο ἡ περαιτέρω ὕπαρξις ἢ μὴ ὕπαρξίς τῆς Ἑλλάδος; καὶ τέλος, ὅπερ ἀνοσιώτερον καὶ ἀσύγγνωστον, δὲν εἶναι τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον Μιαούλη, ὅπερ, θεωροῦν τὴν κατ' αὐτοῦ γενικὴν τοῦ ἔθνους ἐξαγρίωσιν καὶ τὴν ἀναπόφευκτον πτῶσίν του, σατανικῶς ἐνασχολεῖται ν' ἀποδώσῃ τὰς εὐθύνας καὶ τὰς πράξεις του πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, πλάσαν τὴν ἀνύπαρκτον καὶ φανταστικὴν συνωμοσίαν τοῦ στρατοῦ κατὰ τοῦ θρόνου, τὴν ὑπὸ τριῶν μόνων ψευδομαρτύρων ὑποστηριζομένην, τριῶν δηλ. πασιγνώστων περιτριμμάτων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας;

Πῶποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς βασιλείας ὁμᾶς σκληροτέρων σχολαστικῶν καὶ σοφιστῶν στενοκεφάλων οἰηματιῶν δὲν ἀνέβη τὴν ἐξουσίαν καὶ πώποτε ἡ φρόνησις, ἡ ἀνεκτικότης, ἡ ἐπιμονὴ καὶ τὸ φιλόνομον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν διεταρνώθησαν σαφέστερα, ὅσον κατὰ τὴν μακρὰν ταύτην ἐπιδοκιμασίαν, ἣν τὸ τάλαν ἔθνος ὑπέστη ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τῶν μεγαλεπηβόλων Μιαούλη, Βότσαρη καὶ Κουντουριώτου.

Ἀλλὰ πᾶσα ὑπερβολὴ ἀπαντᾷ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς· πᾶσα καταπίεσις τὴν ἀντίθλιψιν καὶ πᾶν τάνυσμα τὴν ὀραδσὶν του. Ὅ,τι προέβλεπέ τις, ὅ,τι ἐφοβεῖτο, ὅ,τι ἡ φρόνησις τοῦ ἔθνους διὰ τῆς ὑπομονῆς

βέρνησις.» ἐξηκολούθησεν ὁ κόμης Ῥοῦσελ, «συνεφώνησε κατὰ πάντα μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐκήρυξε τὴν τῆξιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἄτοπον· ἀλλ' ἄγνοῶ ἐὰν ἀπεύθυνε περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Οὐασιγκτώνος ἐπίσημόν τινα κοινοποίησιν.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ 17ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Ὁ κόμης Κλαρενδὼν ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν λόρδων ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ τεθνεῶτος πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας κόμητος Καβοὺρ, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ἐν ταῖς ἐφημερίσι καὶ ἐξεπλήξαν αὐτόν. Ἠρνήθη δ' ὅτι συνεβούλευσέ ποτε τὸ Πεδεμοντὸν νὰ ἐγείρῃ ἔριν τινὰ κατὰ τῆς Αὐστρίας, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς ὑλικῆς συνδρομῆς τῆς Ἀγγλίας, παρατηρήσας, ὅτι ἡ ἀληθὴς αὐτοῦ ἔκφρασις ἦν· «ἐὰν ἡ Αὐστρία κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Πεδεμοντίου, τοῦτο ἠδύνατο νὰ θαρρῇ εἰς τὴν συμπάθειαν τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου καὶ τῆς κοινῆς ἐν Ἀγγλίᾳ γνώμης.»

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ πρόεδρος καθυπέβαλεν ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν λόρδων τὰ ζητήματα περὶ τῆς ἐγγυείου οὐσίας καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταβιβάσεως αὐτῆς, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης νομοσχέδιον περὶ τῆς πραγματικῆς οὐσίας. Εἶπε δ' ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ μέτρου τούτου ἐστὶ τριπλοῦς· πρῶτον μὲν, ἵνα χορηγῇ εἰς τὸν κτηματίαν ἀμετάθετον καὶ σταθερὸν δικαίωμα· δεύτερον δὲ, ἵνα προνοῇ περὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ δικαιώματος τούτου μέσων· καὶ τρίτον περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν τὸ δικαίωμα τοῦτο θὰ δύνηται νὰ μεταβιβάζηται εἰς ἄλλον.

Βουλὴ τῶν κοινοτήτων.

Ἐν δὲ τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων ὁ Σὶρ Ρ. Πὴλ ἀπαντᾷ πρὸς τὸν Κ. Μάγουιρ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἰρλανδίας, καὶ ἐκτίθησιν αὐτῷ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηριζόμενος ἀπεφάνθη ἐν μιᾷ τῶν προγενεστέρων συνεδριάσεων, ὅτι οὐδεμία πεῦνα ἀπειλεῖ τὴν Ἰρλανδίαν. καὶ μετὰ ταῦτα διάφορα ζητήματα τίθενται εἰς τὸν λόρδον Παλμερστῶνα, ἐν οἷς καὶ τὸ περὶ καταργήσεως τῆς ἀνθρωποθυσίας, τῆς γιγνομένης κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Δαχομανοῦ μονάρχου. Πρὸς ταῦτα δ' ὁ λόρδος Παλμερστῶν ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπας ὠθήσῃ τὸν βάρβαρον τοῦτον μονάρχην εἰς τὸ νὰ παύσῃ τελῶν τὰς ἀνθρωπίνους ἐκείνας θυσίας, ἃς ἐθεώρει ἀναγκαίας πρὸς διατήρησιν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Ταῦτα δὲ λέγων ὁ εὐγενὴς Λόρδος, ἐξέφρασεν ἅμα τὴν ἀμφιβολίαν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πράγματος, καθόσον αἱ ῥηθεῖσαι ἀνθρώπινοι θυσίαι θεωροῦνται ἐν τῷ τόπῳ, οὗτινος ἄρχει ὁ ῥηθεὶς μονάρχης, μετὰ τοσαύτης εὐχαριστήσεως, μεθ' ὅσης ἐθεωροῦντο ἄλλοτε τὰ ἀμφιθέατρα ἐν Ῥώμῃ καὶ αἱ ταυρομαχίαι ἐν Μαδρίτῃ. Ἔκτος δὲ τούτου ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ἀπήντησε καὶ εἰς ζήτημά τι προταθὲν αὐτῷ περὶ τῶν διαπραγματεύσεων τῶν ἀφορωσῶν ἐμπορικὴν τινα μετὰ τοῦ Βελγίου συνθήκην, καὶ ἐπεβεβαίωσε τὴν βουλὴν, ὅτι φιλικώταται διαπραγματεύσεις γίγνονται μετὰ τῆς συνταγματικῆς ἐκείνης χώρας, αἵτινες, καθ' ἃ ἐλπίζει, θὰ παράσχωσι τοῖς Ἄγγλοις τὸ προτέρημα τοῦ νὰ καταταχθῶσι καὶ ὑπὸ τὸν Βέλγων μεταξὺ τῶν λίαν εὐνοουμένων ἐθνῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα συνεζητήθησαν τὰ ζητήματα περὶ τῆς νεοσυλεξίας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐν Ἰνδίᾳ στρατοῦ, καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐφόρων ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν σχολίων τῆς Ἰρλανδίας, καὶ ἡ συνεδρίασις διελύθη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ 17ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Ὁ Κ. Βράϊτ κατέκρινε τὴν διαγωγὴν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ τύπου τοῦ λαβόντος τὸ μέρος αὐτῆς, εἰπὼν, ὅτι αἱ μὲν ἀπαιτήσεις αὐτῆς, ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ Τρέντ ἦσαν δίκαιαι, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἔδειξε καλὴν διαγωγὴν καθόσον ἀφορᾷ τὴν γλῶσσαν, ἣν μετεχειρίσθη ἐν τοῖς διπλωματικοῖς αὐτοῦ ἐγγράφοις. Ἀλλὰ δὲν ἦν σύνηθες ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ τὰ πέμψῃ τις εὐγενῆ τινα ἐπιστολὴν, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐγχείρισιν αὐτῆς εἰς χεῖρας τετράδους ἀνθρώπου, φέροντος μὲν τὴν ἐπιστολὴν διὰ τῆς μιᾶς, κρατοῦντος δὲ μέγα ῥόπαλον διὰ τῆς ἑτέρας, καὶ μεταχειριζομένου ἀγρίας χειρονομίας· «Αὕτη ἦν ἡ διαγωγή,» ἐξηκολούθησεν ὁ ῥήτωρ, «τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Τρέντ. Οὐδὲς ἐχάρη πλέον ἐμοῦ ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ ἐκβάσει τοῦ κακοῦ συμβεβηκότος. ἀλλὰ νομίζω, ὅτι ἡ κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἐμπιστευθῇ μᾶλλον εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου. καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῆς βίας. Ὁρῶντες τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τὸν μέλλοντα αὐτῆς προορισμὸν, ὀφείλομεν βεβαίως ἐν πάσῃ διαπραγματεύσει μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν συμμαχίαν καὶ τὴν συγγένειαν ἡμῶν, καὶ οὐχὶ νὰ πράττωμεν οὕτως, ὥστε νὰ ἐγκαταλείψωμεν εἰς τοὺς ἀπογόνους ἡμῶν κέντρον, ὅπερ ἴσως οὔτε μία οὔτε δύο γενεαὶ θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀπομακρύνωσι.»

Πρὸς ταῦτα δ' ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ἀπήντησε τάδε· «Ἐὰν ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐθεώρει ἑαυτὴν ὑπόχρεων κατὰ τὸ ἀλληλεθνὲς δίκαιον, ὅπως ὁ ἑντιμος βουλευτὴς παρετήρησε, διατὶ δὲν ἀπέδωκε τοὺς αἰχμαλώτους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀρχῶν; Διατί ἐπέριμενε τὰ γείνῃ αὐτὴ ἡ αἴτησις καὶ ἡ ὑποστήριξις αὐτῆς διὰ τῆς ἐπιδείξεως βίας; Τὸ ἐπ' ἐμοὶ, ἡ συμβάσα βραδύτης ἐν τῇ ἀπελευθερώσει τῶν αἰχμαλώτων ἦν προφανὴς ἀπόδειξις, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν ἐπείσθη, εἰμὴ βραδέως, περὶ τοῦ ὅτι ἡ σύλληψις τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἀνθενωτικῶν Πολιτειῶν ἦν πρᾶξις παράνομος. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὁ πλοίαρχος Οὐίλξ κατέστη ὁ ἥρως τῆς ἡμέρας, διότι ἐτόλμησε νὰ ἐξυβρίσῃ τὴν βρεττανικὴν σημαίαν. Ἠξιώθη μεγίστων τιμῶν καὶ εἰσῆλθεν ἐν θριάμβῳ εἰς Βοστόνην. καὶ ἐν τῷ γενικῷ χορῷ τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως συμπεριελαμβάνοντο καὶ πρόσωπα μεγάλα κατέχοντα ἀξιώματα. Ἀπῆλθε δὲ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς Νέαν Τόρκην, καὶ ἔλαβε τὰς εὐχαριστήσεις τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὸν ἔπαινον τοῦ ναυαρχείου. Ὥστε ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις οὐδὲν κρεῖττον ἐχέγγυον ἐθεώρησε διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς εἰρήνης μεταξὺ δύο μεγάλων ἐθνῶν, ἢ τὴν ἀμοιβαίαν πεποίθησιν, ὅτι ἑκάτερον ὀφειλει νὰ σέβηται τὸ ἕτερον, καὶ ὅτι ἑκάτερον δύναται νὰ ὑπερασπισθῇ ἑαυτὸ κατὰ τοῦ ἑτέρου.»

ΓΑΛΛΙΑ.—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα αἱ ἐπιτροπαὶ τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος ἐνησχολοῦντο, ὅπως συντάξωσι τὴν εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν λόγον ἀπάντησιν. Ἀνεγνώσθη δὲ τὸ σχέδιον ταύτης εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ Κ. Τρολοῦγγ τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις ἄρχεται σήμερον. Θὰ διαλάβωμεν δὲ περὶ ταύτης ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φυλλῳ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Παρισίων εἰδήσεις ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις συνεφώνησε μετά τινος τραπεζικοῦ ἐν Λουδίνῳ οἴκου, ὅπως δανεισθῇ δύο ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν. Σκοπὸς δὲ τῆς ἰδιαιτέρας ταύτης συμφωνίας ἐστὶν ἡ παράλειψις τοῦ ὀνόματος τῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ διομολογήσει τοῦ ῥηθέντος δανείου. Λέγεται δ' ὅτι ὁ ἀναλαβὼν τὴν χορήγησιν τούτου τραπεζίτης ἐστὶν ὁ γνωστὸς Ῥοτσχίλδ, καὶ ὅτι ὁ τόκος, ὑφ' ὃν χορηγεῖ αὐτὸ, ἔσται 3 τοῖς 0 0, τουτέστι 1 τοῖς 0 0 ὀλιγώτερον τοῦ τόκου, τοῦ ζητημένου ὑπὸ τῶν τραπεζιτῶν Βίριγξ καὶ λοιπῶν.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς τροπῆς τοῦ ἐθνικοῦ δανείου 4 τοῖς 0 0 φαίνεται, ὅτι δὲν ἔτυχεν ἐνοικείας ὑποδοχῆς παρὰ τῷ κοινῷ τῆς Γαλλίας, διὸ καὶ ὁ Κ. Περσιγνὺ ἀπεύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς ἅπαντας τοὺς νομάρχας, ὅπως ὑποδείξῃ τοῖς κεφαλαιούχοις οἷα πλεονεκτήματα κεκτηται διὰ τῆς τροπῆς τῶν 4½ τοῖς 0 0 χρεωγράφων εἰς χρεώγραφα 3 τοῖς 0 0.

Ὁ Μηνύτωρ ἀναφέρει, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἔχει ἐν ὄψει αὐτοῦ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεων τοῦ φόρου τῆς σακχάρεως ἀνὰ 10 φράγκα τὰ 100 χιλιόγραμμα, καὶ πρὸς ἀναβίβασιν τοῦ δασμοῦ τοῦ ἅλατος εἰς 20 φράγκα τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Ἡ αὐτὴ δ' ἐφημερὶς δημοσιεύει τὰ ἑπόσημα ἔγγραφα τοῦ ναυάρχου Βονάρδου, ἐν οἷς ἐκτίθενται τὰ καθέκαστα τῆς ἁλώσεως τῆς Βιενόης, ἣν οἱ Ἀνναμῖται ἀνδρειότατα ὑπερασπίζοντο. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς τελευταίας ταύτης στρατιωτικῆς ἐπιτυχίας τῶν Ἄλλων θεωρεῖται, ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ τοῖς Γάλλοις καὶ Ἱσπανοῖς τὴν κατοχὴν ἀρίστης θέσεως πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν ἐργασιῶν ἐν Κοχιγκίνᾳ.

ΙΤΑΛΙΑ.—Ὁ λαὸς τῆς Ἰταλίας ἐν πάσῃ πόλει καὶ κώμῃ δεικνύει σημεῖα ἀνυπομονησίας διὰ τὴν βραδύτητα, τὴν προερχομένην ἐκ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης τῆς Ἀγίας Ἕδρας, ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν πόθων αὐτοῦ, ὅπως ἡ Ῥώμη ἀποκαταστῇ πρωτεύουσα τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου. Αἱ δὲ μέχρι τοῦδε συμβᾶσαι ἐπιδείξεις ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Ἰταλίας εἰσὶ πρὸ πάντων σημαντικαὶ διὰ τὴν ἰδιάζουσαν μορφὴν, ἣν ἔλαβον. Αὗται διεδέχθησαν τὴν μέχρι τοῦδε παραθεῖσαν ἔνδειξιν τῶν ἀρετῶν τῆς μακροθυμίας, μετριοφροσύνης καὶ μεγαλοψυχίας, καὶ ἐν τῷ πατρωτικῷ αὐτῶν σκοπῷ περιορίζονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δημοσίας τάξεως, μὴ ἀπειλοῦσαι τὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ προσκαλοῦσαι αὐτὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἤδη ὡριμάσαντος σχεδίου τῆς ἑνώσεως τῆς Ἰταλίας. Ἔκαστος ἐχέφρων πολιτικὸς ἀνὴρ παραδέχεται, ὅτι ἡ Ῥώμη πρέπει νὰ γείνῃ πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας, καὶ ἅπαντες ἐν γένει οἱ ὄντως πατριῶται Ἰταλοὶ λέγουσιν, ὅτι ὄφειλε νὰ γείνῃ τοῦτο πρὸ πολλοῦ. Ἅπαις ὁ κόσμος γιγνώσκει ἤδη, ὅτι αἰτία τῆς μὴ μέχρι τοῦδε πραγματοποιήσεως τῶν πόθων τῶν Ἰταλῶν ἐστιν ἡ οἰκτρὰ μωρία καὶ ἰσχυρογνωμοσύνη τοῦ καρδιναλίου Ἀντωνέλλη, τοῦ ἀναβαλλοντος τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προσφιλοῦς ὀνείρου συμπάσης τῆς ἰταλικῆς φυλῆς. Ὥστε οὐδόλως ἐκπληττόμεθα μανθάνοντες, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Φλωρεντίας, τοῦ Μιλάνου, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Γενούης καὶ τοῦ Πανόρμου, ἤρξαντο νὰ δεικνύωσι σημεῖα ἀνυπομονησίας, τείνοντα εἰς τὴν τελείαν ἕνωσιν καὶ παγίωσιν τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου.

Ἀλλὰ καίπερ δικαιολογοῦντες τὰς ἐπιδείξεις τῶν ῥηθεισῶν πόλεων, ὀφειλομεν νὰ θαυμάσωμεν καὶ ἐπαινέσωμεν τὸ διαλλακτικὸν ἄμα δὲ καὶ σταθερὸν πνεῦμα, δι' οὗ ὁ Βαρῶνος Ῥικαζόλης καθησυχάζει τὸ ἀνήσυχον καὶ πατριωτικὸν πνεῦμα τῶν φιλελευθέρων αὐτοῦ συμπατριωτῶν. Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ, ἣς περιλήψιν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ, διασαφηνίζει τὸ περὶ τῆς ἑνότητος τῆς Ἰταλίας ζήτημα ἐπαξίως τῆς ὑψηλῆς θέσεως, ἣν κατέχει. Μολογεῖ ἐν μεγίστῃ εἰλικρινείᾳ, ὅτι ἐπιδιώκει παύστως τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν εὐχῶν, τουτέστι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑνότητος πάσης τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ, ὅτι τὸ μέγα τοῦτο ἔργον δὲν δυναται νὰ πληρωθῇ, εἰμὴ διὰ τῆς χρήσεως μόνου εἰρηνικῶν καὶ ἠθικῶν μέσων. Διευθύνων δὲ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους παραγγέλλει αὐτοῖς νὰ διαφωτίσωσι τὸν λαὸν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν ἐπιῤῥοὴν αὐτῶν, ὅπως τὰ σωσι τοὺς ἀνυπομόνους Ἰταλοὺς πατριώτας νὰ ἐκπεποίθησιν εἰς τὸν μέγαν προορισμὸν τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ τηρήσωσι τὴν τάξιν τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τὸ δίωξιν τοσοῦτον ἱεροῦ σκοποῦ.

Ἐν τῷ γαλλικῷ Μηνύτορι τῆς παρελθούσης παρασκευῆς ἀπαντῶμεν φράσιν τινὰ ὑποδεικνύουσαν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀποκαταστήσῃ νόμιμα τάξιν ἐν χώρᾳ τοσοῦτον προθύμῳ εἰς πάντα κλύδωνα. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων φαίνεται τῷ ὄντι ἐξίσου ἀνήσυχος διὰ τὴν λύσιν τῆς ῥωμαϊκοῦ ζητήματος, ὅσον αὐτὸς ὁ λαὸς τῆς Ἰταλίας. Τὸ παρελθὸν τοῦ ἀνδρὸς τούτου πείθει ἡμᾶς, ὅτι θὰ ἐγκαταλείψῃ ἡμιτελὲς τὸ ἔνδοξον ἔργον, ὅπερ ἤρξατο ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ὅπερ μόνον ἀρκεῖ, ὅπως καταστήσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀθάνατον ἐν τῇ ἱστορίᾳ, καὶ ὅτι ἐὰν δὲν εἶχεν ἀντίπαλον τὸν κλῆρον ἐν τῇ ἐκπλήρωσει τῶν μεγάλων αὐτοῦ σχεδίων, θὰ ἀπέσυρε τὰ πολλοῦ τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐκ Ῥώμης. Ἀλλὰ οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ λύσις τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος δὲν δυναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ καὶ τοῦτο ἐπιβεβαιοῖ ἡ ἀξιοσημείωτος μεταβολὴ, ἣ παρατηρουμένη ἐν τῷ αὐστριακῷ τύπῳ. Τὸ ζήτημα τῆς Ἐνετίας, κατὰ τὰς τελευταίας αὐστριακὰς ἐφημερίδας, ἐπιδέχεται νῦν εἰρηνικὴν λύσιν, καὶ οὐδόλως ἀπίθανον, ὅτι ἡ πρότασις τῶν Μεξικανῶν περὶ τῆς ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτῶν ἀναβάσεως τοῦ ἀρχιδουκὸς Μαξιμιλιανοῦ, παρήγαγε τὸ μέγα τοῦτο φαινόμενον. Ἀλλ' οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ αἰτία τῆς τελευταίας ταύτης μεταβολῆς, τῆς παρατηρουμένης ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς αὐστριακῆς ἐφημεριδογραφίας. φαίνεται πιθανότατον, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων καὶ τοι βραδέως, ἐφάγεται ὅμως εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς ἰταλικῆς ἑνότητος καὶ ἀνεξαρτησίας.

Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν ἐν τῇ βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους ἐψηφίσθησαν αἱ τὰ χυδρομικαὶ συμβάσεις μεταξὺ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν δὲ ταύτην ὁ Κ. Λαφαρίνα ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὅπως παρομοίας σύμβασις διομολογηθῇ μετὰ τῆς Πρωσσίας, καὶ ὁ Βαρῶνος Ῥικαζόλης ἀπήντησε, ὅτι ἀείποτε προσεπαθησεν, ὅπως ὁ ἰταλικὸς ἀγὼν μὴ ἀπομονωθῇ ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. «Μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων, τῶν μεγίστην πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἀνα-πτυξασῶν συμπάθειαν,» ἐξηκολούθησεν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας, «ἐστὶ καὶ ἡ πρωσσικὴ κυβέρνησις, ἥτις ἔδειξεν αἰσθήματα εὐνοϊκὰ τῷ ἀγῶνι ἡμῶν. Ὁ πρωσσὸς ἀντιπρόσωπος ἔμεινε πάντοτε ἐν Τουρίνῳ, ὅπως ὁ ἡμέτερος διαμένει ἐν Βερολίνῳ, καὶ ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἠξιώθη μεγάλης συμπαθείας καὶ τιμῶν κατὰ τὴν στέψιν τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας.» Τελευτῶν δὲ τὸν λόγον τοῦτον ὁ Βαρῶνος Ῥικαζόλης, ἐπήνεσε τὴν μεγαλοψυχίαν τῆς πρωσσικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ πρωσσικοῦ λαοῦ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.—Μεγάλη συζήτησις ἠγέρθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς γερμανικῆς Διαίτης τῇ 6η λήγοντος, μεθ' ἣν ἐψηφίσθη, ὅτι ἡ Δίαιτα ἐπιθυμεῖ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἀστυκοῦ καὶ ποινικοῦ νόμου δι' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν, ἀλλ' ὅτι ἡ βελτίωσις αὕτη πρέπει νὰ γείνῃ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἀστυκοῦ νόμου. Ἐπιτροπὴ δ' ἱδρυθήσεται ἀμέσως ἐν Ἀνοβέρῳ, ὅπως συντάξῃ καὶ εἰσαγάγῃ πολιτικὸν τι νομοσχέδιον δι' ἁπάσας τὰς πολιτείας τῆς Ὁμοσπονδίας. Ὁ Πρῶσσος ὅμως πληρεξούσιος διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης; ὡς ὑπερβαλλούσης τὰς δυνάμεις τῆς γερμανικῆς Διαίτης.

Κατὰ τὸν Βορᾶν, ἡ πρωτοβουλία ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Σαξωνίας Κ. Βέουστ ἐν τῷ ζητήματι τῷ ἀφορῶντι τὴν ἀργανικὴν ἀναμόρφωσιν τῆς γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας, ἣν πλεκτάνη τις τείνουσα εἰς τὸ νὰ ἀναγκάσῃ τὴν μὲν Πρωσσίαν νὰ ἐκφράσῃ τὰς προθέσεις αὐτῆς, τὰς δ' ἄλλας κυβερνήσεις νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῶν προθέσεων τῶν ἀποδιδομένων τῇ Πρωσσίᾳ. «Μέγας κρότος» λέγει ἡ ῥηθεῖσα ἐφημερίς, «ἐγένετο κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν ὑπουργείων Δρέσδης, Βερολίνου καὶ Βιενῆς. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἤρκει, ὤφειλε νὰ ἐπευέγκῃ μεγαλυτέραν πληγήν, καὶ τοῦτο ἐγένετο ἤδη. Τὸ σύγχρονον ῥῆμα, ὅπερ ἐβδόμεν ἐν Βερολίνῳ ἡ Αὐστρία καὶ αἱ δευτερεύουσαι κυβερνήσεις πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς πρᾶξις σημαντικωτάτη. Δύναται τις δὲ μάλιστα νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ παρομώντος εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπομνήματα ἐκ τοῦ εἰρωνικοῦ αἰνιγμοῦ, ὃν αὐτὰ ποιοῦνται περὶ τῶν ἐπιτυχιῶν τῆς Πρωσσίας ἐν ἔτει 1850. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς ἀντιπρωσσικῆς ταύτης συνωμοσίας αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἔγερσιν κατὰ τῆς πρωσσικῆς συμμαχίας, ἣς μέτεχει τὸ γερμανικὸν ἔθνος, δυναστικῆς συμμαχίας ὑπὸ τοὺς οἰωνισμοὺς τῆς Αὐστρίας, ἥτις θὰ ὠφελιῶθῇ ἰδίως ἐξ αὐτῆς, συνάπτουσα τὴν Γερμανίαν μετὰ τοῦ ἰδίου νικῶν αὐτῆς κατακτήσεων. Δὲν θὰ περιμείνωμεν δὲ πολλὰν χρόνον, ὅπως μάθωμεν τὸ περιεχόμενον τῶν ῥηθέντων ὑπομνημάτων, ἅτινα συγκινοῦσιν ἅπασαν τὴν Γερμανίαν. Ἡ πρωσσικὴ ὑπωσδήποτε κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἀμέσους ταυτας ἀπειλάς, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ κατ' αὐτῶν τὴν κρίσιν τοῦ ἔθνους. Ὅπως ποτ' ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐσμὲν θεαταὶ πολιτικῆς τινος ἐν Γερμανίᾳ κινήσεως τοσοῦτον σοβαρᾶς, ὥστε ἐκ τῆς ἐκβάσεως αὐτῆς ὁρίζεται τὸ ζήτημα τῆς ὑπάρξεως τῆς γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἡ ἐθνικὴ ἐν Φραγκφόρτῃ συνέλευσις συνελθοῦσα ἐσχάτως ἐψήφισε τὸ ἑξῆς ψήφισμα, δι' οὗ τὸν μὲν λαὸν τῆς Πρωσσίας εὐχαριστεῖ, τὴν δὲ κυβέρνησιν ἐπιτιμᾷ. «Ὁ πρωσσικὸς λαὸς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς παρέσχε δείγματα μεγάλης προύδου, κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἔννοιαν λαμβανομένης τῆς λέξεως, ἐνῷ, τἀνάπαλιν, ἡ διαγωγὴ τῆς κυβερνήσεως ἐν τε τοῖς ἐσωτερικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει τοιαύτη, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἐλκύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ.»

ΠΡΩΣΣΙΑ.—Ἐν τῇ βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων μετὰ σοβαρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν ἐξητάσθη ἄπασα ἡ γερμανικὴ πολιτική, ἐψηφίσθη διὰ μεγάλης πλειονοτήτος ἡ πρότασις ἡ ἀφορῶσα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἔς. Τὸ ὑπουργεῖον περιωρίσθη μόνον εἰς τὸ νὰ δείξῃ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ εἰς τὰς ἀρχάς, τὰς περιλαμβανούσας τὰς προγενεστέρας αὐτοῦ διακηρύξεις, ἀλλ' ἀπεφυγε πᾶσαν συζήτησιν, καθυποβληθείσης ἤδη τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἔς εἰς τὴν ὁμοσπονδικὴν Δίαιταν, καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν διαπραγματεύσεων εἰσαχθέντος εἰς τὰ γερμανικὰ ἀνακτοβουλία.

Μανθάνομεν ἐκ Βερολίνου, ὅτι πολλοὶ τῶν βουλευτῶν συνελθόντες ὁμοῦ ἀπεφάσισαν νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρότασιν περὶ τῆς ἀναγορώσεως τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου, καὶ νὰ ὑποστηρίξωσι αὐτὴν παντὶ σθένει. Ὁ δὲ Κ. Καρλοβιτζ ἀνέλαβε τὸ καθῆκον τοῦ νὰ γείνῃ εἰσηγητὴς ταύτης καὶ νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, οἵτινες πρέπει νὰ ὠθήσωσι τὴν βουλὴν εἰς τὴν ψῆφισιν αὐτῆς.

Ἡ πρωσσικὴ κυβέρνησις ἀπεύθυνεν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὰ ἄλλα γερμανικὰ κράτη τῆς Οὐρζβουργείου συμμαχίας. Ἐν τῷ ὑπομνήματι δὲ τούτῳ λέγει, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τὴν συμμαχίαν ταύτην, καὶ ἐνῷ ἀναφέρει, ὅτι δὲν εὑρίσκει οὐδεμίαν δικαιολογίαν τῆς διαμαρτυρήσεως τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς συμμαχίας ταύτης κατὰ τῶν σκοπῶν τῆς Ῥωσσίας, ἀντιτείνει ἅμα κατὰ τῶν μεταβολῶν, αἵτινες ἐπροτάθησαν ὅπως γείνωσιν ἐν τῷ συντάγματι τῆς γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἡ πρωσσικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ ἄλλως τὰς προτάσεις, τὰς γενομένας ὑπὸ τῆς Αὐστρίας ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8ης νοεμβρίου 1861 ὑπομνήματι αὐτῆς, εἰμὴ ὅτι εἰσὶ πολὺ ἐπικινδυνωδέστεραι εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Ὁμοσπονδίας ἢ αἱ προτάσεις τῆς Π

νομίας, καὶ ὅτι δὲν ἐξῆλθεν ἐκ τῶν ὁρίων τῶν ἀναγνωρισμένων αὐτῆς δικαιωμάτων. Ἀλλ' αἱ ἐπιξηγήσεις αὗται φαίνεται, ὅτι δὲν ἤρεσαν πολὺ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου.

Πλὴν δὲ τῆς εἰδήσεως ταύτης μανθάνομεν, ὅτι μεγάλη ταραχὴ ἐπικρατεῖ ἐν Βοσνίᾳ, καὶ ἐὰν οἱ ραγιάδες ἑνωθῶσι καὶ πολεμήσωσιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Ἐρζεγοβινίων, τότε οὐ μικρὸς κίνδυνος ἐπίκειται εἰς τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν. Ἀλλ' ὁ Βαυάλοβιτς ἠρνήθη νὰ λάβῃ δραστήριον μέρος ἐν τῷ κινήματι τῶν Μαυροβουνιωτῶν, διότι δυσηρεστήθη μεγάλως ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου αὐτοῦ.

Ἡ ἐφημερὶς Ost Deutche ἀναφέρει, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπιθυμεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἀγοράσῃ τὴν νῆσον Ῥόδον.

Ὁ Procurseur τῶν Ἀθηνῶν λέγει, ὅτι ἡ μὴ καλὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ στενὸν τῶν ὁρίων αὐτῆς· ἀλλὰ τὴν γνώμην ταύτην δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ ἀσπασθῶμεν, ἵνα μὴ ἀδικήσωμεν μεγάλως τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.

Ο ΚΑΝΑΡΗΣ
ΚΑΙ
ΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΣΧΑΤΩΣ ΣΥΜΒΑΝΤΑ.

Ἅμα ὁ Βασιλεὺς τὴν 17ην ὀκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπέστρεφεν ἀπὸ Βαυαρίαν, οἱ αὐλικοὶ ὅλοι διέδωκαν ὡς ἐκ συνθήματος ὁ Κανάρης γίνεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας πρωθυπουργὸς καὶ τὸ Σύστημα πλέον ἀπορρίπτεται.

Οἱ πρέσβεις τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ἔλαβον ἐπίσημον γνῶσιν τούτου.

Ὁ Κανάρης ἐστάθμισε τὴν βαρύτητα τῆς ἐποχῆς καὶ κατενόησεν, ὅτι αὐτὴ ἐδύνατο νὰ καταστῇ ἄλλη Τρίτη Σεπτεμβρίου εἰρηνικῆ, ἐφαρμογὴ τελεία τοῦ Συντάγματος ἐσωτερικῶς καὶ προπαρασκευὴ τῆς ἀπελευθερώσεως ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ γένους ἐξωτερικῶς.

Εἶδεν, ὅτι ἀπὸ δεκαοκτὼ ἤδη ἐνιαυτῶν ἡ συνταγματικὴ μηχανὴ ἀπώλεσε τοὺς δύο κυρίους ἐλατῆράς της, τὴν ὑπεύθυνον πρωθυπουργίαν καὶ τὴν ἐλευθέρως ἀπὸ τὸν λαὸν ἐκλεγομένην ἐθνικὴν Βουλήν, ἀφ' οὗ ἡ μία κατέστη ἁπλῆ προεδρία ὑπηρετῶν ἀνευθύνων καὶ ἡ ἄλλη συνάθροισις ὑπαλλήλων, διοριζομένων ἀπὸ αὐτοῦ· ἤδρει δὲ, ὅτι ἐξήκοντα ὀύο ἄρθρα τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου ἐνοθεύθησαν ἀπὸ τὰς τοιαύτας νομοδοτικὰς Συνόδους.

Ὡς πράξεις θεμελιώδεις πρὸς ἀνάστασιν τοῦ Συντάγματος ἐπρότεινεν εἰς τὸν διαγράφοντα τὸ περὶ Μεταπολιτεύσεως σχέδιον·

α') Τὴν καθίδρυσιν Πρωθυπουργίας, Ἀρχῆς δευτέρας μετὰ τὴν Βασιλείαν, Ἀρχῆς ὑπολόγου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, Ἀρχῆς ἐνεργούσης πᾶν ἐνεργητικὸν μέτρον ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὴν Βασιλείαν καὶ μετὰ μόνην συζήτησιν μετ' αὐτῆς. Ἡ Πρωθυπουργία του ἑπομένως ἔπρεπε νὰ προβάλῃ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν Βασιλείαν, ἡ Βασιλεία δὲ νὰ διαφυλάξῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ μόνου.

β') Τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς ἐνεστώσης Βουλῆς καὶ τὴν συγκάλεσιν νέας ἄλλης, ἐκλεχθησομένης ἀπὸ τὸν λαὸν ἄνευ ἐλαχίστης ἐπεμβάσεως τῶν ὑπουργῶν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποψηφιότητος προτεθείσης ἀπὸ αὐτούς.

γ') Τὴν μεταλλαγὴν τῆς οὐσίας καὶ ἰδιότητος τῆς νῦν Γερουσίας, ἥτις ἀπέβαλε τὴν ἀρχικήν της σύγκρασιν διὰ τῆς ἀναμίξεως δεκαοκτὼ νέων μελῶν, τῶν πλείστων ἀφωσιωμένων εἰς τὸ Σύστημα, αὕτη δὲ νὰ γενῇ διὰ προσθήκης δώδεκα ἑτέρων ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος ἀνεπηρεάστων, ὁποῖος ὁ Βενιζέλος Ῥοῦφος καὶ ἄλλοι.

δ') Τὴν ἐπισκευὴν τοῦ τεθραυσμένου ἐλευθέρου Τύπου, τοῦ τετάρτου αὐτοῦ τροχοῦ τῆς συνταγματικῆς ἁρμαμάξης.

Αἱ βάσεις αὗται μεθ' ἑνὸς μόνου περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν ἤρκουν, κατὰ τὸν Κανάρην καὶ τὸν συμπράκτορά του, εἰς τὴν ἐπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν Συμβολαίου καὶ ἀπέβρεον ἀπὸ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα.

Ὁ Κανάρης ἔστρεψεν ἔπειτα τὸ βλέμμα εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους· ὡς μέτρα δὲ κυβερνητικὰ ἐνέκρινε τὰ ἑξῆς·

α') Τὴν παῦσιν τῆς σπατάλης τῶν δημοσίων προσόδων, καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐξόδων ἀπὸ εἰκοσιπέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς εἴκοσι.

β') Τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῆς ἀποδεκατώσεως ἀπὸ δέκα τοῖς ἑκατὸν εἰς πέντε διὰ τὰ σιτηρά, ἤτοι διὰ τὸν ἐτησίουσιν ἄρτον τοῦ πεινάλεου λαοῦ.

γ') Τὴν ἀπὸ τῆς Ἐξουσίας ἐλευθέρωσιν τῶν σήμερον δουλοπαροίκων δημοτῶν διὰ τῆς ἐπιδιορθώσεως τοῦ δημοτικοῦ νόμου.

δ') Τὴν σύστασιν γεωργικῶν Τραπεζῶν, τὴν κατασκευὴν δημοσίων ὁδῶν καὶ τὴν ἀναπλήρωσιν ἐν γένει διοικήσεως ἐλλειπούσης.

Ἐπεστήσας τὸν νοῦν καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας αὐτὰς, προέβετο·

α') Τὴν ἀντικατάστασιν πολιτικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν στρατιωτικὴν, καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χρηματικῶν μέσων, δι' ὧν ζωογονεῖται ἡ παμφθόρος κατασκοπία.

β') Τὴν ἀπόπεμψιν τῶν περιττῶν χωροφυλάκων, ὅσοι κυκλοφοροῦσιν εἰς τὰς ἀγυιὰς καὶ παρεμποδίζουσι τὰς ἐλευθέρας συνομιλίας τῶν πολιτῶν καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ὀργανισμοῦ ἐπιτρέποντος τὴν ὠτακουστίαν.

γ') Τὴν ἀπὸ τὰς εἱρκτὰς λύτρωσιν τόσων ἐπὶ πολιτικοῖς ὀφθεν ἐγκλήμασι καταδεδικασμένων ἢ στενοχόντων εἰς αὐτὰς ὑποδίκων.

δ') Τὴν εἰσέλευσιν τῆς νομίμου καὶ λογίας νεολαίας εἰς τὸ στάδιον τῶν πολιτικῶν θέσεων, τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὴν δι' ἐπιχορηγήσεων ἐμψύχωσιν τόσων καλλιτεχνῶν παρημελημένων.

ε.) Τὴν εἰς χιλίους ἰδιώτας Ἀθηναίους ἀπόδοσιν τῶν οἰκιῶν των, αἵτινες ἡρπάγησαν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἀπὸ τὴν σιδηρᾶν χεῖρα τῆς κυβερνήσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

ς') Τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσιν τῶν Μουντσουρίδων, Σπετσιεροπούλων, Γρυπαρῶν καὶ Ἀλεξανδροπούλων, καὶ τὴν ἀνάπλασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐφετείου δι' ἀντικαταστάσεως τῶν ἀκεραιοτέρων νομομαθῶν Ἑλλήνων προστεθέντων εἰς τὰ μὴ κηλιδωθέντα μέλη τῶν δύο τούτων Δικαστηρίων.

ζ') Τὴν ἐπανοδον τῆς δημοσίας πίστεως, ἥτις εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπωλέσθη ἐκ τῆς τριετοῦς διαμοχῆς τοῦ Συστήματος μετὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, καὶ τὴν εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους συνδρομὴν τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου του, προδιένεμεν οὗτον καθ' ἑαυτὸν τὰ χαρτοφυλάκια· διὰ μὲν τὸν Δημήτριον Χρηστίδην ὥριζε τὸ τῆς Οἰκονομίας, διὰ δὲ τὸν Δημήτριον Βούλγαρην τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ δὲ τὸν Δημήτριον Μαυρομιχάλην τὸ τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ δὲ τὸν Θρασύβουλον Ζαΐμην τὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, διὰ δὲ τὸν Παναγιώτην Σούτσον τὸ τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ δὲ τὸν Παῦλον Καλλιγᾶν ἢ τὸν Ἀθανάσιον Πετσάλην τὸ τῆς Δικαιοσύνης.

Τὴν δὲ δεκάτην ἰανουαρίου συνέθετο ὑπόμνημα διαλαμβάνον τὰ ἑξῆς ἐννέα κεφάλαια καὶ ἐκπηγάζον ἀπὸ τὸ Σύνταγμα·

« α.) Τὴν ἐδραίωσιν Πρωθυπουργίας ὑπευθύνου, προτεινούσης τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς τὸν Βασιλέα καὶ μεταλλαττούσης κατὰ τὸ δοκοῦν τοὺς Ὑπουργούς.

» β'.) Τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς πορείαν, τοῦ Βασιλέως ἔχοντος μὲν τὸ δικαίωμα τῆς συζητήσεως καὶ τῆς ὑπογραφῆς εἰς πᾶν νομοσχέδιον καὶ εἰς πᾶν διάταγμα, μὴ δυναμένου δὲ νὰ ἀναβάλῃ αὐτὰς ἐπ' ἀορίστῳ χρόνῳ.

» γ'.) Τὴν ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀποχὴν τοῦ Ἀνακτοβουλίου ὄντος σήμερον μυστικοῦ ὑπουργείου, δεχομένου τοὺς Ὑπουργοὺς, τὸν Νομαρχὴν καὶ τὸν Διοικητὴν τῆς Ἀστυνομίας, παραλαμβάνοντος ἐν τοῖς γραφείοις του τὰ νομοσχέδια καὶ τὰ διατάγματα, ὑπισχνουμένου πολιτικὰς θέσεις, συζητητοῦντος καὶ ἀποφασίζοντος τὰ πάντα· ὁ Βασιλεὺς δὲ νὰ ἔχῃ ὅσους ἂν εὐαρεστηθῇ καὶ ὁποίους ἂν θελήσῃ γραμματεῖς τελοῦντας τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν.

» δ'.) Τὴν ἀπὸ τῶν ἀξιωμάτων τῆς Αὐλῆς ἀπομάκρυνσιν τῶν Γερουσιαστῶν, ὅσοι ἐκ τῶν ὑψηλῶν παρὰ τῷ Βασιλεῖ θέσεων ἐπηρεάζουσι τὴν ψηφοφορίαν μιᾶς νομοθετικῆς ἀρχῆς, τῆς Γερουσίας, καὶ προσβάλλουσιν οὕτω τὸ ἀνεύθυνον τοῦ Βασιλέως.

» ἑ.) Τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἐκλογὴν ἄλλης παρὰ τοῦ λαοῦ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπεμβάσεως καὶ ὑποψηφιότητος. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἀγνὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀπαιτεῖται ἡ διόρθωσις τοῦ ἀφορῶντος αὐτὰς νόμου, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τοῦ Κανάρη μέλλει νὰ ἐξετάσῃ, ἂν συμφέρῃ νὰ συζητήσῃ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς παρούσης Βουλῆς· τοῦτο δ' ἔσται δικαίωμα τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ ὄχι τοῦ βασιλέως

ς'.) Τὸν διορισμὸν τοσούτων ἐθνικῶν Γερουσιαστῶν, ὅσοι ἀρκοῦσι πρὸς μετάπλασιν τῆς Γερουσίας ἀπολεσάσης τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς της διὰ τῆς παρεισφρήσεως δεκαοκτὼ Γερουσιαστῶν, τῶν πλείστων ὀπαδῶν τοῦ φθοροποιοῦ συστήματος.

ζ') Τὴν σύστασιν Ἐθνοφυλακῆς κατὰ τὸν ἐν Γαλλίᾳ ὀργανισμὸν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Φιλίππου Ὀρλεάνης καὶ κατὰ τοὺς νῦν κανονισμοὺς τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Πεδεμοντίου.

ἡ.) Τὴν ἀνάστασιν τῆς ἐλευθεροτυπίας, οὐδεμιᾶς ποινῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τὴν περὶ δημοσίων πραγμάτων συζήτησιν καὶ τιμωρουμένων μόνων τῶν κατὰ τοῦ Βασιλέως προσβολῶν καὶ τῶν κατὰ τῶν πολιτῶν ὕβρεων ἢ συκοφαντιῶν.

» θ'.) Τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας πίστεως διὰ τῆς τακτοποιήσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν τριῶν ἐξωτερικῶν δανείων καὶ διὰ τῆς ἀπονομῆς τῶν ἐσωτερικῶν ἀποζημιώσεων.»

Ὁ Κανάρης, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, οὐδεμίαν ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ τούτῳ, καθὼς διέδωκάν τινες, ἀπαιτεῖ τροποποίησιν τοῦ προσφάτως γενομένου συμβολαίου μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν συνιστώντων τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἰδιωτῶν, ἐπειδὴ πᾶν συμβόλαιόν ἐστιν ἱερὸν καὶ ἄθικτον, καὶ οὐδ' ἐλαχίστην φέρει προσβολὴν κατὰ τῆς κοινωφελοῦς Τραπέζης ταύτης καὶ τοῦ νοήμονος Διοικητοῦ της, ὅστις ἐν μέσῳ τοσούτων σάλων διετήρησε τὴν δημοσίαν πίστιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἤθελεν ὄχι δ' ἐπιβολῆς, ἀλλὰ δ' ὑφηγήσεως νὰ φέρῃ τὸν Ἄνακτα πρὸς ἀπόφασιν τῶν ἀπὸ δεκαεπτὰ ἐτῶν γενομένων εἰς τὸ ἐθνικὸν Συμβόλαιον ἀλλοιώσεων, καὶ οὕτω νὰ συνδέσῃ ἀδιαρρήκτως τὴν Βασιλείαν μετὰ τοῦ ἔθνους.

Ἤλθεν ἡ ἐνδεκάτη ἰανουαρίου, καὶ ὁ Κανάρης ἡμιεπισήμως εἰδοποιήθη, ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν ἐστέλλετο πρὸς αὐτὸν τέλος πάντων ἡ βασιλικὴ κάλεσις.

Ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη αὐτὸν μετὰ πλείστης φιλοφροσύνης καὶ εἰς οὐδεμίαν ἀντέφρουσεν ἤλθε τῶν προτάσεών του· προσεμειδία δὲ μετ' ἄκρας εὐμενείας εἰς τὸν γηραιὸν πυροπλήκτην λέγοντα· «Βασιλεῦ! τὸ ἑλληνικὸν Κράτος περιέχει μόλις ἓν ἑκατομμύριον καὶ διακοσίας χιλιάδας Ἑλλήνων· ἀλλ' ἐγκλείει τόσην δόξαν ἀρχαίαν καὶ νέαν, ὥστε ὑπάρχει πολὺ ἀνώτερον βασιλείων ἄλλων ἐχόντων πέντε ἢ καὶ δέκα ἑκατομμύρια κατοίκων. Πρῶτος Ἄναξ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχεις, καὶ ἡ δόξα σου μεγίστη, ἂν τοὺς αὐτονόμους Ἕλληνας καταστήσῃς εὐτυχεῖς καὶ τοὺς δούλους Ἕλληνας ἀπελευθερώσῃς!»

Ἔμεινε πλησίον τοῦ Ὄθωνος ὥρας δύο καὶ λεπτὰ τέσσαρα· τὰς δύο μὲν ὥρας ἀφιέρωσεν εἰς ἔκθεσιν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μεγίστων ζητημάτων του, ὧν τὴν ἔγγραφον σημείωσιν δὶς ἀναγνοὺς ὁ Βασιλεὺς ἀπεφάνθη, ὅτι ἐντελῶς παρεδέχετο ταῦτα· τὰ τέσσαρα δὲ λεπτὰ ἐδαπάνησεν εἰς ὀλίγας λέξεις περὶ τῶν μελλόντων ὑπουργῶν, προσθεὶς ταῦτα· «Ἄφοῦ ἐρωνθῆν περὶ τῆς προσκλήσεώς μου, ἐσκέφθην μόνον ἐπὶ τῶν κυρίως ἐνδιαφερόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐπειδὴ δὲ κατενεύσατε εἰς ὅλα ταῦτα, ἐπιστρέφων εἰς τὴν οἰκίαν μου ἀπαρτίζω τὸν ἀριθμὸν τῶν προσκεκλημένων ὑπουργῶν καὶ προσβάλλω αὐτοὺς εἰς ἔγκρισιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.»

Ἐξελθὼν ὁ Κανάρης, εὗρε σύναξιν λαοῦ ἀθλιοπῶς συρρέοντος καὶ ὁμοθύμως ζῆθι! κραυγάζοντος πρὸς αὐτόν. «Ἀδελφοὶ συμπολῖται! ἀνεφώνησε διερχόμενος τὸ πλῆθος· ἐτελείωσαν τὰ δεινά σας· ὁ Ἥγεμὼν μὲ δίδει ὅλα, ὅσα δι' ἐσᾶς ἐζήτησα, καὶ προλαμβάνει τὴν προθυμίαν μου. Ἀπευθύνατε τὰς ἐπευφημίας σας πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ὄχι πρὸς ἐμέ. Διατηρήσατε πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν εὐταξίαν.» Πολὺ τότε μέρος τοῦ πυκνοῦ ὁμίλου μέχρι τοῦ πυλῶνος τῆς Ἀνακτορίων διεχύθη ἀποστέλλον τὸ ζῆτω! πρὸς τὸν Ἄνακτα. Ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ ἐκείνου (ὡς ὕστερον ἐγένετο δήλωσις ἄνωθεν διὰ τοῦ διαγγελέως) ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων διὰ κοντάκων πυροβολικῶν προσβληθέν, ἐπαλιρρόησεν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ῥύμας τῆς πόλεως φέρον τὸ ἀτιμωτικὸν γιοῦχα! ὑπὸ τὰ ὑπουργικὰ μέγαρα.

Ὁ δὲ Κανάρης ἐποχούμενος ἔπευσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βούλγαρη, ὅστις οὐδεμίαν θέσιν ὑπουργικὴν ἐδέχθη δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ τρεῖς ἐζήτησε δι' ἄλλους, μίαν διὰ τὸν γαμβρόν αὐτοῦ Νικολούπουλον καὶ δύο διὰ τοὺς φίλους αὐτοῦ Μαγγίναν καὶ Πλατῆν.

Τὴν αὔριον τῆς ἀκολούθου ἡμέρας ὁ Κανάρης ἀπεστάλη πρὸς τὸν Ζαΐμην, ὅστις δὲν ἀπεποιήθη μὲν τὴν προτεινομένην ὑπουργικὴν ἕδραν, ἀλλ' ὅρον ἀμετάτρεπτον ἐπρότεινε τὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ παρακάθησιν καὶ τοῦ Χριστίδου καὶ τοῦ Σπύρου Μήλιου καὶ τινων βουλευτῶν ἀπὸ τοὺς διαλυθέντας ἑξήκοντα ὀύο, τῶν ἀγαθῶν νέων Δελιγεώργη, Κεχαγιᾶ καὶ ἄλλων.

Ἀπευθύνθη ἐπίσης πρὸς τοὺς δύο κληρονόμους τῆς Μαυρομιχαλικῆς δόξης, τοὺς ἀδελφοὺς Ἀναστάσιον καὶ Δημήτριον, οἵτινες ὄχι τὴν ὑπουργικὴν, ἀλλὰ τὴν πατριωτικὴν θέσιν βλέποντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον ὑποχωροῦντες ἐδέχθησαν αὐτὸ μετὰ θερμοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ζήλου καὶ χωρὶς τινος ὅρου.

Ἐστράφη τέλος καὶ πρὸς τὸν δημοτικὸν Δημήτριον Καλλιφρονᾶν, ὅστις καὶ αὐτὸς χωρὶς τινος ὅρου ἐδέχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, εἰπὼν μάλιστα ὅτι καὶ παραιτεῖ αὐτὸ εἰς ὁποιονδήποτε ὁ πρωθυπουργὸς ἐκλίνει, λαμβάνει δὲ ἄλλο κατώτερον, τὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἂν πρόκειται περί τινος ἀνταγωνιστοῦ.

Παρῆλθεν ἐν τούτοις ἡ μεσημβρία, καὶ ἐπειδὴ διὰ τὰς συμβάσας τὴν προτεραίαν μικρὰς ἀταξίας ὁ μὲν Βασιλεὺς διέσπευδε τὴν παρὰ τοῦ Κανάρη πρότασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ δὲ Κανάρης ἤγγειλεν αὐτὴν ὡς ἑτοιμόνην αὐθημερὸν κατὰ τὴν τρίτην ὥραν, ἔκραξε τότε εἰς τὸν κοιτῶνά του τοὺς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπὲρ τῶν κοινῶν συνεργαζομένους φίλους του Π. Σούτσον καὶ Α. Πετσάκην· λαβὼν δὲ εἰς τὴν χεῖρα τὸ ἐγκόλπιον ὡρολόγιόν του καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀναφωνήσας « ἄλλοτε περιμείνας τοὺς συμπυροπλήκτας μου Ὑδραίους, διὰ ματαίαν δαπάνην μιᾶς ὥρας ἔχασα τὴν πυράκτωσιν τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ διακοσίων πλοίων τῆς Τουρκίας» ἐν ἐλλείψει τῶν Βουλγαρικῶν ὀπαδῶν Νικολοπούλου, Μαγγίνα καὶ Πλατῆ, ὑπηγόρευσε τὰ ἑξῆς ὀνόματα καὶ ὑπουργεῖα·

« Κ. Κανάρης, πρωθυπουργὸς καὶ γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.
» Α. Μαυρομιχάλης ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.
» Δ. Καλλιφρονᾶς, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.
» Π. Σούτσος, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.
» Μ Σχινᾶς, ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως.
» Α. Πετσάλης, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.»

Ἀφέθη δὲ ἀνοικτὸς ὁ τόπος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα πληρωθῇ μετέπειτα. ὅταν ὁ κατάλογος γενῇ ὁριστικός.

Τότε ὁ Π. Σούτσος, ἀκούων ὅτι ὁ Χρηστίδης ἀπό τινων ἡμερῶν ἐξέφραστε πόθον περὶ συνεντεύξεως καὶ συμβιβασμοῦ του μετὰ τοῦ Κανάρη, ἀγνοοῦντος αὐτοῦ συνηντήθη μετ' ἐκείνου καὶ τὸν παρεκάλεσεν ἐν ὀνόματι τῆς πατρίδος νὰ πορευθῇ ἀμέσως πρὸς τὸν Κανάρην καὶ νὰ συμμεθέξῃ τοῦ ὑπουργείου. Ὁ Χρηστίδης συγκινηθείς, κατεπείσθη καὶ προήγγειλε τὴν ἔλευσίν του· ὁ Κανάρης ἠσπάσθη τὴν συνδιαλλαγὴν καὶ τὸν περιέμενεν· ἀλλ' ἐβράδυνεν ἐκεῖνος, καὶ ἦσαν ἤδη δύο καὶ ἡμίσεια ὧραι.

Ἐφάνη ἐπὶ τέλους ὁ Χρηστίδης· ἀλλ' ἐζήτησεν ἐπιμόνως ἀναβολὴν τῆς συστάσεως τοῦ Ὑπουργείου, ἵνα συσκεφθῇ ὡριμώτερον μετὰ τοῦ γέροντος καὶ τὸν ἑξῆς συνθυαστικὸν ὅρον· «ὁ Κανάρης, ὁ Χρηστίδης αὐτὸς, »ὁ Σπύρος Μήλιος, ὁ Βούλγαρης καὶ ὁ Ζαΐμης νὰ γενῶσι μέλη τοῦ Ὑπουρ»γείου, αὐτοὶ δὲ οἱ πέντε νὰ ἐκλέξωσι τὰ λοιπὰ ὀύο.»

Τοιαῦται ὅμως αἰτήσεις ἀπέβαινον ὁλοτελῶς ἀπαράδεκτοι, διότι οὔτε τὰ τῆς πατρίδος ἔπρεπε νὰ διακυβευθῶσιν ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀνδρέου Μουστοξύδη ἀναβαλλομένης τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὑπουργείου χάριν ἀθρόων τινῶν, οὔτε ἦν ἀνεκτὸν ὁ Μαυρομιχάλης καὶ ὁ Καλλιφρονᾶς νὰ ὑποστῶσι τὴν ἀτίμωσιν τῆς ἐξώστεως, οὔτε ὁ Κανάρης συγγνωστὸς ὑπῆρχεν, ἐὰν ἐνεστέυετο τὰς παρὰ τοῦ Βασιλέως ἀποδεδεγμένας τιμαλφεστάτας ὑπὲρ Ἑλλάδος προτάσεις του εἰς ὑπουργικὸν Συμβούλιον σύνθετον ἐκ μελῶν διαφώνων πρὸς αὐτόν.

Ἰδὼν τὴν προθέσμιον ὥραν προσεγγίζουσαν, ὁ Κανάρης ἀποχωρεῖ τὸν Χρηστίδην, ὅτε παρουσιάζεται καὶ ὁ Βούλγαρης· ἀφ' οὗ δὲ δι' ἐσχάτην φορὰν, ἀλλ' εἰς μάτην, παρεκίνησεν ἀμφοτέρους νὰ δεχθῶσι τὴν Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ μεγάλης βραδυπαθείας παρήτησεν αὐτοὺς εἰς τὸν θάλαμόν του συνδιαλεγομένους καὶ μετέβη σπεύδων εἰς τὸ Ἀνάκτορον.

Καὶ παραστὰς πάλιν εἰς τὸν Ἄνακτα, εἶπεν· «Ἔρχομαι, Βασιλεῦ, »ἀκριβῶς κατὰ τὴν προταχθεῖσαν ὥραν. Ἂν καὶ ἀπεδέχθητε χθὲς τὰς »προτάσεις μου, φρονῶ τίμιον νὰ μὴ καθυποβάλω εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς »Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ νέου ὑπουργικοῦ »Συμβουλίου, πρὶν ἐρωτήσω, ἐὰν, ἀφ' οὗ, κατὰ τὰς εἰκοσιτέσσαρας παρούσας »θούσας ὥρας ἐμελετήσατε αὐτάς, ἐπιμένετε εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἐλεείνου δὲ ἀποκριναμένου, ὅτι καὶ αὐτὰς ἐμελέτησε καὶ εἰς τὴν ἀποδοχὴν »των ἐπέμενεν, ὁ Κανάρης ἐπανέλαβε· «Λοιπὸν, Μεγαλειότατε, δυνάμει »τοῦ πρώτου κεφαλαίου τῶν παραδεδεγμένων προτάσεών μου προβάλλω »ὑπ' εὐθύνην μου κατάλογον πέντε συνυπουργῶν ὁμοφρονούντων μοι »τ' ἔμοῦ... καὶ μυριάκις συμφερωτέρα εἰς τὸ Στέμμα ἡ τῶν λειτουργῶν »αὐτοῦ σύμπνοια παρὰ πᾶσαν ὀνομάτων βαρύτητα, ἐπιφέουσαν δι»πλήκτισμόν!»

Ὁ Βασιλεὺς ἀνέγνω τὸν κατάλογον, καὶ οὐδεμίαν ἐπρόφερεν ἐναντίωσιν. Ὁ Κανάρης ἐξῆκολούθησε· «Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν μένει ἐπί»κενὸν, ἐπειδὴ τούτου ἡ πλήρωσις μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχει χρείαν ἀλλο»θάστου ἐκλογῆς, αὔριον ἐπανέρχομαι καὶ φέρω εἰς τὴν Ὑμετέραν ὀφ»σεψιν καὶ συζήτησιν τὸ ὄνομα τοῦ ἐλείποντος ὑπουργοῦ καὶ ὁποιανδή»ποτε τροπολογίαν κρίνω ἀναγκαίαν.»

Ἐπένευσεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀπεχώρησεν ὁ Κανάρης.

Ἐπανελθὼν οὗτος εἰς τὴν ἑστίαν του, γέμουσαν ἀπὸ πολίτας πάσης τάξεως, εὗρεν ἐκεῖ τὸν Χρηστίδην καὶ τὸν Βούλγαρην συνομιλοῦντας ἔτι. «Ὅλοι μὲ ἀρήσατε, εἶπεν εἰς αὐτοὺς· ἐξητήσατε ν' ἁρπάσητε τοὺς ἀν»θρώπους ὅλους τοῦ πλοίου μου, νὰ ῥίψητε κάτω τ' ἄρμενά του καὶ νὰ τὸ »πνίξετε. Ἀλλ' εἶμαι καὶτὸς καὶ τὸ διέτωσα μετὰ τῶν ὀλίγων συστρό»φων μου·» καὶ πρὸς τούτοις στραφεὶς, εἶπεν· «Ὁ Βασιλεὺς ἐκέρδη τὰ »προτεθέντα μέλη τοῦ ὑπουργείου, καὶ αὔριον ἐντελῶ τὴν συμπλήρω»σίν του.»

Ἑσπέρας γενομένης, ὁ Π. Σούτσος ἐπέδειξεν εἰς τὸν Κανάρην πρόκλησιν, ἵνα οὗτος πρὸς θεραπείαν ἀκάρων τινῶν φιλοτιμιῶν διαθέσῃ κατ' ἀρέσκειαν τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ προέτεινε τὸν Πέτρον Δελιγιάννην. Ὡσαύτως ὁ καλὸς κἀγαθὸς Σχινᾶς, οὐκ οἶδα πόθεν ὁρμώμενος, ἔστειλε τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν Κανάρην. Ἀλλ' ὁ ἄγρυπνος γέρων, ἐργασθεὶς πέραν μεσονυκτίου, ἀντικατέστησε τὸν Παῦλον Καλλιγᾶν εἰς ἐκεῖνον, καὶ προτέλαβε τὸν μὲν Δημήτριον Δρόσον ὡς ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν, τὸ ὄνομα δὲ τοῦ δικαστοῦ Δελιγεώργη ὡς συμπληρωτικὸν ἐν περιπτώσει μὴ παραδοχῆς ἄλλου τινὸς ἀπὸ τὸν Βασιλέα.